

അൽ അഅ്റാഫ് (ഉന്നത സ്ഥലങ്ങൾ)

അവതരണം മക്കയിൽ, വചനങ്ങൾ 206

ആമുഖം.

ഈ അധ്യായത്തിലെ 46-48 വചനങ്ങളിൽ അഅ്റാഫിനെ(ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങൾ) സംബന്ധിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ അധ്യായത്തിന് 'അഅ്റാഫ്' എന്ന നാമം സിദ്ധിച്ചത്. ഇസ്രാഈലിന്റെ മൗലിക ആദർശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പ്രതിപാദനങ്ങളാണ് ഈ അധ്യായത്തിന്റെ മൊത്തം ഉള്ളടക്കം.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

കരുണാനിധിയും പരമകാരുണികനുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

المص ﴿١﴾

1. അലിഫ്-ലാം-മീം-സ്വാദ്.

كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِيَتَذَكَّرَ بِهِ وَذَكَرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

2. നിന്നിലേക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥമത്രെ ഇത്. അതിനാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിഷമം ഉണ്ടാകരുത്. നീ (സത്യനിഷേധികൾക്ക്) മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാനും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഉൽബോധനം നൽകുവാനും വേണ്ടിയാണിത്.

2: തന്റെ ജനതയുടെ സത്യനിഷേധവും ശത്രുതയും പ്രവാചകനെ വല്ലാതെ വിഷമിപ്പിച്ചിരുന്നു. സത്യനിഷേധികൾക്കുവേണ്ടി പ്രവാചകൻ വ്യസനിക്കേണ്ടതില്ല; അധർമിക ജീവിതത്തിന്റെ ദുരന്തത്തെക്കുറിച്ച് താക്കീതു ചെയ്യുകയും സത്യസന്ദേശങ്ങളിലേക്ക് അവരെ ക്ഷണിക്കുകയുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം.

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾

3. നിങ്ങളുടെ നാഥനിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അവതരിച്ചു കിട്ടിയതിനെ പിൻപറ്റുവിൻ. അവനെ കൂടാതെ ഇതര രക്ഷകന്മാരെ പിൻപറ്റാതിരിക്കുവിൻ. വളരെ കുറച്ചു നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നുള്ളൂ.

3: പ്രപഞ്ച വ്യവസ്ഥയുടെ അധിപനും, സ്രഷ്ടാവും, പരിപാലകനുമായ ദൈവത്തിന്റെ മാർഗദർശനം മാത്രമേ സ്വീകരിക്കാവൂ എന്ന എല്ലാവർക്കുമുള്ള മുന്നറിയിപ്പാണിത്. തന്റെ സൃഷ്ടികൾക്ക് ആദർശവിശ്വാസങ്ങൾ അനുശാസിക്കാനും വിധിയിലേക്കുകൾ ഏർപ്പെടുത്താനും ദൈവത്തിനുമത്രമേ അവകാശവും അധികാരവുമുള്ളൂ. മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയുടെ ലക്ഷ്യവും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യവും അറിയേണ്ടത് സർവലോക സ്രഷ്ടാവിൽ നിന്നാണ്. അവനല്ലാത്ത രക്ഷകരെ തേടുന്നത് മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അടിസ്ഥാനപരമായ മഹാ അബദ്ധമായിരിക്കും. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ സകല മനുഷ്യർക്കുമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥമാണ്. ഖുർആനെ പിന്തുടരുന്നത് അല്ലാഹുവിനെ രക്ഷാധികാരിയും വിധികർത്താവും സ്വീകരിക്കലാകുന്നു.

﴿٤﴾ وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٤﴾

4. എത്രയെത്ര നാടുകളെയാണ് നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്! അങ്ങനെ രാത്രിയിൽ നമ്മുടെ ശിക്ഷ അവരിൽ ചെന്നു പതിച്ചു; അല്ലെങ്കിൽ അവർ ഉച്ചയുറക്കത്തിലായിരിക്കുമ്പോഴോ.

﴿٥﴾ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾

5. അവർക്ക് നമ്മുടെ ശിക്ഷ വന്നെത്തിയപ്പോൾ 'ഞങ്ങൾ അക്രമികളായിപ്പോയല്ലോ' എന്നു മാത്രമേ അവർക്ക് വിലപിക്കാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

4,5: പ്രവാചകസന്ദേശം അവഗണിക്കുകയും മറ്റു ദുഷ്കൃതികളെ പിന്തുടർന്ന് ഭൂമിയിൽ നാശം വിതയ്ക്കുകയും തൽഫലമായി നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത പല സമൂഹങ്ങളും അറബികളുടെ ചുറ്റുവട്ടത്തു തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യവർഗം, സമൂഹവർഗം, മദ്യൻവാസികൾ, ലൂത്രിൻ ജനത ഇവരുടെ യെല്ലാം കീഴ്മേൽ മറിക്കപ്പെട്ട പട്ടണങ്ങളുടെ ചരിത്ര കഥകൾ അവർക്ക് സുപരിചിതമായിരുന്നു. മനുഷ്യനെ ഇഹലോകത്ത് ഇഷ്ടംപോലെ എന്തും ചെയ്യാൻ ദൈവം വിട്ടിട്ടില്ല. താക്കീതുകളും മുന്നറിയിപ്പുകളും കൊടുത്ത് തെറ്റുതിരുത്താൻ ഒരു ഘട്ടം വരെ അവർക്ക് സമയം അനുവദിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് പിന്മാറുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവരെ ഭൂമുഖത്തുനിന്ന് പരിച്ചെയ്യുന്നു. ധിക്കാരികൾക്ക് നൽകപ്പെട്ട അവധി അവസാനിക്കുന്നതോടെ പൊടുന്നനെയായിരിക്കും ദൈവികശിക്ഷ അവരെ പിടികൂടുന്നത്.

﴿٦﴾ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾

6. എന്നാൽ (ദൈവദൂതന്മാർ) അയക്കപ്പെട്ട ജനതയെ തീർച്ചയായും നാം ചോദ്യം ചെയ്യും. ദൈവദൂതന്മാരെയും തീർച്ചയായും നാം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്.

﴿٧﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾

7. അപ്പോൾ നിശ്ചയമായും (സംഭവങ്ങൾ) നാം തന്നെ തികഞ്ഞ ജ്ഞാനത്തോടെ അവർക്കു വിവരിച്ചു കൊടുക്കും. (നാം എങ്ങും) മറഞ്ഞുപോയിട്ടൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

6,7: അന്ത്യനാളിലെ വിചാരണയെ സംബന്ധിച്ചാണ് പരാമർശം. പ്രപഞ്ചത്തെ ഭരിക്കുന്ന മഹാശക്തി ആദിമരും അന്തിമരുമായ സകല മനുഷ്യരെയും ഒരുനാൾ പുനർജീവിപ്പിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാനായി തന്റെ നീതിന്യായ കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കുന്നതാണ്.

പ്രവാചകന്മാരെ ഏൽപ്പിച്ച ദൗത്യം അവർ എത്രത്തോളം നിർവഹിച്ചുവെന്ന് പ്രവാചകന്മാരോടും ദൈവികസന്ദേശത്തോട് എന്ത് നയമാണ് കൈക്കൊണ്ടതെന്ന് അവരുടെ സമുദായങ്ങളോടും ചോദിക്കുന്നതാണ്. പ്രവാചകന്മാരിലൂടെ മാത്രമല്ല പ്രവാചകന്മാരുടെ സന്ദേശം സ്വീകരിച്ച പിൻതലമുറകളിലൂടെയും ദൈവിക സന്ദേശം എത്തിയിട്ടുള്ളവരെല്ലാം 'ദിവ്യ സന്ദേശം അയക്കപ്പെട്ടവരിൽ' ഉൾപ്പെടുന്നു. പ്രവാചകന്മാരെയും അവരുടെ സമൂഹങ്ങളെയും സമ്മേളിപ്പിച്ച് ഇരുകൂട്ടരോടും ദൈവിക സന്ദേശത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നതാണ്. പ്രവാചകനിയോഗമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത സമൂഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഖുർആൻ ഒന്നും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല.

തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച ദൈവിക സന്ദേശം മറ്റുള്ളവർക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കുക ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയുടെയും നിർബന്ധ ബാധ്യതയാണ്. പ്രവാചകൻ(സ) തന്റെ വിടവാങ്ങൽ പ്രസംഗത്തിൽ തന്റെ സന്ദേശം എത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ജനങ്ങൾക്ക് അതെത്തിച്ചുകൊടുക്കാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഉപദേശിച്ചത് പ്രസിദ്ധമാകുന്നു.

﴿٨﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

8. അന്നാളിൽ (കർമ്മം) തൂക്കിക്കണക്കാക്കുന്നതും സാക്ഷാൽ സത്യമാകുന്നു. അപ്പോൾ ആരുടെ തൂലാസ്സുകൾ കനം തൂങ്ങുന്നുവോ അവർ തന്നെയായിരിക്കും വിജയികൾ.

﴿٩﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

9. ആരുടെ തൂലാസ്സുകൾ കനം കുറഞ്ഞുവോ, അപ്പോൾ അവർ തങ്ങളെ സ്വയം നഷ്ടത്തിലാക്കപ്പെടുത്തിയവരാകുന്നു. അവർ നമ്മുടെ സൂക്തങ്ങളോട് ധിക്കാരമനുവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലമത്രെ അത്.

8,9:വിചാരണ നാളിൽ മനുഷ്യന്റെ കർമ്മങ്ങളിലുള്ള സത്യത്തിന്റെ കനം അല്ലാഹു തൂക്കിനോക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുടെ തൂലാസ്സിൽ സത്യത്തിനൊഴികെ മറ്റൊന്നിനും തൂക്കമുണ്ടാവില്ല. മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ എത്രത്തോളം സത്യമുണ്ടോ അത്രത്തോളം തൂക്കമുണ്ടായിരിക്കും. ദൈവപ്രീതിക്കുവേണ്ടിയും ദൈവിക നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായും പരലോകഫലം ലക്ഷ്യമാക്കിയും ചെയ്തിട്ടുള്ള കർമ്മങ്ങൾക്കേ തൂക്കമുണ്ടാകൂ. ഒരാളോടും അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. ഒരണുമണിത്തൂക്കമായിരുന്നാലും അല്ലാഹു അതു കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്.

ഐഹികജീവിതംതന്നെ സാക്ഷാൽ ജീവിതമെന്ന് വിശ്വസിച്ചു, ഒരിക്കൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ ഹാജരായി സ്വകർമ്മങ്ങളുടെ കണക്ക് ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന ചിന്തയില്ലാതെ ഇഹലോകത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം ജീവിച്ചവർ, ഈ ലോകത്ത് എന്തെന്ന് വൻകാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നാലും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം ഈ ലോകത്തിന്റെ നാശത്തോടൊപ്പം നശിച്ചുപോകുന്നതാണ്. ഭൗതികലോകത്ത് തങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച അഭിമാനഭാജനങ്ങളായ വസ്തുക്കളിൽ ഒന്നുപോലും കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ടല്ല അവർ ദൈവ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാവുന്നത്. അവിടെ തൂക്കപ്പെടുന്നത് കർമ്മോദ്ദേശ്യങ്ങളും കർമ്മഫലങ്ങളും മാത്രമാണ്. തങ്ങളുടെ ഐഹികജീവിതപ്രയത്നങ്ങളത്രയും തീർത്തും പാഴായിപ്പോയ ഹതഭാഗ്യരാണവർ. ഇഹലോകത്തുവെച്ചു ജീവിതകാലമത്രയും അവർ സമ്പാദിച്ച നേട്ടങ്ങളെല്ലാം നീതിയുടെ തൂലാസ്സിൽ തീരെ ഘനമില്ലാത്ത പതിരുകൾ മാത്രമായിരിക്കും. കാരണം അവരുടെ പ്രയത്നങ്ങളെല്ലാം ദൈവത്തെയും പരലോകത്തെയും വിസ്മരിച്ചു ഇഹലോകത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ സമ്പത്തിലും സ്ഥാനമാനങ്ങളിലും അഹങ്കരിക്കുകയും സത്യപ്രബോധനത്തെ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലം അവർ നേരിൽ കാണുന്നതാണ്.

﴿١٠﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

10. തീർച്ചയായും നാം നിങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയിൽ സ്വാധീനം നൽകുകയും നിങ്ങൾക്കതിൽ ജീവിത വിഭവങ്ങൾ ഒരുക്കിത്തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നന്നെക്കുറച്ചേ നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നുള്ളൂ.

﴿١١﴾ وَالسَّاجِدِينَ ﴿١١﴾

11. തീർച്ചയായും നാം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു. പിന്നെ നാം നിങ്ങൾക്ക് ആകൃതി നൽകി. പിന്നീട് നാം മലക്കുകളോടു പറഞ്ഞു: ആദമിനെ പ്രണമിക്കുക. അവർ പ്രണമിച്ചു. ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ. അവൻ പ്രണമിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരുന്നില്ല.

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٢﴾

12. (അല്ലാഹു) ചോദിച്ചു: ഞാൻ നിന്നോട് കൽപിച്ചപ്പോൾ പ്രണാമം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നു നിന്നെ തടഞ്ഞതെന്ത്? അവൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ അവനേക്കാൾ ഉത്തമനാകുന്നു. നീ എന്നെ അഗ്നിയിൽനിന്നാണ് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവനെ നീ സൃഷ്ടിച്ചത് കളിമണ്ണിൽനിന്നും.

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾

13. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: എങ്കിൽ നീ ഇവിടെനിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോവുക. നിനക്കിവിടെ അഹങ്കരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. അതിനാൽ പുറത്തുപോവുക. തീർച്ചയായും നീ നിന്ദ്യരുടെ കൂട്ടത്തിലാകുന്നു.

قَالَ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

14. അവൻ പറഞ്ഞു: (എല്ലാവരും) ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം വരെ എനിക്കു അവധി നൽകിയാലും.

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾

15. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും നീ അവധി നൽകപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിലാകുന്നു.

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾

16. അവൻ (ഇബ്ലീസു)പറഞ്ഞു: നീ എന്നെ വഴിപിഴപ്പിച്ചതിനാൽ നിന്റെ നേരായ പാതയിൽ ഞാൻ അവർക്കായി (വഴി തെറ്റിക്കുവാൻ) തക്കം പാർത്തിരിക്കും.

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾

17. പിന്നെ അവരുടെ മുന്നിലൂടെയും, അവരുടെ പിന്നിലൂടെയും, അവരുടെ വലത്തു നിന്നും അവരുടെ ഇടത്തുനിന്നും ഞാൻ അവരുടെ അടുത്തു ചെല്ലുക തന്നെ ചെയ്യും. അവരിലേറെ പേരെയും നന്ദിയുള്ളവരായി നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല.

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَّدْحُورًا لَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾

18. അല്ലാഹു കൽപിച്ചു: നിന്ദ്യനും ആട്ടിയോടിക്കപ്പെട്ടവനുമായി നീ ഇവിടെനിന്നു പുറത്തു പോവുക. അവരിൽ നിന്നു വല്ലവരും നിന്നെ പിന്തുടരുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളെയെല്ലാവരെയും കൊണ്ടു ഞാൻ നരകം നിറക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

11-18: ഇബ്ലീസിന്റെ അഹന്തയും ധിക്കാരവും ദൈവകൽപന അനുസരിപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നും അവനെ തടഞ്ഞു. സ്വർഗത്തിൽനിന്നു പുറത്തുപോകാൻ കൽപിച്ചിട്ടും അവനു വേദം തോന്നിയില്ല. കഠിനമായ താക്കീത് നൽകിയിട്ടും പിശാച് സ്വന്തം തെറ്റു സമ്മതിക്കാനും ദൈവത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരാനും കൂട്ടാക്കാതെ ദൈവധിക്കാരത്തിൽ തന്നെ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയാണുണ്ടായത്. തുടർന്നു ആദമിനെയും സന്തതികളെയും വഴിതെറ്റിക്കാൻ അവസരം നൽകണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയാണ് അവൻ ചെയ്തത്. മനുഷ്യനു നൽകപ്പെട്ട ബഹുമതിക്കു അവൻ അർഹനല്ലെന്നു തെളിയിക്കുകയായിരുന്നു പിശാചിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഇബ്ലീസിന്റെ അപേക്ഷ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. ഭൗതിക കാര്യങ്ങളിൽ അമിതമായ

താൽപര്യമുള്ളവർക്കുക,ദുർമാർഗത്തെ സുന്ദരമാക്കിക്കാണിക്കുക, സന്മാർഗത്തെ ചീത്തയായി കാണിക്കുക, തുടങ്ങിയ എല്ലാ മാർഗങ്ങളിലൂടെയും മനുഷ്യനെ കെണിയിൽ വീഴ്ത്താൻ അനുവാദമുണ്ടായിരിക്കും മെങ്കിലും തന്റെ മാർഗത്തിൽ മനുഷ്യനെ ബലാൽക്കാരം ചരിപ്പിക്കുവാൻ പിശാചിന് അധികാരമില്ല. നിഷ്കളങ്കരായ ദൈവദാസന്മാരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനും അവന് സാധ്യമല്ല.

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

19. അല്ലയോ ആദം, നീയും നിന്റെ ഇണയും ഈ സ്വർഗത്തിൽ വസിച്ചുകൊള്ളുക. എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ ഇരുവർക്കും ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തുനിന്ന് ആഹരിക്കുകയും ചെയ്യുക.എന്നാൽ ഈ മരത്തോട് നിങ്ങൾ രണ്ടു പേരും അടുത്തുപോകരുത്; നിങ്ങൾ അതിക്രമികളിൽ പെട്ടുപോകും.

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاءَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾

20. പിന്നെ പിശാച് ഇരുവരോടും ദുർമന്ത്രണം നടത്തി;അവരിൽ നിന്ന് ഗോപ്യമാക്കിവെച്ചിരുന്ന അവരുടെ ഗോപ്യസ്ഥാനങ്ങൾ അവർക്ക് വെളിപ്പെടുത്താൻ. അവൻ (അവരോട്) പറഞ്ഞു:നിങ്ങളിരുവരുടെയും നാമൻ ഈ വൃക്ഷം നിങ്ങളിരുവർക്കും നിരോധിച്ചിട്ടുള്ളത്, നിങ്ങൾ ഇരുവരും മലക്കുകളായിത്തീരുകയോ നിങ്ങൾ ഇരുവരും നിത്യജീവിതം കൈവരിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കാൻ മാത്രമാകുന്നു.

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾

21. തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾ ഇരുവരുടെയും ഗുണകാംക്ഷിയാണെന്ന് അവൻ അവർ രണ്ടു പേരോടും സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞു.

فَدَلَاهُمَا يُغْرَوِرٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾

22. അങ്ങനെ അവരിരുവരെയും അവൻ വഞ്ചനയിലൂടെ തരം താഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞു. അവർ രണ്ടു പേരും ആ വൃക്ഷത്തിന്റെ രുചിയാസ്വദിച്ചപ്പോൾ തങ്ങളുടെ നഗ്നതകൾ അവർക്കിരുവർക്കും വെളിപ്പെട്ടു.ആ ഉദ്യാനത്തിലെ ഇലകൾ ചേർത്തുവെച്ച് അവർ ഇരുവരും തങ്ങളുടെ ശരീരം മറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി.അവരുടെ നാമൻ ഇരുവരെയും വിളിച്ചുചോദിച്ചു:ഈ വൃക്ഷം ഞാൻ നിങ്ങൾ ഇരുവർക്കും വിലക്കിയിരുന്നില്ലേ? പിശാച് നിങ്ങൾ രണ്ടു പേരുടെയും തെളിഞ്ഞ ശത്രുവാണെന്ന് നിങ്ങളോട് പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നില്ലേ?

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

23. അവർ ഇരുവരും പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളോടുതന്നെ അക്രമം ചെയ്തു പോയി. ഇനി നീ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരികയും കരുണ കാണിക്കുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിത്തീരും.

19-23: ആദമിനെയും സന്തതികളെയും നേർമാർഗത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിക്കാൻ തനിക്കിഷ്ടമുള്ള അടവുകളെല്ലാം പ്രയോഗിച്ചുകൊള്ളാൻ അല്ലാഹു പിശാചിന് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിരിക്കുന്നു. പിശാച് മനുഷ്യന്റെ ജന്മശത്രുവാണെന്നും അവന്റെ അടവുകൾ മനസ്സിലാക്കി അവയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ സദാ ജാഗരൂകരായിരിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു ആദമിനെ ഉണർത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ പിശാചിന്റെ തുടർച്ചയായ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ ആദം ദമ്പതികൾ വീണുപോയി. ആദം ദമ്പതികൾക്ക് ദൈവകൽപന അനുസരിക്കുന്നതിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കാൻ കഴിയുന്നുവോ എന്ന പരീക്ഷണവും അതിനുള്ള പരിശീലനവും മായിരുന്നു സ്വർഗത്തിലെ വിലക്കപ്പെട്ട കനി.

ആദമിനെ വഴിതെറ്റിക്കാൻ പിശാച് സ്വീകരിച്ച മാർഗം വളരെ ഗൂഢമായിരുന്നു. തന്റെ ശത്രുവിനെ തിരിൽ ആക്രമണം നയിക്കാൻ മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും ദുർബലവശമായ ലൈംഗികതയാണ് പിശാച് പിടികൂടിയത്. ആദം ദമ്പതികളെ കൈനയിൽ വീഴ്ത്താൻ ഉപയോഗിച്ച അതേ ആയുധം ആധുനിക യുഗത്തിലും പത്ര മാസികകളിലൂടെയും, ദൃശ്യശ്രവണ മാധ്യമങ്ങളിലൂടെയും ആധുനിക ഇലക്ട്രോണിക് മീഡിയകളിലൂടെയും ഇന്നും ആദം സന്തതികളിൽ അവൻ അതിമനോഹരമായി പയറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ള ലജ്ജാവികാരത്തിന് കനത്ത പ്രഹരമേൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സ്ത്രീയെ വസ്ത്രമുരിച്ച് നഗ്നയാക്കി മാധ്യമങ്ങളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിൽ പിശാച് അവന്റെ ശിഷ്യഗണങ്ങളും വിജയിക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ജന്മശത്രുവിന്റെ അടവുകൾ മനസ്സിലാക്കി അവയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ പ്രത്യേക ശ്രമം നടത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ പിശാച് സ്വയം അനുഭവിക്കാൻ പോകുന്ന ദുരന്തം തന്നെയായിരിക്കും അവരെയും കാത്തിരിക്കുന്നത്.

ശത്രുവിന്റെ അടവുകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് വഴിതെറ്റിക്കാനുള്ള അവന്റെ ശ്രമത്തെ ശക്തിയായി ചെറുത്തു തോൽപ്പിക്കുക, വല്ലപ്പോഴും പിശാചിന്റെ ചതിയിൽ പെട്ടാൽ തെറ്റു ബോധ്യമാവുന്നതോടെ പശ്ചാത്ത പിടിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ കരുണാകടാക്ഷത്തിൽ അഭയം തേടുക. ഇതാണ് ഈ കഥയിലൂടെ മനുഷ്യവർഗത്തിന് അല്ലാഹു നൽകുന്ന പാഠം.

പിശാച് സ്വന്തം പോരിനെയും മഹത്വവും വാദിച്ചു ദൈവകൽപന നിരസിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. സ്വന്തം തെറ്റു സമ്മതിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതെ ധിക്കാരത്തിൽ തന്നെ അവൻ ഉറച്ചുനിന്നു. എന്നാൽ ആദം(അ) അങ്ങനെ വാദിക്കുകയുണ്ടായില്ല. പിശാചിന്റെ ചതിപ്രയോഗത്തിൽപെട്ടു അദ്ദേഹം അനുസരണ മാർഗത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിക്കുകയായിരുന്നു. തെറ്റു ബോധ്യമായപ്പോൾ പിശാചിനെപ്പോലെ ധിക്കാരത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കാതെ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും അനുസരണത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വരികയുമാണ് ചെയ്തത്. അതിനാൽ ധാർമികപദവികൊണ്ട് മനുഷ്യനാണ് ശ്രേഷ്ഠനെന്നു ഖണ്ഡിതമായി തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

﴿ ٣٤ ﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٤﴾

24. അല്ലാഹു കൽപിച്ചു: നിങ്ങൾ ഇറങ്ങിപ്പോവുക. നിങ്ങൾ ചിലർ ചിലർക്ക് ശത്രുക്കളാകുന്നു. ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്ക് താമസ സൗകര്യമുണ്ട്, ഒരു നിശ്ചിത കാലംവരെ ജീവിതവിഭവങ്ങളുമുണ്ട്.

﴿ ٢٥ ﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾

25. അവൻ(അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു: അതിൽ തന്നെ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും. അവിടെ തന്നെ നിങ്ങൾ മരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവിടെ നിന്നുതന്നെ നിങ്ങളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യും.

24,25: ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിനിധിയായി ജീവിക്കാനാണ് ആദം ദമ്പതികൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. സ്വർഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ചെങ്കുത്താനാണ് മനുഷ്യന്റെ ശത്രു. അന്ത്യനാൾവരെ ഈ ശത്രു തുടരും. പിശാച് സ്വർഗത്തിൽവെച്ചു നടത്തിയ വെല്ലുവിളിതന്നെയാണ് ഭൂമിയിലും അവർക്ക്

നേരിടാനുള്ളത്. ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനു നിശ്ചിതകാലത്തെ അധിവാസവും ജീവിത വിഭവങ്ങളും ഉണ്ട്. മരണശേഷം വീണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. ആദം ദമ്പതികളോട് സ്വർഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങിപ്പോകാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചത് ശിക്ഷയെന്ന നിലക്കായി രൂപിപ്പിച്ചു. പിശാചിന്റെ ദുബോധനത്തിനു വഴങ്ങിപ്പോയ ഒരു നിമിഷത്തിൽ അവർക്ക് പിന്നത്തെ അബദ്ധം മാത്രമായിരുന്നു വിലക്കപ്പെട്ട കനി ഭക്ഷിച്ചു എന്ന പാപം. അതേപ്പറ്റി ബോധമുണ്ടായ ഉടനെ ആദം ദമ്പതികൾ പശ്ചാത്തപിച്ചു പാപം ഏറ്റുപറയുകയും ദൈവത്തോട് മാപ്പിരക്കുകയും ചെയ്തു. സർവശക്തനായ ദൈവം അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുകയും പാപമുക്തരാക്കുകയും ആദമിനെയും സന്തതികളെയും ഭൂമിയിൽ തന്റെ പ്രതികളായി നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ആദം പാപിയായല്ല ഭൂമിയിൽ വന്നത്. ആദം സന്തതികൾ പാപികളായി ജനിക്കുന്നുമില്ല.

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ
 اللَّهُ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

26. അല്ലയോ ആദം സന്തതികളേ, നിങ്ങൾക്കു നാം നിങ്ങളുടെ നഗ്നത മറയ്ക്കാനും അലങ്കരിക്കാനും പറ്റിയ വസ്ത്രം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഭക്തിയുടെ വസ്ത്രമാകട്ടെ അതാണ് കൂടുതൽ ഉത്തമം. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൊന്നത്രെ അത്. അവർ ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടി.

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ
 يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾

27. അല്ലയോ ആദമിന്റെ മക്കളേ, ചെങ്കുത്താൻ നിങ്ങളെ വിപത്തിലകപ്പെടുത്താതിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് പുറത്താക്കുകയും ഗുഹ്യഭാഗങ്ങൾ പരസ്പരം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് അവരുടെ വസ്ത്രം ഊരിക്കളയുകയും ചെയ്തതുപോലെ. തീർച്ചയായും അവനും അവന്റെ വർഗക്കാരും, നിങ്ങൾക്ക് അവരെ കാണാനാവാത്തതിടത്തു നിന്ന് നിങ്ങളെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാകുന്നു. തീർച്ചയായും ഈ ചെങ്കുത്താനാരെ നാം, അവിശ്വാസികളുടെ രക്ഷാധികാരികളാക്കിയിരിക്കുന്നു.

27: അജ്ഞാനകാലത്തെ അറബികളുടെ ജീവിതത്തിൽ വസ്ത്രധാരണത്തിന് വലിയ പ്രാധാന്യമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. നഗ്നത സ്വയം ലജ്ജാകരമാണെന്ന് അവർ സമ്മതിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ചില ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളിൽ നഗ്നരാകുന്നത് വിശുദ്ധ മതാചാരമാണെന്ന് അവർ ധരിച്ചിരുന്നു. ആണും പെണ്ണും പൂർണ്ണ നഗ്നരായി കഅബ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായമുണ്ടായിരുന്നു. അത് ഭക്തിക്കിണങ്ങുന്ന ഒരു അനുഷ്ഠാനമായാണ് അവർ കരുതിയിരുന്നത്. നഗ്നരോ അർധനഗ്നരോ ആയിക്കൊണ്ട് പ്രാർഥനാ കർമ്മങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നത് പുണ്യകർമ്മമായി കരുതുന്നവർ ഇന്നും ചില വിഭാഗങ്ങളിലുണ്ട്. വസ്ത്രധാരണവും ചാരിത്രവുമൊക്കെ അന്നത്തെപ്പോലെ ഇന്നും ഒരു വിഷയമല്ലാതാവുകയാണ്. ലജ്ജ എന്ന വികാരം തന്നെ ക്രമേണ അസ്തമിച്ചുപോകുന്നു. ആഭാസങ്ങളും അശ്ശീലവും പിശാചിന്റെ ദുഷ്ടതന്ത്രങ്ങളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാതെ, അവയെ സംസ്കാരവും പരിഷ്കാരവുമായി കരുതി ആളുകൾ വാരിപ്പുണരുകയാണ്. ആദം ദമ്പതികളെ വഞ്ചിക്കുകയും വസ്ത്രമുറിഞ്ഞ് നാണം കെടുത്തുകയും ചെയ്ത പിശാച് ആദംസന്തതികളെയും അതേ അശ്ശീലതയിൽ അകപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അനാചാരങ്ങളുടെയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും പരിഷ്കാരത്തിന്റെയും പുരോഗതിയുടെയും പേരിൽ പിശാച് ആദമിന്റെ മക്കളെ തന്റെ മിത്രങ്ങളും ആശ്രിതരുമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ പതന

ത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ഒരേ മാർഗം അല്ലാഹുവിലും അവൻ അവതരിപ്പിച്ച സന്മാർഗദർശനത്തിലും അടിയുറച്ചു വിശ്വസിക്കുക മാത്രമാണ്.

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحِشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ
 اللَّهُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

28. അവർ വല്ല നീചവൃത്തിയും ചെയ്താൽ അവർ പറയും, ഞങ്ങളുടെ പൂർവപിതാക്കൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു ഞങ്ങളോട് കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും. പറയുക:തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നീചകൃത്യങ്ങൾ കൽപിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയാണോ?

28:പരമ്പരാഗതമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും അനാചാരങ്ങളിലും മുഴുകിയവർ എല്ലാ കാലത്തും പറയുന്ന ഒരു ന്യായീകരണമാണിത്. തങ്ങളുടെ കാക്കകാരണവന്മാർ തുടർന്നു വരുന്നതാകകൊണ്ട് ഇതെല്ലാം ദൈവം കൽപിച്ച മതവിധികളാണെന്നും അവർ വാദിച്ചേക്കാം. പൂർവികന്മാരുടെ കീഴ്വണക്കമാണ് എന്നത് അവരുടെ നടപടികൾ സത്യവും ധർമ്മവുമായിരിക്കാൻ അനിവാര്യമാക്കുന്ന സംഗതിയാകുന്നില്ല. നീചകൃത്യങ്ങളും തിന്മയും അക്രമവും ആഭാസവും അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയുമില്ല. ഏതു പ്രവാചകനാണ് നിങ്ങളോട് നഗ്നപ്രദക്ഷിണവും ബഹുദൈവാരാധനയുമൊക്കെ കൽപിച്ചിട്ടുള്ളത്? ആഭാസമെന്നു കരുതി നിങ്ങൾ തന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ഒരു കൃത്യം ദൈവനിർദ്ദിഷ്ടമെന്നു നിങ്ങൾ സങ്കൽപിക്കുന്നത് എങ്ങനെ?

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ
 تَعْوَدُونَ ﴿٢٩﴾

29. പറയുക: എന്റെ നാഥൻ നീതി പാലിക്കുവാനാണ് കൽപിച്ചിട്ടുള്ളത്. എല്ലാ പ്രാർഥനാസമയത്തും(ആരാധനാലയങ്ങളിലും) നിങ്ങളുടെ മുഖം നേരെ നിറുത്തുകയും വിധേയത്വം അവനു മാത്രമാക്കിക്കൊണ്ട് അവനോടു മാത്രം പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. ആദ്യത്തിൽ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതു പോലെ നിങ്ങൾ തിരിച്ചുചെല്ലുന്നതാണ്.(പുനഃസൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ്).

29: മനുഷ്യൻ തന്റെ വ്യക്തിപരവും സാമൂഹികവുമായ ജീവിത ഇടപാടുകളെല്ലാം നീതിയുടെ അസ്തിവാർത്തിൽ കെട്ടിയുറപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. സൃഷ്ടികൾ ആരാധനയിൽ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതും പ്രാർഥിക്കേണ്ടതും അല്ലാഹുവിനോട് മാത്രമാണ്. ആകാശഭൂമികളുടെയും അവയിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവും ഉടമയും അല്ലാഹു ആണെന്നിരിക്കെ, അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ചിലർക്ക് ദൈവികഗുണങ്ങളിലും അധികാരങ്ങളിലും പങ്കുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും അവർക്ക് നേർച്ചകളും വഴിപാടുകളും നേരുകയും പൂജാദികർമ്മങ്ങൾ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് വിചിത്രമാണ്. സൃഷ്ടികളുടെ ആരാധനയും അനുസരണവും അടിമത്തവും അർഹിക്കുന്നവൻ ഏകദൈവം മാത്രമാണ്. സൃഷ്ടി ആരംഭിക്കാൻ സാധിക്കുന്നവന് അത് ആവർത്തിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വിചാരിക്കുന്നത് തികച്ചും യുക്തി ശൂന്യമാകുന്നു. സൃഷ്ടി അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം കർമ്മമാണ്. ആദ്യ സൃഷ്ടികർമ്മം നിർവഹിച്ചവൻ മറ്റൊരു ലോകത്ത് രണ്ടാമതും മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതും, തന്റെ ജീവിത കർമ്മങ്ങളുടെ കണക്ക് ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് അവന്റെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാക്കുന്നതുമാണ്.

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُم اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

30. ഒരു വിഭാഗത്തെ അവൻ സന്മാർഗദർശനം ചെയ്തു. മറ്റൊരു വിഭാഗമാകട്ടെ, അവർക്ക് അർഹമായിട്ടുള്ളത് ദുർമാർഗമാകുന്നു. (എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ) അവർ അല്ലാഹുവെവിട്ട് ചെങ്കുത്താന്മാരെ തങ്ങളുടെ രക്ഷാധികാരികളാക്കിയിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ സന്മാർഗം പ്രാപിച്ചവരാണെന്ന് അവർ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

30: സന്മാർഗപ്രേമിയായ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനോട് സന്മാർഗത്തിന് ഉതവി തേടുമ്പോൾ ആത്മാർഥമായ അവന്റെ തേട്ടമനുസരിച്ച് അല്ലാഹു അവന് കൂടുതൽ സന്മാർഗോപാധികളുമാകുന്നു. യുക്തിസഹമായ കാര്യങ്ങൾ സ്വയം ചിന്തിക്കാതിരിക്കുകയോ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നവരിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സന്നദ്ധനാവാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്ക് അർഹമായിട്ടുള്ളത് ദുർമാർഗമാകുന്നു. ദുർമാർഗത്തിൽ ശഠിച്ചു നിൽക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു വഴിതെറ്റാനും നാൾ തോറും സത്യത്തിൽ നിന്ന് ഏറെയേറെ അകന്നു പോകാനുമുള്ള ഉപാധികളുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. പിശാചിനെയാണ് അവർ മിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അവർ വിചാരിക്കുന്നത് സന്മാർഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നുവെന്നാണ്.

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

31. അല്ലയോ ആദം സന്തതികളേ, എല്ലാ ആരാധനാവേളകളിലും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അലങ്കാരങ്ങളണിയുക. നിങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുകൊള്ളുക. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ധൂർത്തടിക്കരുത്. തീർച്ചയായും ദുർത്തന്മാരെ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

32. ചോദിക്കുക: അല്ലാഹു അവന്റെ ദാസന്മാർക്കായി ഉൽപാദിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അലങ്കാരവസ്തുക്കളും ഉത്തമമായ ആഹാര പദാർഥങ്ങളും നിഷിദ്ധമാക്കിയതാരാണ്? പറയുക: അവ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കുള്ളതാണ്. അന്ത്യനാളിൽ അവർക്കുമാത്രം പ്രത്യേകമായുള്ളതും. കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്ന ജനത്തിനുവേണ്ടി നാം ഇപ്രകാരം തെളിവുകൾ വിശദീകരിക്കുന്നു.

31, 32. നല്ല വസ്ത്രം ധരിക്കുക നല്ല ആഹാരം കഴിക്കുക മുതലായവ ആത്മീയപുരോഗതിക്ക് ഹാനികരമാണെന്ന് ധരിക്കുന്നവരുണ്ട്. അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ സൗകര്യമുണ്ടായിട്ടും അതുപേക്ഷിക്കുന്നത് നന്ദികേടാണ്. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച അതിർവരമ്പുകൾ ലംഘിക്കുന്നതാണ് കുറ്റകരം. എന്നാൽ ക്ഷേണപാനീയങ്ങളിലും അലങ്കാര വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലും മിതത്വം പാലിക്കേണ്ടതാണ്.

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَن تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

33. പറയുക: എന്റെ നാഥൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളത് ഇതൊക്കെയാണ്: റഹസ്യവും പരസ്യവുമായ നീചവൃത്തികൾ, കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ, അന്യായമായ അതിക്രമങ്ങൾ, അല്ലാഹു ഒരു തെളിവു ഇറക്കിത്തന്നിട്ടില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ അവനിൽ പങ്കുചേർക്കൽ, നിങ്ങൾക്കറിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ആരോപിക്കുക.

﴿ ٣٤ ﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

34. ഓരോ സമുദായത്തിനും ഓരോ അവധിയുണ്ട്. അങ്ങനെ അവരുടെ അവധി ആസന്നമായാൽ പിന്നെ ഒരു നിമിഷംപോലും മുന്തൂകയോ പിന്തൂകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല.

34: ഒരു ജനതക്ക് പ്രവാചക സന്ദേശം ലഭിച്ചശേഷം വിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുന്നതിന് അവർക്ക് അവധി നൽകപ്പെടുന്നു. ജനം വിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളാതിരിക്കുകയും തിന്മയുടെ ധർമീകപരിധി അതിലംഘിക്കുകയും അങ്ങനെ നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത സമുദായങ്ങളുടെ പല ചരിത്രസംഭവങ്ങളും ഖുർആൻ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

يَا بَنِي آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿ ٣٥ ﴾

35. അല്ലയോ ആദം സന്തതികളേ, നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ എന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെയുള്ള ദൂതന്മാർ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ആഗതരായാൽ, അപ്പോൾ സൂക്ഷ്മത പുലർത്തുകയും, തന്റെ നിലപാട് നന്നാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാരോ അവർക്ക് യാതൊന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവർ ദുഃഖിക്കേണ്ടിവരികയുമില്ല.

﴿ ٣٦ ﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

36. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും അവയുടെ നേരെ അഹന്ത നടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാരോ അവരാണ് നരകാവകാശികൾ. അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿ ٣٧ ﴾

37. അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളംകെട്ടിച്ചമക്കുകയോ അവന്റെ വചനങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു തള്ളുകയോ ചെയ്യുന്നവനെക്കാൾ വലിയ അക്രമി ആരുണ്ട്? അവർ (ദൈവത്തിന്റെ) വിധിപ്രമാണത്തിനനുസൃതമായി തങ്ങളുടെ വിഹിതം അവർക്ക് ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അങ്ങനെ അവരെ മരിപ്പിക്കാനായി നമ്മുടെ ദൂതന്മാർ അവരുടെ അടുത്ത് ചെല്ലുമ്പോൾ അവർ ചോദിക്കും: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ വിളിച്ചു പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരൊക്കെ ഇപ്പോഴെവിടെ? അവർ പറയും: അവരൊക്കെയും ഞങ്ങളെ കൈവിട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, തങ്ങൾ സത്യനിഷേധികളായിരുന്നെന്ന് അവർ തന്നെ തങ്ങൾക്കെതിരെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യും.

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

38. അല്ലാഹു പറയും: നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ കഴിഞ്ഞുപോയ ജിനുകളിലും മനുഷ്യരിലും പെട്ട സമൂഹങ്ങളോടൊപ്പം നിങ്ങളും നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക. ഓരോ സമൂഹവും അതിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ (മുൻഗാമികളായ) സഹോദര സമൂഹത്തെ ശപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ എല്ലാവരും അവിടെ ഒരുമിച്ചുകൂടിയാൽ അവരിലെ പിൻഗാമികൾ തങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളെക്കുറിച്ച് പറയും: ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, ഇവരാണ് ഞങ്ങളെ വഴിതെറ്റിച്ചത്. അതിനാൽ ഇവർക്ക് ഇരട്ടി നരകശിക്ഷ നൽകേണമേ. അല്ലാഹു അരുളും: എല്ലാവർക്കും ഇരട്ടിയുണ്ട്. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല.

38: ഒരു വ്യക്തിയോ സമൂഹമോ തങ്ങളുടെ പിൻഗാമികൾക്ക് തങ്ങൾ ചെയ്ത ഒരു ദുഷ്പ്രവൃത്തിയുടെ വല്ല പൈതൃകവും വിട്ടേച്ചുപോകുന്നെങ്കിൽ സ്വന്തം തെറ്റിന്റെ പാപഭാരം മാത്രമല്ല അതിൽ ആക്രമ്യംകൂടാകുന്ന പിൻതലമുറകളുടെ പാപത്തിന്റെ ഒരു പങ്കും അവരുടെ കണക്കിൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. തെറ്റിനെ തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന ദുഷ്ഫലങ്ങൾ ലോകത്ത് എത്രകാലം വരെ നീണ്ടുപോവുന്നുവോ അതുവരെ അവന്റെ റിക്കാർഡിൽ അതെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതാണ് സമ്പൂർണ്ണമായ നീതിയുടെ താൽപര്യം. നന്മയുടെ കാര്യവും ഇതുപോലെതന്നെ. ഒരു ദൈവദാസൻ ചെയ്ത സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെ ചിഹ്നങ്ങൾ ലോകത്തവശേഷിക്കുകയും അതിന്റെ സൽഫലങ്ങളുടെ പരമ്പര പിൻതലമുറകളിൽ നിലനിൽക്കുകയും ദൈവദാസന്മാർ അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാലമത്രയും അയാളുടെ റിക്കാർഡിൽ അവ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും വേണം. അതായത് നന്മയായാലും തിന്മയായാലും ഒരാരും വിട്ടേച്ചുപോകുന്ന കർമ്മമാതൃകയുടെ ഫലം അയാൾ മരിച്ചുപോകുന്നതോടെ അവസാനിക്കുന്നില്ല. അതിന്റെ ഫലം തുടരുന്ന കാലത്തോളം അയാളുടെ കണക്കു പുസ്തകത്തിന്റെ ഏടുകൾ തുറന്നുകിടക്കുകതന്നെ വേണം. അതിനാൽ ഇഹലോകത്ത് ഒരാളുടെ കർമ്മത്തിനുള്ള പൂർണ്ണമായ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുക ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. എല്ലാ മുൻഗാമികളുടെയും പിൻഗാമികളുടെയും കർമ്മങ്ങളുടെ റിക്കാർഡുകൾ മുഴുവനും അടഞ്ഞുകഴിഞ്ഞശേഷം എല്ലാവരും സമ്മേളിക്കുന്ന ഒരു ലോകത്തുമാത്രമേ കർമ്മങ്ങളുടെ പൂർണ്ണമായ പ്രതിഫലം ലഭിക്കാനുള്ള സാധ്യതയുള്ളൂ. എല്ലാവർക്കും സമ്പൂർണ്ണമായ നീതി ലഭിക്കുന്ന ഒരു പരലോകം.

وَقَالَتْ أَوْلَاهُمْ لِأَخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾

39. അവരിലെ മുൻഗാമികൾ തങ്ങളുടെ പിൻഗാമികളോടു പറയും: ‘അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളേക്കാൾ ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയുമില്ല.’ നിങ്ങൾ സ്വയം സമ്പാദിച്ചതിന്റെ ഫലമായ ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുക.

39: ദൈവത്തിന്റെ ധർമിക നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി പരലോകമോക്ഷം നൽകുന്ന ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുത്ത് ജീവിക്കാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറല്ലായിരുന്നൂ. ദൈവിക സന്മാർഗത്തിലേക്ക് നിങ്ങൾ വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടും നിങ്ങളത് അവഗണിച്ചു. നിങ്ങൾ സ്വയം സന്മാർഗം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ദേഹേഹകൾക്ക് നിയന്ത്രണമില്ലാത്തതും രസകരവുമായ ഞങ്ങളുടെ ആദർശങ്ങളെ നിങ്ങൾ വാരിപ്പുണർന്നു. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ സ്വയം കുറ്റവാളികളായിത്തീർന്നു. ഇനി നിങ്ങൾ സ്വയം സമ്പാദിച്ചതിന്റെ ഫലം ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളുക.

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾

40. നിശ്ചയം നമ്മുടെ വചനങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും അവയുടെ നേരെ അഹങ്കാരം നടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാരോ, അവർക്കുവേണ്ടി ഒരിക്കലും ആകാശത്തിന്റെ കവാടങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടുകയില്ല. ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴലിലൂടെ കടന്നുപോകുവോളം അവർ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയുമില്ല. അപ്രകാരമാണ് കുറ്റവാളികൾക്ക് നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്.

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

41. അവർക്ക് നരകത്തീയാലുള്ള മെത്തകളും, അവർക്കു മീതെ പുതപ്പുകളുമുണ്ടായിരിക്കും. അപ്രകാരമാണ് കുറ്റവാളികൾക്ക് നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

42. എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തവരാരോ-ആരേയും അവരുടെ കഴിവിനതീതമായ ബാധ്യത നാം ഏൽപ്പിക്കുന്നില്ല- അവർ സ്വർഗാവകാശികളാകുന്നു. അതിലവർ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

42: ഒരു മനുഷ്യനെയും അവന്റെ കഴിവിനതീതമായ ഉത്തരവാദിത്വം അല്ലാഹു ഏൽപ്പിക്കുന്നില്ല. ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാതിരിക്കുകയും ആ പ്രവൃത്തി എന്തുകൊണ്ട് ചെയ്തില്ല എന്ന് അല്ലാഹു അവനോട് ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതുണ്ടാവില്ല. സ്വർഗലബ്ധിക്കർഹനാകാൻ ഒരാളും തന്റെ കഴിവിനപ്പുറമായ കാര്യങ്ങളൊന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ ഒരാൾക്ക് യഥാർഥത്തിൽ എന്തിനെല്ലാം കഴിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും എന്തിനെല്ലാം കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും തീരുമാനിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

43. അവരുടെ മനസ്സുകളിലെ പരസ്പര വിദ്വേഷങ്ങളെ നാം നീക്കിക്കളയുന്നതാണ്. അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവർ പറയും: ഞങ്ങളെ ഇതിലേക്ക് മാർഗദർശനം ചെയ്ത അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി. അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ മാർഗദർശനം ചെയ്തിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളൊരിക്കലും സന്മാർഗം പ്രാപിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ ദൂതന്മാർ തീർച്ചയായും സത്യവുമായാണ് വന്നത്. അവരോട് വിളിച്ചു പറയപ്പെടും: അതാ, സ്വർഗം. നിങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായി നിങ്ങൾ അതിന്റെ അവകാശികളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

43: നരകാവകാശികൾ പരസ്പരം ശകാരിച്ചും ശാപം കുറിക്കൊണ്ടുമായിരിക്കും നരകത്തിൽ വർത്തിക്കുക. എന്നാൽ സ്വർഗാവകാശികളുടെ അവസ്ഥ വ്യത്യസ്തമാകുന്നു. സ്വർഗാവകാശികളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അല്ലാഹു എല്ലാ വിദ്വേഷങ്ങളിൽ നിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്. ആർക്കും ആരോടും വൈരമില്ലാതെ മാനസികമായി പരസ്പരം ഇണങ്ങിയും ആത്മസുഹൃത്തുക്കളുമായിട്ടായിരിക്കും അവർ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക.

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾

44. സ്വർഗാവകാശികൾ നരകാവകാശികളോട് വിളിച്ചു ചോദിക്കും: ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് ഞങ്ങളോട് ചെയ്ത വാഗ്ദാനങ്ങളൊക്കെയും സത്യമായി പുലർന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് നിങ്ങളോട് ചെയ്ത വാഗ്ദാനങ്ങൾ സത്യമായി പുലർന്നത് നിങ്ങളും കണ്ടുവോ? അവർ പറയും: 'അതെ.' അപ്പോൾ ഒരു വിളിയാളൻ അവർക്കിടയിൽ വിളിച്ചു പറയും: 'ധിക്കാരികൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ മഹാശാപം.'

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾

45. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) തടയുകയും, അതിനെ വക്രമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും, പരലോകത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക്.

وَيَبْنِيهَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيْمَاهُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾

46. ഈ രണ്ടുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ ഒരു മതിലുണ്ടായിരിക്കും. അതിന്റെ ഉയരങ്ങളിൽ ചില മനുഷ്യരുണ്ടാകും. അവർ ഓരോരുത്തരെയും തങ്ങളുടെ അടയാളങ്ങളിലൂടെ തിരിച്ചറിയും. സ്വർഗസ്ഥരോട് അവർ വിളിച്ചു പറയും: 'നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം.' അവർ ഇനിയും അതിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ അവർ അത് ആശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും.

46: സ്വർഗാവകാശികൾക്കും നരകാവകാശികൾക്കുമിടയിൽ ഒരു മറ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു തടസ്സമുണ്ടായിരിക്കും. അതിന്റെ ഉയർന്ന ഭാഗങ്ങൾക്കാണ് 'അഅറാഫ്' (ഉയരങ്ങൾ) എന്ന് പറയുന്നത്. ഇവർ ആരായിരിക്കുമെന്നതിനെപ്പറ്റി വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളുമുണ്ട്. സ്വർഗാവകാശികളാകാൻ മാത്രം സൽക്കർമ്മങ്ങളോ നരകാവകാശികളാകാൻ മാത്രം പാപങ്ങളോ ഇല്ലാത്തവരാണവർ എന്നാണ് പൊതുവായ അഭിപ്രായം.

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

47. അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ നരകക്കാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞാൽ അവർ പറയും: ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! ഞങ്ങളെ നീ ധിക്കാരികളായ ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെടുത്തരുതേ.

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رَجُلًا يَعْرفُونَهمْ بِسِيآهُمُ قَالُوا مَا أَغْنَى عَنْكُم جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾

48. ഉയരങ്ങളിലുള്ളവർ, തങ്ങളുടെ അടയാളങ്ങൾ മൂലം അവർ തിരിച്ചറിയുന്ന ആളുകളോട് വിളിച്ചു പറയും: നിങ്ങൾ ശേഖരിച്ചിരുന്നതും, നിങ്ങൾ അഹങ്കരിച്ചു നടന്നതും നിങ്ങൾക്കെന്ത് പ്രയോജനമാണ് ചെയ്തത്?

أَهْوَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

49. ഇക്കൂട്ടരെപ്പറ്റിയാണോ അല്ലാഹു അവർക്കൊരു അനുഗ്രഹവും നൽകുകയില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞിരുന്നതും? (എന്നാൽ ഇന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു): സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കൊള്ളുവിൻ, നിങ്ങൾ യാതൊന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല, നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കേണ്ടിവരികയുമില്ല.

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللهُ قَالُوا إِنَّ اللهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

50. നരകവാസികൾ സ്വർഗവാസികളെ വിളിച്ചു പറയും: ഞങ്ങൾക്ക് അൽപം വെള്ളമോ അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ ആഹാരത്തിൽ നിന്ന് അൽപമോ ഒഴിച്ചു തരേണമേ! അവർ പറയും: സത്യനിഷേധികൾക്ക് അല്ലാഹു ഇതുരണ്ടും നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു;

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ هَوًى وَوَعْبًا وَغَرَّتُهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

51. തങ്ങളുടെ മതത്തെ കളിയും തമാശയുമാക്കുകയും ഭൗതിക ജീവിതത്തിന്റെ പകിട്ടിൽ വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്തവർക്ക്. നമ്മുടെ സൂക്തങ്ങളെ അവർ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ഈ ദിവസത്തെ കൂടിക്കാഴ്ചയെ അവർ മറക്കുകയും ചെയ്തുപോലെ ഇന്ന് അവരെ നാം വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു.

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

52. ജ്ഞാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാം കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥം അവർക്ക് നാം എത്തിച്ചു കൊടുത്തു. വിശ്വസിക്കുന്ന ജനത്തിന് മാർഗദർശനവും അനുഗ്രഹവുമത്രെ അത്.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾

53. (ഈ വേദപുസ്തകത്തിലുള്ളത്) പുലർന്നുകാണുകയെന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ് അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അത് പുലരുന്നതിൽ നേരത്തെ അതിനെ മറന്നിരുന്നവർ പറയും: നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ ദൂതന്മാർ സത്യവുമായാണ് വന്നത്. ഇനി ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശിപാർശ ചെയ്യാൻ വല്ല ശിപാർശകരുമുണ്ടോ? അതല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളെയൊന്ന് തിരിച്ചയക്കുമോ? എങ്കിൽ ഞങ്ങൾ നേരത്തെ ചെയ്തിരുന്നതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി (സൽക്കർമ്മങ്ങൾ) പ്രവർത്തിക്കുമായിരുന്നു. സ്വയം നഷ്ടം വരുത്തിവെച്ചവരാണ് അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നതൊക്കെയും അവരെ വിട്ടുപോകാനോ പോവുകയോ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾

54. തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ നാഥൻ ആറ് നാളുകളിലായി ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ച അല്ലാഹുവാകുന്നു. അനന്തരം അവൻ തന്റെ സിംഹാസനത്തിലുപവിഷ്ടനായി. അവൻ രാവിനെ പകലിന്മേൽ പൊതിയുന്നു. പകലാണെങ്കിൽ രാവിനെത്തേടി കൃതിക്കുന്നു. സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയുമെല്ലാം തന്റെ കൽപനക്ക് വിധേയമാക്കി. (അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു.) അറിയുവിൻ, അവന്റേതത്രമാത്രമാകുന്നു സൃഷ്ടിയും ശാസനയും. സർവ്വലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു അത്യധികം അനുഗ്രഹപൂർണ്ണനത്രെ.

54: ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും അവയെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അല്ലാഹു മാത്രമാണ് നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ രക്ഷാകർത്താവ്. അവനല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ വിധി നിർണ്ണയിക്കുന്ന മറ്റൊരു ശക്തിയുമില്ല.

ഇവിടെ 'നാളുകൾ' എന്നതുകൊണ്ട് ഭൂലോകവാസികൾ അർത്ഥമാക്കുന്ന രാവു. പകലും ചേർന്ന 24 മണിക്കൂറായിരിക്കാൻ തരമില്ല എന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാരുടെ പൊതുവായ വീക്ഷണം. ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയും അവയുടെ നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥയും പൂർത്തിയാക്കും മുമ്പ് ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള രാപ്പകലുകളോ ദിവസങ്ങളോ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ തരമില്ലല്ലോ. സൗരയൂഥം നിലവിൽ വന്നശേഷമാണ് നാം കണക്കാക്കുന്ന ദിവസം നിലവിൽ വന്നത്. ആറു ഘട്ടം അല്ലെങ്കിൽ ദീർഘകാലം വരുന്ന ഏതോ ആറു ദിവസങ്ങളായിരിക്കാം എന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാർ ഇതിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ കൃത്യമായ വിവക്ഷ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയൂ.

അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസാരോഹണം എപ്രകാരത്തിലുള്ളതായിരിക്കാം എന്നതും നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമാണ്. ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം അതിനെ അവൻ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യം ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടിക്കുശേഷം അതുമായി യാതൊരു ബന്ധവും പുലർത്താതെ ഇനി അത് അതിന്റെ പാട്ടിന് നടക്കട്ടെ എന്നുവെച്ചു അവൻ അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടൊന്നുമില്ല. പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയും സംവിധാനിക്കുകയും

ചെയ്യുക മാത്രമല്ല അതിന്റെ ഓരോ ചലനവും അവൻ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഏതൊരു ചലനവും അവന്റെ ആസൂത്രണപ്രകാരമാണ് നടക്കുന്നത്. യാതൊന്നിനെ കൂറിച്ചും അവൻ ഒരിക്കലും അശ്രദ്ധനാകുന്നില്ല.

പ്രപഞ്ചത്തെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതാണെങ്കിലും അതിന്റെ നടത്തിപ്പ് ചില ഉപദൈവങ്ങളെ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന തെറ്റിദ്ധാരണ മനുഷ്യനെ ചിലപ്പോൾ ബഹുദൈവവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഭാഗധേയം കൃത്രിമദൈവങ്ങളോട് ബന്ധപ്പെടുത്തുകയും അവയോട് ഭക്തിയും വിധേയത്വവും പുലർത്തുകയും അവയുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ പൂജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവൊഴികെ ആരാധനാർഹമായ യാതൊരന്തിയുമില്ല. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലില്ല. അവന്റെ സത്ത ഏകമാണ്. കേവലമാണ്. അവനൊരു സജാതീയനില്ല. മലക്കുകളെയും മനുഷ്യരെയും ദൈവത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളായി സങ്കല്പിക്കുകയും തദടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരെ ആരാധ്യരായ ദേവതകളായി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ കടുത്ത അജ്ഞതയിലും അന്ധകാരത്തിലുമാണ് അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പ്രപഞ്ച നാഥൻ അവന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഒരു മനുഷ്യനെ തന്റെ പുത്രനായി സ്വീകരിച്ചു എന്ന ആശയത്തിലെ പുത്ര സങ്കല്പവും തികച്ചും യുക്തിവിരുദ്ധമാണ്.

ഈ പ്രാപഞ്ചിക വ്യവസ്ഥിതി ഒരു തികഞ്ഞ കേന്ദ്രീകൃത വ്യവസ്ഥയാണ്. ആ വ്യവസ്ഥിതി അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ മാത്രം വിധിക്ക് വിധേയമാണ്. അതിന്റെ ഭരണത്തിൽ ഒരു കൃത്രിമ ദൈവങ്ങൾക്കും പങ്കില്ല. അവന്റെ പരമാധികാരത്തിന്റെ ഒരു കണികയിൽ പോലും മറ്റാർക്കും പങ്കില്ല. സ്രഷ്ടാവ് ഒരാളും വിധികർത്താവ് മറ്റൊരാളുമാവുക സാധ്യമല്ല. സ്രഷ്ടികർമ്മത്തിന്റെ ഭാഗംതന്നെയാണ് അതിന്റെ ഭരണവും. നിങ്ങളുടെ വിധി നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിവോ അധികാരമോ ഉള്ള മറ്റൊരു ശക്തിയും അവന്റെ പ്രപഞ്ചത്തിലില്ല. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്രഷ്ടിയായ മനുഷ്യന്റെ ഉടമ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു മാത്രമാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭക്തിയും ആരാധനയും വിധേയത്വവുമെല്ലാം അവനുമാത്രം അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു അവനെ ആരാധിച്ചു അവന്റെ വിധിയിലേക്കുള്ളനുസരിച്ചു ജീവിക്കാൻ നിങ്ങൾ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വിശാലമായ അധികാരത്തിന്റെയും ഭരണത്തിന്റെയും ഉടമയെന്നപോലെ അവന്റെ കാര്യവും ഔദാര്യവും അതി വിശാലമാണ്. അവൻ നിരന്തരമായി അനുഗ്രഹങ്ങളും ഔദാര്യങ്ങളും ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനും മഹോന്നതനും അത്യുത്കൃഷ്ടനുംമാകുന്നു. അത്യുന്നതനും പരിമിതിയില്ലാത്ത മഹത്ത്വമുടയവനും കണക്കറ്റ നന്മകളുടെ ഉറവിടവും ഒരിക്കലും കോട്ടം തട്ടാത്ത സമ്പൂർണ്ണതക്കടിപറമ്പുമാകുന്നു. ആർക്കും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അവനോട് നേരിട്ട് ചോദിക്കാവുന്നവിധം സമീപസ്ഥനും ആരുടെയും ആവശ്യങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന ദയാമയനുമാണവൻ.

﴿ ൫൦ ﴾ اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿ ൫൦ ﴾

55. നിങ്ങൾ വിനയത്തോടെയും രഹസ്യമായും നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് പ്രാർഥിക്കുക. തീർച്ചയായും പരിധി ലംഘിക്കുന്നവരെ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿ ൫൧ ﴾

56. ഭൂമിയിൽ നന്മ വരുത്തിയ ശേഷം നിങ്ങളിൽ കൃഷ്ടമുണ്ടാക്കരുത്. ഭയത്തോടും പ്രതീക്ഷയോടും കൂടി നിങ്ങൾ അവനോടു മാത്രം പ്രാർഥിക്കുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യവും സജ്ജനങ്ങൾക്ക് സമീപസ്ഥമത്രെ.

56: ഭൂമിയുടെ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ നന്മയാണ് അടിസ്ഥാനപരമായിട്ടുള്ളത്. കാലാന്തരത്തിൽ വഴിതെറ്റിപ്പോയ മനുഷ്യർ ഭൂമിയിൽ ധർമ്മികരാജകത്വം സൃഷ്ടിക്കുകയായിരുന്നു. ശരിയായ ജീവിതവ്യവസ്ഥ

പുനഃസ്ഥാപിക്കാനായി വിവിധ ദേശങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അവന്റെ ദൂതന്മാരെ നിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ ഭാഗധേയം നിർണയിക്കുന്നത് അല്ലാഹു മാത്രമാണ്. പ്രതീക്ഷകളും പ്രത്യാശകളും ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നത് അവനോട് മാത്രമായിരിക്കണം. നിങ്ങൾ യേശുക്കേണ്ടതും സഹായം അർഥിക്കേണ്ടതും പ്രാർഥിക്കേണ്ടതും അവനോട് മാത്രമായിരിക്കണം.

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

57. തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ മുന്നോടിയായി സുവാർത്ത അറിയിക്കുന്ന കാറ്റുകളെ അയക്കുന്നത് അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം തന്നെയാകുന്നു. അങ്ങനെ അത് കനത്ത കാർമ്മേലത്തെ വഹിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ നാം അതിനെ നിർജീവമായ ഒരു പ്രദേശത്തേക്ക് നയിക്കുകയും അവിടെ മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും അതിലൂടെ എല്ലായിനം കാഴ്ചകളും നാം പുറത്തുകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരമാണ് മരിച്ചവരെയും നാം പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നത്. ഒരുപക്ഷേ നിങ്ങൾ സ്മരിച്ചുവെന്ന് വരാം.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

58. നല്ല പ്രദേശത്തെ സസ്യങ്ങൾ അതിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ ഹിതത്താൽ നന്നായി മുളച്ചു വരുന്നു. എന്നാൽ ചീത്ത പ്രദേശത്ത് വളരെക്കുറച്ചല്ലാതെ സസ്യങ്ങൾ മുളച്ചുവരില്ല. നന്ദിയുള്ള ജനത്തിന് ഇപ്രകാരം നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്നു.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾

59. നൂഹിനെ നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്കയച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് വഴിപ്പെടുവിൻ. അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് വേറെ ദൈവമില്ല. തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഭീകരമായ ദിനത്തിലെ ശിക്ഷ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾

60. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലെ പ്രമാണിമാർ പറഞ്ഞു: വ്യക്തമായ വഴികേടിലകപ്പെട്ടതായി നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നു.

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

61. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനമേ, എന്നിൽ വഴികേടൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ, ഞാൻ പ്രപഞ്ചനാഥന്റെ ദൂതനാകുന്നു.

﴿ ٦٢ ﴾ أَلْبَلَّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿ ٦٢ ﴾

62. ഞാൻ എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കെത്തിച്ചുതരുന്നു. നിങ്ങളെ ആത്മാർഥമായി ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത പലതും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നുണ്ട്.

﴿ ٦٣ ﴾ أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿ ٦٣ ﴾

63. നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നതിനു വേണ്ടിയും, നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയും, നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടേണ്ടതിനു വേണ്ടിയും നിങ്ങളുടെ നാമനിൽ നിന്നുള്ള ഉൽബോധനം നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരാളിലൂടെ വന്നെത്തിയതിൽ നിങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടുകയോ?

﴿ ٦٤ ﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿ ٦٤ ﴾

64. എന്നാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിച്ചു കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരെയും ഒരു കപ്പലിൽ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. നമ്മുടെ പ്രമാണങ്ങളെ കള്ളമാക്കി തള്ളിക്കളഞ്ഞവരെ നാം മുക്കിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. തീർച്ചയായും അവർ ഒരു അന്ധജനമായിരുന്നു.

59-64: നൂഹ് നബി(അ)യുടെ സമുദായം അധിവസിച്ചിരുന്നത് ഇന്ന് ഇറാഖ് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രദേശമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത അല്ലാഹുവിന്റെ ആസ്തികൃതെ നിഷേധിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും ബഹുദൈവവിശ്വാസമാകുന്ന മാർഗ്ഗശൃംഗലിൽ പെട്ടുപോയവരായിരുന്നു. ആദിപിതാവ് ആദം നബി(അ) ഭൂമിയിൽ വന്ന് ഏകദേശം ഒരു സഹസ്രാബ്ദത്തിനുശേഷമാണ് നൂഹ് നബി(അ) ജാതനായതെന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാരുടെ നിഗമനം. ബുർആൻ പരാമർശിക്കുന്ന ഇദ്റീസ് അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പ് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകനായിരുന്നു എന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിലേക്ക് നിയുക്തനായ ഒന്നാമത്തെ പ്രവാചകനാണ് നൂഹ്(അ). അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന വദ്, സുവാഅ, യഗൂസ്, നസർ, തുടങ്ങിയ ധർമിഷ്ഠരായ മഹാനാരുടെ പ്രതിമകളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത ആരാധിച്ചിരുന്നു. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും വർജ്ജിച്ച് ഏകനായ ദൈവത്തിന്റെ മാത്രം വിധിയിലേക്കുകൂട്ടുസരിച്ച് ജീവിക്കാൻ അദ്ദേഹം തന്റെ ജനതയെ ഉപദേശിച്ചു. 950 വർഷം അദ്ദേഹം പ്രബോധനം തുടർന്നതായി ബുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഒമ്പതര നൂറ്റാണ്ട് പ്രബോധനം ചെയ്തിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനം ഉപദേശം ചെവിക്കൊള്ളാൻ തയ്യാറായില്ല. അവർക്ക് പാരമ്പര്യമായി കിട്ടിയ അനാചാരങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും വെടിയാൻ അവർ തയ്യാറായിരുന്നു. വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിൽ സംഭവിക്കുമെന്ന് പറയുന്ന വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ഒന്നിങ്ങു കൊണ്ടുവന്നാട്ടെ എന്നാണവർ പറഞ്ഞത്. തന്റെ ജനതയുടെ നിലപാടിൽ പൂർണ്ണമായും നിരാശപ്പെട്ട അദ്ദേഹം സത്യത്തെയും ധർമത്തെയും മനഃപൂർവ്വം നിഷേധിക്കുന്നവരെ ഭൂമിയിൽ ശേഷിപ്പിക്കരുതെന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർഥിച്ചു. ഒടുവിൽ ഒരു കപ്പൽ നിർമ്മിക്കാൻ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. കപ്പൽ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയായപ്പോൾ അവിശ്വാസിയായ തന്റെ ഭാര്യ ഒഴിച്ചുള്ള കുടുംബത്തെയും, മറ്റു വിശ്വാസികളെയും ജന്തു വർഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഓരോ ജോഡിയെയും കപ്പലിൽ കയറ്റാൻ അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചു. (23:27). അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മകനും കപ്പലിൽ കയറാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. നൂഹ് നബി(അ)യും കൂട്ടുകാരും കപ്പലിൽ കയറി. ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഉറവകൾ പൊട്ടി. ആകാശത്തു നിന്ന് കനത്ത പേമാരിയും. പ്രളയത്തിൽ നൂഹ് നബി(അ)യുടെ ഭാര്യയും മകനും, മറ്റു മനുഷ്യരും, ഭൂമിയിലെ ജന്തുക്കളും ചത്തൊടുങ്ങി. കപ്പൽ നൂഹിനെയും കൂട്ടുകാരെയും കൊണ്ട് സഞ്ചരിച്ച് തുർക്കിക്ക് തെക്കുള്ള ജൂതി പർവതത്തിന്റെ മുകളിലെത്തി. അല്ലാഹു ഭൂമിയോട് വെള്ളം വിഴുങ്ങാനും

ആകാശത്തോട് മഴ നിർത്താനും കൽപിച്ചു(11:44). നൂഹ് നബിയുടെയും കപ്പലിലുണ്ടായിരുന്ന മനുഷ്യരുടെയും ജന്തുക്കളുടെയും സന്തതികളിലൂടെ വീണ്ടും ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യരും ജന്തുക്കളും പരന്നു. പ്രളയം മുഴുവൻ ലോകത്തെയും ബാധിച്ചിരുന്നു എന്നും അതല്ല നൂഹ് നബിയുടെ ജനത വസിച്ചിരുന്ന പ്രദേശത്തു മാത്രമേ പ്രളയമുണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നും നിഗമനങ്ങളുണ്ട്. പല രാജ്യങ്ങളുടെയും പുരാതന സാഹിത്യങ്ങളിൽ ഈ പ്രളയത്തോട് സാദൃശ്യമുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ലോകത്ത് ഇന്ന് കാണപ്പെടുന്ന മനുഷ്യരെല്ലാം നൂഹ് നബിയുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ കപ്പലിൽ കയറിയവരുടെയും സന്തതികളാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെട്ടവരുടെ സന്തതികൾ ഭൂതലത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ വ്യാപിക്കുകയും അക്കാരണത്താലായിരിക്കണം എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെയും ഉൽപത്തി ചരിത്രം ഒരു മഹാപ്രളയത്തിന്റെ സൂചന നൽകുന്നത്.

നൂഹ് നബി(അ)യുടെ അവശേഷിച്ച മൂന്ന് മക്കൾ സാം, ഹാം, യാഫിഥ് എന്നിവരാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

അങ്ങനെ തങ്ങളിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകന്റെ ധർമ്മോപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതിരുന്ന സമുദായം ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഉന്മൂലനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. പ്രവാചക പ്രബോധനത്തെ അവഗണിച്ചു സ്വന്തം മാർഗ്ഗശൃംഗലിൽ ശാിച്ചു നിന്ന പല സമുദായങ്ങളും ഇങ്ങനെ നാമാവശേഷമാവുകയുണ്ടായി.

﴿ 65 ﴾ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿ 65 ﴾

65. ആദ്യസമുദായത്തിലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരനായ ഹൂദിനെ(നാം നിയോഗിച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് വഴിപ്പെടുക. അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൈവമില്ല. നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പുലർത്തുന്നില്ലേ?

﴿ 66 ﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿ 66 ﴾

66. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലെ സത്യനിഷേധികളായ പ്രമാണിമാർ പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും നീ വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ അകപ്പെട്ടതായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നു. നീ വ്യാജനാണെന്നും ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു.

﴿ 67 ﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿ 67 ﴾

67. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എനിക്ക് വിഡ്ഢിത്തം സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ, ഞാൻ ലോകരക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഭൂതനാണ്.

﴿ 68 ﴾ أَبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿ 68 ﴾

68. എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചുതരുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വിശ്വസ്തനായ ഗുണകാംക്ഷിയാകുന്നു.

﴿ 69 ﴾ أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿ 69 ﴾

69. നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകാൻ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഉൽബോധനം നിങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെയുള്ള ഒരാളിലൂടെ വന്നെത്തിയതിൽ നിങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടുകയോ? നൂഹിന്റെ ജനത്തിനുശേഷം അവൻ നിങ്ങളെ പ്രതിനിധികളാക്കിയതും, നിങ്ങളെ

(ശാരീരിക)സൃഷ്ടിയിൽ വർധനവ് തന്നതും നിങ്ങൾ ഓർക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ വിജയം വരിച്ചേക്കാം.

﴿٧٠﴾ قَالُوا أَجِئْنَا لِنُعْبَدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

70. അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവെ മാത്രം ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുവാനും ഞങ്ങളുടെ പൂർവപിതാക്കൾ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെ വിട്ടുകളയുവാനും വേണ്ടിയാണോ നീ ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നത്? എങ്കിൽ നീ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന (ആ ദൈവിക ശിക്ഷ) ഇങ്ങു കൊണ്ടുവരിക. നീ സത്യവാന്മാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ.

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَجْأِدُلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾

71. (ഹൃദ്യ)പറഞ്ഞു:തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ശിക്ഷയും കോപവും നിങ്ങളിൽ വന്നു പതിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പൂർവപിതാക്കളും കെട്ടിച്ചമച്ചതും അല്ലാഹു ഒരു പ്രമാണവും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ ചില (വിഗ്രഹ)നാമങ്ങളുടെ പേരിലാണോ നിങ്ങൾ എന്നോട് തർക്കിക്കുന്നത്? എങ്കിൽ നിങ്ങൾ കാത്തിരുന്നു കൊള്ളുക. തീർച്ചയായും ഞാനും നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കാം.

﴿٧٢﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

72. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും നാം നമ്മുടെ കാര്യം ത്താൽ രക്ഷപ്പെടുത്തി. നമ്മുടെ ദ്രഷ്ടാന്തങ്ങളെ കള്ളമാക്കിത്തള്ളിയവരെ മുരടറുത്തുകളയുകയും ചെയ്തു. അവർ സത്യവിശ്വാസികളായിരുന്നില്ല.

65-72: നൂഹ് നബി(അ)യുടെ ജനതക്ക് ശേഷം വിപുലമായ നാഗരികത കെട്ടിപ്പടുത്ത ഒരു സമുദായമായിരുന്നു ആദ്യവർഗം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ സാമിന്റെ സന്താനപരമ്പരയിൽ പെട്ട ആദ്യ ആണ് ഈ വംശത്തിന്റെ കുലപതി.അറബികളുടെ ഉത്ഭവം ഇവരിൽനിന്നാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. അറേബ്ബാ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ തെക്കു ഭാഗത്ത് യമന്റെയും ഹജർമൗത്തിന്റെയും ഇടയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന 'അഹ്ഖാഫ്'(മണൽക്കുന്നകൾ) എന്ന പ്രദേശമായിരുന്നു അവരുടെ വാസസ്ഥലം. ആദ്യ വർഗത്തിന്റെ കഥകൾ അറബികൾക്ക് വളരെ സുപരിചിതമായിരുന്നു. ആദ്യ ജനത അതികായകന്മാരും അതി ബലവന്മാരുമായിരുന്നു. നൂഹ് നബിയി(അ)യിൽ നിന്ന് പാരമ്പര്യമായി കിട്ടിയ ഏകദൈവവിശ്വാസം അവർ മറക്കുകയും തൽസ്ഥാനത്ത് ബഹുദൈവത്വം കടന്നുകൂടുകയും ചെയ്തു. അവരെ ഏകദൈവവിശ്വാസത്തിലേക്ക് വീണ്ടെടുക്കാനായി അല്ലാഹു ഹുദിനെ പ്രവാചകനായി അവരിൽ നിയോഗിച്ചു. പക്ഷേ, ജനം അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. നൂഹിന്റെ ജനതയെപ്പോലെ അവരെയും അല്ലാഹു ഉന്മൂലനം ചെയ്തു.

ഇപ്പോൾ ഈ സ്ഥലം ജനവാസമില്ലാത്ത വെറുമൊരു മരുഭൂമിയാണ്. ഏഴ് രാവു എട്ട് പകലും അതിരൂക്ഷമായി ചീറിയടിച്ച കൊടുങ്കാറ്റിനാൽ ആദ്യവർഗം ഉന്മൂലനം ചെയ്യപ്പെട്ടതായി അധ്യായം 69-ൽ ഖുർആൻ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ദ്രവിച്ച ഈത്തപ്പനത്തടികളെന്നോണം ആ ജനം ചത്തുവീണ് കിടന്നിരുന്നതായി ഖുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മറ്റ് മരുഭൂമികളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഈ പ്രദേശത്തെ മണൽത്തടങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് സഞ്ചാരയോഗ്യമല്ലാത്ത വളരെ നേർത്ത മണലാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അറേബ്യയിലെ നാമാവശേഷമായ സമുദായങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ആദ്യത്തേതായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നത് ആദിനെയാണ്.

ഹളർ മൗത്തിൽ ഹുദ് നബിയുടേത് എന്ന പേരിൽ ഒരു കല്ലറ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഹുദ് നബിയും ശിഷ്യന്മാരും അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസാരം അവിടേക്ക് പലായനം ചെയ്തതായ ഒരു നിവേദനമുണ്ട്. ആദ്യ ആദ്യവംശം നശിച്ചശേഷം വളർന്ന് വന്നവർ പിൻക്കാല ആദ്യവംശമായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്.

ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെ നിഷേധിക്കുകയും അത് സംഭവിക്കുമെന്ന വാർത്തയെ തമാശയായി ഗണിക്കുകയും ഈ ഭൗതികജീവിതം മാത്രമേ ജീവിതമുള്ളൂ എന്ന് ധരിച്ചുവശാവുകയും ചെയ്തിരുന്ന മക്കയിലെ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെ തങ്ങൾക്ക് മുഖ് കഴിഞ്ഞുപോയ സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് താക്കീതു ചെയ്യുകയാണ്. പരലോകത്തെ നിഷേധിക്കുകയും മരണാനന്തരം ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിൽ ഈ ഭൗതിക ജീവിതം വിചാരണ ചെയ്യുമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെ തള്ളിപ്പറയുകയും ചെയ്തിരുന്ന സമുദായങ്ങൾ കടുത്ത ധർമ്മധൂതിയിൽ അകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒടുവിൽ ദൈവശിക്ഷ ആ സമുദായങ്ങളെ പിടികൂടുകയും ഭൂമിയിൽ നിന്ന് അവരുടെ അസ്തിത്വം തന്നെ അല്ലാഹു തൃച്ഛു മാറ്റുകയുമായിരുന്നു.

وَالِي ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ ﴿٧٣﴾

73. സമുദ്സമുദായത്തിലേക്ക് നാം അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹിനെ (നിയോഗിച്ചു.) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു വഴിപ്പെടുക. അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് വേറെ ദൈവമില്ല. നിങ്ങളുടെ നാഥകൽനിന്ന് വ്യക്തമായ ഒരു തെളിവ് നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തിയിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ ഒട്ടകം നിങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. അതിനാൽ അതിനെ വിട്ടേക്കുവിൻ. അത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമിയിൽ തിന്നുന്നടക്കട്ടെ. നിങ്ങളതിനെ ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടെ തൊട്ടുപോകരുത്. അല്ലാത്തപക്ഷം ഒരു വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടും.

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُوبِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَاتِ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾

74. ആദ്യസമുദായത്തിനുശേഷം അവൻ നിങ്ങളെ പ്രതിനിധികളാക്കിയതും ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്ക് പാർപ്പിടസൗകര്യം ചെയ്തുതന്നതും ഓർക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ അതിലെ സമതലങ്ങളിൽ കൊട്ടാരങ്ങൾ പണിയുന്നു. അതിലെ മലകൾ തുരന്നു വീടുകളുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ കൃഷ്ണക്കാരായി ഭൂമിയിൽ നാശമുണ്ടാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّي قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

75. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലെ അഹങ്കാരികളായ പ്രമാണിമാർ, അവരിലെ ദുർബല വിഭാഗത്തിലെ വിശ്വസിച്ച ആളുകളോട് ചോദിച്ചു: സ്വാലിഹ് തന്റെ രക്ഷിതാവിനാൽ അയക്കപ്പെട്ട ആൾ തന്നെയാണെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവോ? അവർ പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹം യാതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ ഞങ്ങൾ തീർച്ചയായും വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾

76. അഹങ്കാരം കൈക്കൊണ്ടവർ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ യാതൊന്നിലാണോ വിശ്വസിക്കുന്നത്, തീർച്ചയായും അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ് ഞങ്ങൾ.

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

77. അങ്ങനെ അവർ ആ ഒട്ടകത്തെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ ആജ്ഞയെ ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ പറഞ്ഞു: ഹേ! സ്വാലിഹ്! നീ ഞങ്ങളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് (ശിക്ഷ) ഇങ്ങനെ കൊണ്ടുവരിക; നീദൈവദൂതന്മാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ.

فَأَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾

78. അവസാനം ഒരു പ്രകമ്പനം അവരെ പിടികൂടി. അങ്ങനെ പ്രഭാതത്തിൽ അവർ തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ ചേതനയറ്റു വീണു കിടക്കുകയായിരുന്നു.

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾

79. അവസാനം സ്വാലിഹ് അവരെ വിട്ടുപോയി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനമേ, തീർച്ചയായും ഞാൻ എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ സന്ദേശം നിങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചു തന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഏറെ ഗുണകാംക്ഷയുള്ളവനുമായി. പക്ഷേ, ഗുണകാംക്ഷികളെ നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

73-79:അറേബ്യയിലെ അതിപുരാതനമായ മറ്റൊരു സമുദായമാണ് സമൂദ് ഗോത്രക്കാർ. അജ്ഞാനകാലത്തെ കവിതകളിൽ അവരെ സംബന്ധിച്ച ധാരാളം പരാമർശങ്ങളുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്നു. അറേബ്യയുടെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറായി മദീനക്കും തബുക്കിനുമിടയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന 'അൽഹിജ്' എന്ന പ്രദേശമായിരുന്നു ഇവരുടെ വാസസ്ഥലം.

സാമ്പത്തികമായും നാഗരികമായും വളരെ പുരോഗതി നേടിയവരായിരുന്നു സമൂദ് ഗോത്രക്കാർ. പർവതങ്ങൾ തുരന്ന് അവർ നിർമ്മിച്ചിരുന്ന ഭവനങ്ങളിൽ ചിലത് അവരുടെ ദുരന്ത ചരിത്രം വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇന്നും 'മദായിനുസ്വാലിഹിൽ' നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ആ പുരാവസ്തുക്കളുടെ മധ്യത്തിലൂടെ ഹിജാസിലെ കച്ചവട സംഘങ്ങൾ കടന്നു പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. തബുക്ക് യുദ്ധവേളയിൽ ആ വഴി യാത്ര ചെയ്യാനിടയായപ്പോൾ നബി(സ)തിരുമേനി ശിഷ്യന്മാർക്ക് സമൂദിന്റെ നഷ്ടാവശിഷ്ടങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും സമൂദ് സമുദായത്തിന്റെ ചരിത്രപാഠങ്ങൾ ശിഷ്യന്മാരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

സ്വാലിഹ്(അ) സമൂദ് സമുദായത്തെ സത്യത്തിലേക്കും ധർമ്മത്തിലേക്കും ക്ഷണിച്ചു. ഏറെക്കാലം അദ്ദേഹം പ്രബോധനം തുടർന്നു. പക്ഷേ, ജനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദേശങ്ങളെ ധിക്കാരപൂർവ്വം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ദൈവനിയുക്തനായ പ്രവാചകനാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന വ്യക്തമായ ഒരടയാളം കൊണ്ടുവരാൻ സമൂദ് ഗോത്രക്കാർ അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. നിഷേധികളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒരസാധാരണ ഒട്ടകത്തെ അല്ലാഹു അവർക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. സ്വാലിഹ്(അ) അവരോട് പറഞ്ഞു: ഈ ഒട്ടകം നിങ്ങൾക്കൊരു പരീക്ഷണമാണ്. ഇത് നിങ്ങളുടേ നിലങ്ങളിൽ സ്വതന്ത്രമായി മേഞ്ഞു തിന്നും. ഒരു ദിവസം ഈ ഒട്ടകം തനിച്ച് കിണറ്റിൽ നിന്ന് വെള്ളം കുടിക്കുകയും അടുത്ത ദിവസം നാട്ടിലെ മറ്റു മൃഗങ്ങൾ വെള്ളം കുടിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. നിങ്ങളിതിനെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ ദൈവശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടുന്നതാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ താക്കീതുകളെ വകവെക്കാതെ അവർ ആ ഒട്ടകത്തെ വധിച്ചുകളഞ്ഞു. ഒട്ടകത്തെ ദ്രോഹിച്ചാൽ സംഭവിക്കുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയ ശിക്ഷയില്ലെന്ന്

കൊണ്ടുവരാൻ അവർ സ്വാലിഹിനെ വെല്ലുവിളിച്ചു. ഇനി മൂന്നു ദിവസത്തെ അവധി മാത്രമെയുള്ളു വെന്ന് അദ്ദേഹം അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി(11:65). ഈ അവധികൊടുത്ത് നാശത്തിന്റെ ആഘാതം ഏൽക്കാതെ അദ്ദേഹവും ശിഷ്യന്മാരും അവിടം വിട്ടുപോയതായി പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. തുടർന്ന് ഒരു ഘോരശബ്ദം നാശകാരികളായ ആ സമുദായത്തെ പിടികൂടി. അതോടെ എല്ലാവരും മരിച്ചു വീണു. സമുദ്രം വർഗം ഉന്മൂലനം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

﴿ ٨٠ ﴾ وَلَوْ طَأَّ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿ ٨٠ ﴾

80. ലൂത്രിനെയും(നാം പ്രവാചകനായി നിയോഗിച്ചിരുന്നു).അദ്ദേഹം തന്റെ ജനത്തോട് പറഞ്ഞതോർക്കുക: നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ലോകരിലാരും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത അസാമാന്യകൃത്യത്തിനിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുവോ?

﴿ ٨١ ﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ ﴿ ٨١ ﴾ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿ ٨١ ﴾

81. നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ വെടിഞ്ഞു പുരുഷന്മാരെത്തന്നെ കാമാർത്തരായി സമീപിക്കുന്നു. അല്ല; അതിരുകടക്കുന്ന ഒരു ജനതയാണ് നിങ്ങൾ.

﴿ ٨٢ ﴾ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿ ٨٢ ﴾

82. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത്തിന്റെ മറുപടി ഇതുമാത്രമായിരുന്നു. ഇവരെ നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ നിന്നും പുറത്താക്കുക. തീർച്ചയായും വലിയ വിശുദ്ധന്മാരായി ചമയുന്ന ആളുകളാണിവർ.

﴿ ٨٣ ﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿ ٨٣ ﴾

83. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തെയും കുടുംബത്തെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി- അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയെ ഒഴിച്ചു. അവൾ പിന്മാറി നിന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു.

﴿ ٨٤ ﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿ ٨٤ ﴾

84. നാം അവരുടെമേൽ ഒരു പേമാരി വർഷിച്ചു. ആ കുറ്റവാളികളുടെ പരിണിതി എന്തായിരുന്നുവെന്ന് നോക്കുക.

80-84: ചവുക്കുലിന്റെ(Dead sea) സമീപത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന സമുദ്രം എന്ന പ്രദേശമായിരുന്നു ലൂത്ത് ജനതയുടെ അധിവാസസ്ഥലം. ഇബ്രാഹീം നബി(അ)യുടെ സഹോദരൻ ഹാറാന്റെ പുത്രനായിരുന്നു ലൂത്ത് നബി(അ). ഇറാഖിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ട അദ്ദേഹം പിതൃസഹോദരനോടൊപ്പം പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു പ്രബോധന പരിശീലനം നേടി. പിന്നീട് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ സമുദ്രമീൽ പ്രവാചകനായി നിയോഗിച്ചു. ഐശ്വര്യസമൃദ്ധമായിരുന്ന സമുദ്രം നാശിക്കുകയും പച്ചപുതച്ചു നിന്നിരുന്ന മനോഹര പ്രദേശമായിരുന്നു. ആ നാട്ടുകാരിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ അദ്ദേഹം വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. വഴിപിഴച്ച ഒരു ജനതയായിരുന്നു സമുദ്രവാസികൾ. അവർക്ക് കുപ്രസിദ്ധി നേടിക്കൊടുത്ത നീചകൃത്യമായിരുന്നു സ്വവർഗരതി. പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ സ്ത്രീകളിലും ഈ ദുരാചാരം പടർന്നുപിടിച്ചിരുന്നു. ആ ജനതയുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ പരിശുദ്ധിയുടെ ഒരംശംപോലും അവശേഷിച്ചില്ല. ലൂത്ത്(അ) തന്റെ ജനതയുടെ നിർലജ്ജമായ ഈ ഏകദൃശ്യത്തിനെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തി. പക്ഷേ, ജനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് ചെവികൊടുത്തില്ല. സംസ്കരണത്തിന്റെ ശബ്ദംപോലും പൊറുപ്പിക്കാനാവാത്ത വിധം ധാർമികാധിപനത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ ആ ജനം ആണ്ടുപോയിരുന്നു. ലൂത്ത് നബി(അ)യുടെ ഉപദേശങ്ങളെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയെയും അവർ രൂക്ഷമായി പരിഹസിച്ചു. ലൂത്രി(അ)ന്റെ

യാതൊരുവിധ സംസ്കരണപ്രവർത്തനവും ഫലപ്രദമായില്ല. അല്ലാഹു ആ ജനതയെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. അവരുടെ നശീകരണത്തിന് മുന്നോടിയായി അല്ലാഹു മലക്കുക്കളെ ലൂത്ത് നബി (അ)യുടെ അടുത്തേക്ക് അയച്ചു. മനുഷ്യരൂപം ധരിച്ച് എത്തിയ മലക്കുക്കളെയും അവർ അസാമാന്യ ഗീകവൃത്തിക്ക് ഉപയോഗിക്കാൻ ശ്രമിക്കാതിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ലൂത്ത് നബി(അ)യെയും മലക്കുക്കളെയും അവർക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മലക്കുക്കളുടെ നിർദേശമനുസരിച്ച് ലൂത്ത്(അ) കുടുംബവും ഉടൻതന്നെ സ്ഥലം വിട്ടു.നിഷേധികളായ സ്വന്തക്കരുടെ പക്ഷത്ത് നിലകൊണ്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയെ കൂടെ കൂട്ടരുതെന്ന് ദൈവകൽപനയുണ്ടായിരുന്നു.

യോനകമായ ഒരു ശിലാവർഷത്താൽ ആ നാട് കീഴ്മേൽ മറിക്കപ്പെട്ടു. ലൂത്ത്ജനതയുടെ പേരും കുറിയും ലോകത്ത് നിന്ന് നിശ്ശേഷം തുടച്ചുമാറ്റപ്പെട്ടു. ഈ പ്രദേശം ശരിക്കും എവിടെയാണെന്ന് ഇപ്പോൾ നിർണയിതമല്ല. ചാവുകടൽ(ലോത്തിന്റെ കടൽ) മാത്രമാണ് ആ ജനതയുടെ സ്മാരകമായി ഇപ്പോൾ അവശേഷിക്കുന്നത്.

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي عَيْرٌ قَدْ جَاءتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

85. മദ്യൻ നിവാസികളിലേക്ക് നാം അവരുടെ സഹോദരൻ ശുഐബിനെ (ഭൃതനായി നിയോഗിച്ചു).അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:എന്റെ ജനമേ,നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് അടിമപ്പെടുവിൻ. നിങ്ങൾക്ക് അവനല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല. നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ നാഥനിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായ മാർഗദർശനം വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അളവും തൂക്കവും കൃത്യമായി കൊടുക്കുവിൻ. ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സാധനങ്ങളിൽ കുറവ് വരുത്തരുത്. ഭൂമിയുടെ സംസ്കരണത്തിനുശേഷം അതിൽ നാശമുണ്ടാക്കാതിരിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ സത്യ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അതാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം.

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ وَاَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

86. ആളുകളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയും, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചവരെ അവന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് തടഞ്ഞും, (സന്മാർഗത്തെ)വക്രമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചും പാതവക്കിലൊക്കെയും നിങ്ങൾ ഇരിക്കരുത്. നിങ്ങൾ എണ്ണത്തിൽ കുറവായിരുന്ന സന്ദർഭം ഓർക്കുക. പിന്നീട് അവൻ നിങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചു. നാശകാരികളായിരുന്നവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങനെയെല്ലാമായിരുന്നൂവെന്ന് നോക്കുവിൻ.

وَإِن كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

87. ഏതൊരു (സന്ദേശ)വുമായാണോ ഞാൻ നിയോഗിതനായിരിക്കുന്നത് അതിൽ നിങ്ങളിലൊരു വിഭാഗം വിശ്വസിക്കുകയും മറ്റൊരു വിഭാഗം അവിശ്വസിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു

നമുക്കിടയിൽ തീർപ്പ് കൽപിക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുക. തീരുമാനം കൽപിക്കുന്നവരിൽ അവൻ ഏറ്റവും ഉത്തമനല്ലോ.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾

88. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലെ അഹങ്കാരികളായ പ്രമാണിമാർ പറഞ്ഞു: ഹേ, ശുഐബ്, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെയും നിന്നോടുകൂടെ വിശ്വാസികളായവരെയും ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മതത്തിൽ തിരിച്ചു വരിക തന്നെ വേണം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ അതിനെ വെറുക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ പോലും?

قَدْ افترينا على الله كذبا إن عُدنا في ملتكم بعد إذ نجانا الله منها وما يكون لنا أن نعود فيها إلا أن يشاء الله ربنا وسع ربنا كل شيء علما على الله توكلنا ربنا افتح بيننا وبين قومنا بالحق وأنت خير الفاتحين ﴿٨٩﴾

89. അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കെ, അതിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചു വരികയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമച്ചവരായിത്തീരും. ഞങ്ങൾക്ക് ഇനി ഒരിക്കലും അതിലേക്കു തിരിച്ചുവരാനാവില്ല; ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു അങ്ങനെ ഉദ്ദേശിച്ചാലല്ലാതെ. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ ജ്ഞാനം സകല സംഗതികളെയും ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിലാണ് ഞങ്ങൾ ഭരമേൽ പിിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ സമുദായത്തിനുമിടയിൽ നീ ന്യായമായ തീരുമാനമെടുക്കേണമേ. തീരുമാനമെടുക്കുന്നവരിൽ ഏറ്റം ഉത്തമൻ നീയാണല്ലോ.

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾

90. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായത്തിലെ സത്യനിഷേധികളായ പ്രമാണിമാർ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ശുഐബിനെ പിൻപറ്റിയാൽ ഉറപ്പായും നിങ്ങൾ നഷ്ടം പറ്റിയവരായിത്തീരും.

فَأَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩١﴾

91. അപ്പോൾ ലോരമായ പ്രകമ്പനം അവരെ പിടികൂടി. അങ്ങനെ പ്രഭാതത്തോടെ അവർ തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ ചേതനയറ്റു വീണുപോവുകയും ചെയ്തു.

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾

92. ശുഐബിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞവരുടെ അവസ്ഥ, അവർ അവിടെ വസിക്കുകയേ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത വിധം ആയിത്തീർന്നു. ശുഐബിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞവർ തന്നെയായിരുന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടവർ.

﴿ ٩٣ ﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾

93. അദ്ദേഹം അവരെ വിട്ടുപോയി. അന്നേരം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനമേ, എന്റെ നാഥന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചുതരികയും നിങ്ങളോട് ഗുണകാംക്ഷയോടെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ സത്യനിഷേധികളായ ജനത്തിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ അനുശോചിക്കുന്നതെങ്ങനെ!

85-93: പ്രവാചക സന്ദേശങ്ങളെ തള്ളിക്കളഞ്ഞതിന്റെ പേരിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു ജനതയാണ് മദ്യൻ വാസികൾ. ബൈബിളിൽ മിദ്യാൻ എന്ന പേരിൽ ഇവർ അറിയപ്പെടുന്നു. ഉത്തര അറേബ്യയിൽ ചെങ്കടലിന്റെയും അഖബ ഉൾക്കടലിന്റെയും പൂർവ്വ തീരത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രദേശമായിരുന്നു മദ്യൻകാരുടെ വാസസ്ഥലം.

ഇബ്രാഹീം നബി(അ)യുടെ മൂന്നാമത്തെ പത്നി ഖത്തുറായിൽ ജാതനായ പുത്രനാണ് മിദ്യാൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വംശ പരമ്പരയിൽ പെട്ടവരാണ് മദ്യൻ നിവാസികൾ എന്നും ഗോത്രപിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ ആ സ്ഥലം അറിയപ്പെട്ടുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. മിദ്യാനികൾ ഇബ്രാഹീമി പാരമ്പര്യക്കാരായിരുന്നു. ഇബ്രാഹീം(അ) പ്രബോധനം ചെയ്ത തത്ത്വങ്ങൾ പിന്തുടർന്നിരുന്ന മുസ്ലിംകളായിരുന്നു അവർ.

പുരാതന കാലത്ത് ചെങ്കടലിന്റെ തീരത്തു കൂടെ യമനിൽ നിന്ന് സിറിയയിലേക്കും ഇറാഖിൽ നിന്ന് ഈജിപ്തിലേക്കും പോവുന്ന സുപ്രധാനമായ രണ്ട് വ്യാപാര മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ നാൽക്കവലയിലാണ് മിദ്യാൻ പ്രദേശങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. ഈ കേന്ദ്രങ്ങളുമായി വിപുലമായ വ്യാപാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന വലിയൊരു വർത്തക സമുദായമായിരുന്നു മിദ്യാനികൾ. കാലാന്തരത്തിൽ അവർ ഇബ്രാഹീം നബി(അ)യുടെ ഉപദേശങ്ങളിൽ നിന്നും ബഹുദൂരം വ്യതിചലിച്ചു. ബഹുദൈവത്വവും, വിഗ്രഹാരാധനയും, കൊള്ളക്കൊടുക്കുകളിൽ ചതിയും കൃത്രിമവും അവരിൽ വ്യാപകമായി. വിശ്വാസപരവും ധാർമികവുമായ വൈകല്യങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടുപോയതോടൊപ്പം തങ്ങൾ ഇബ്രാഹീമി പാരമ്പര്യം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന സത്യമതസ്ഥരാണെന്ന് അവർ സ്വയം കരുതുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മദ്യൻകാരിൽ കാണപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ രണ്ട് പ്രധാന ദൃഷ്ടിങ്ങളിൽ നിന്ന് അവരെ സംസ്കരിക്കുവാനായിരുന്നു ശുഐബ് നബി(അ) അവരിൽ നിയുക്തനായത്. ഈജിപ്തിൽനിന്ന് പലായനം ചെയ്ത മുസാ നബി(അ)ക്ക് അഭയം നൽകുകയും കുറെ വർഷങ്ങൾ കൂടെ താമസിപ്പിക്കുകയും സ്വന്തം മകളെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തത് ശുഐബ്(അ) ആയിരുന്നുവെന്ന് പല ചുരുങ്ങിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു.

പരദേശികളായ കച്ചവടക്കാരെ കൊള്ളയടിക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ അവരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി തുച്ഛമായ വിലക്ക് അവരുടെ ചരക്ക് കൈവശപ്പെടുത്താനോ അവർ വഴിയോരങ്ങളിൽ കാത്തിരിക്കുമായിരുന്നു. മദ്യൻകാരിൽ ഒരു വിഭാഗം ശുഐബ് നബി(അ)യുടെ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് ചെവികൊടുക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. അവർ അദ്ദേഹത്തിന് അന്ത്യശ്വാസനം നൽകി. ഒന്നുകിൽ നാടുവിടുക അല്ലെങ്കിൽ പൂർവാചാരങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങുക.

വരാൻ പോകുന്ന ആപത്തിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി. എന്നാൽ മുന്നറിയിപ്പുകളെ ആ ജനത ധിക്കാരപൂർവ്വം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ സമുദായത്തിനുമിടയിൽ നീ ന്യായമായ തീരുമാനമെടുക്കേണമേ എന്ന് ശുഐബ് നബി(അ) പ്രാർഥിച്ചു. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർഥന സ്വീകരിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ അവരിൽ വന്നിറങ്ങി. രാത്രി സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങിയ അവർ പ്രഭാതത്തോടെ തങ്ങളുടെ വസതികളിൽ മറിഞ്ഞു വീണു ചത്തൊടുങ്ങി. ശുഐബ് നബി(അ)യെ നാടുകടത്തുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയ ആ ജനതതന്നെ അവിടെനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു. അവർ ഒരിക്കലും അവിടെ താമസിച്ചിട്ടില്ല എന്നപോലെ അവർ ഒന്നടങ്കം നശിച്ചു. പൊതു ശിക്ഷ വരുന്നതിനു മുമ്പായി പ്രവാചകനെയും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരെയും അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തി. ശുഐബിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞവർ വലിയ നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

﴿ ٩٤ ﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ

94. നാം പ്രവാചകനെ നിയോഗിച്ച ഏതും നാട്ടിലും അവർക്കെതിരെ നിവാസികളെ പ്രയാസങ്ങളാലും ബുദ്ധിമുട്ടുകളാലും പരീക്ഷിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല; അവർ വിനയമുള്ളവരാകുന്നതിനു വേണ്ടി.

94: പ്രവാചകന്മാരെ നിശ്ചയിക്കുന്നത് നാശഹേതുവാണെന്നും ജനങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാൻ പ്രകൃതി വിപത്തുകളാലും പ്രയാസങ്ങളാലും ജനങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുക എന്നതും എല്ലാകാലത്തും അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ച ഒരു പൊതു സമ്പ്രദായമാണ്. അകാശഭൂമികൾ പ്രവൃത്തിരൂപത്തിൽ പ്രവാചകന്മാരുടെ മുന്നറിയിപ്പുകളെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങൾക്കു മേലെ ഏതോ ഒരു ശക്തി തങ്ങളുടെ ഭാഗഭയം നിയന്ത്രിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനും അങ്ങനെ അവരുടെ ഹൃദയം മയപ്പെടുത്തുവാനും, അവർ വിനീതരാകാനും ധർമ്മത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരാനും വേണ്ടി. അത്യാഹിതങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ ‘ദൈവമേ’ എന്ന വിചാരം മനുഷ്യമനസ്സുകളിലുണ്ടാവുക സാധാരണമാണ്. പ്രയാസങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭയഭക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. പരീക്ഷണപരമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കഷ്ടപ്പാടുകളും കൊണ്ട് ദൈവവിചാരം ഉളകാവത്തവരിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ന്യായം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാവിധിയുണ്ടാകുന്നതോടെ അവർ ഭൂമുഖത്ത് നിന്ന് ഉന്മൂലനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ഫിർഈൻസമൂഹത്തെ ദൈവബോധത്തിലേക്കുണർത്താൻ മുസാനബി(അ)യുടെ കാലത്ത് അല്ലാഹു പലതരം വിപത്തുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മക്കയിൽ മുഹമ്മദ് നബി(സ) പ്രബോധനം ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്ന കാലത്ത് ഖുറൈശികൾ കടുത്ത ക്ഷാമത്താൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ക്ഷാമംകൊണ്ട് പൊറുതിമുട്ടിയപ്പോൾ ഖുറൈശിപ്രമാണിമാർ നബി(സ)യെ സമീപിക്കുകയും ക്ഷാമം അകറ്റിത്തരാൻ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർഥിക്കാൻ അവർ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുമേനി അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർഥിക്കുകയും തൽഫലമായി ക്ഷാമം നീങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഖുറൈശികളുടെ സത്യവിരോധത്തിൽ ഈ സംഭവം കാര്യമായ മാറ്റമൊന്നും ഉണ്ടാക്കിയില്ല.

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

95. പിന്നീട് അവരുടെ ദുഃസ്ഥിതിയെ നാം സുസ്ഥിതിയാക്കി മാറ്റി. അങ്ങനെ അവർ സുഭിക്ഷരായി. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ പൂർവപിതാക്കൾക്കും കഷ്ടപ്പാടും ഐശ്വര്യവുമൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. ഒടുവിൽ അവർ ഓർക്കാതിരിക്കെ, പെട്ടെന്നും നാം അവരെ പിടികൂടി.

﴿ ٩٦ ﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

96. പട്ടണങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ആകാശത്തു നിന്നും ഭൂമിയിൽ നിന്നും നാം അവർക്ക് അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ കവാടങ്ങൾ തുറന്നു കൊടുക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവർ കളവാക്കി. അതിനാൽ അവർ സമ്പാദിച്ചു വെച്ചതിന്റെ ഫലമായി നാം അവരെ പിടികൂടി.

﴿ ٩٧ ﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

97. പട്ടണങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കവെ നമ്മുടെ ശിക്ഷ വന്നെത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി നിർഭയരാണെന്നോ?

﴿ ٩٨ ﴾ أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ

98. അല്ലെങ്കിൽ, പട്ടണങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ പകൽ വേളയിൽ അവരുല്ലസിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ശിക്ഷ വന്നെത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി നിർഭയരായിരിക്കുകയാണോ?

﴿ ٩٩ ﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يُأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

99. അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ നിർഭയരായെന്നോ? എന്നാൽ നഷ്ടം പറ്റിയ ഒരു ജനതയല്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിർഭയരാകുന്നില്ല.

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْ نَشَاءُ أَصْبَنَاهُمْ بِدُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿ ١٠٠ ﴾

100. പൂർവ്വ നിവാസികൾക്കു ശേഷം ഭൂമിയിൽ അനന്തരാവകാശികളായി വന്നവർക്ക് (ഈ ചരിത്രങ്ങൾ) മാർഗദർശകം അല്ലേ? അതായത്, നാം ഇച്ഛിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവരെയും തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ പേരിൽ നാം ശിക്ഷിക്കുമെന്ന്. നാം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് മൂട്രവെക്കുന്നു. പിന്നീടവർ യാതൊന്നും കേൾക്കുന്നില്ല.

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿ ١٠١ ﴾

101. ആ നാടുകൾ, അവയുടെ ചില കഥകൾ നിനക്കു നാം പറഞ്ഞു തരുന്നു. അവരിലേക്കു ഉള്ള ദൈവദൂതന്മാർ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവരിൽ ചെന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവർ നേരത്തെ നിഷേധിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ പിന്നീടവർ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായില്ല. സത്യനിഷേധികളുടെ മനസ്സുകളെ അപ്രകാരം അല്ലാഹു മൂട്രവെക്കുന്നു.

﴿ ١٠٢ ﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ

102. അവരിൽ അധിക പേരിലും നാം കരാർ പാലിക്കുന്ന സ്വഭാവം കണ്ടില്ല. എന്നല്ല, ധിക്കാരികളായിത്തന്നെയാണ് അവരിൽ അധികമാളുകളെയും നാം കണ്ടത്.

100-102: കടുത്ത ദൈവശിക്ഷക്കിരയായ പൂർവികരുടെ ചരിത്ര കഥകളിൽ അവരുടെ അനന്തരാവകാശികളായി ഭൂമിയെ ഏറ്റെടുത്ത പിൻതലമുറകൾക്ക് മാർഗദർശനം ഉണ്ട്. ഓരോ സമുദായങ്ങളിലും അന്ധ വിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും കൊടികുത്തി വാണപ്പോൾ അവരെ സത്യത്തിലേക്കും ധർമ്മത്തിലേക്കും വീണ്ടെടുക്കാൻ അല്ലാഹു പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിച്ചു. പക്ഷേ, അവർ ആ പ്രകാശത്തിനുനേരസ്വയം കണ്ണടച്ചു. സ്വയം കണ്ണടച്ചവന്റെ ദൃഷ്ടിയിലേക്ക് പ്രകാശം എത്തുകയില്ല. അവർ സ്വയം സ്വീകരിച്ച ആദർശങ്ങളോടും ആചാരങ്ങളോടുമുള്ള അന്ധമായ ഭ്രമത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക പരിണിതിയാണിത്.

മുൻഗാമികളുടെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നും പാഠം പഠിക്കാതെ ആത്മവിസ്മൃതിയിൽ കഴിയുകയാണെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്ത അതേ പരമാധികാരിക്ക് ഇന്ന് തങ്ങളെയും പിടിച്ചു പുറത്താക്കുവാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

﴿ 103 ﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿ 103 ﴾

103. പിന്നീട് അവരുടെയൊക്കെ ശേഷം നമ്മുടെ ദ്രഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി മൂസായെ ഫിരഔന്റെയും അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുത്തേക്ക് അയച്ചു. എന്നാൽ അവയോട് (ദ്രഷ്ടാന്തങ്ങളോട്) അവർ അന്യായം പ്രവർത്തിച്ചു. നോക്കുക! ആ നാശകാരികളുടെ അന്ത്യം എപ്രകാരമായിരുന്നുവെന്ന്!

﴿ 104 ﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿ 104 ﴾

104. മൂസാ പറഞ്ഞു: അല്ലയോ ഫിരഔൻ! തീർച്ചയായും സർവലോകരക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ദൂതനാണ് ഞാൻ.

﴿ 105 ﴾ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿ 105 ﴾

105. അല്ലാഹുവിന്റെപേരിൽ സത്യമല്ലാത്തതൊന്നും പറയാതിരിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ് ഞാൻ. നിങ്ങളുടെ നാഥങ്കൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായിട്ടാകുന്നു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുത്തു വന്നിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഇസ്രായീൽ മക്കളെ എന്നോടൊപ്പം അയക്കുക.

﴿ 106 ﴾ قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿ 106 ﴾

106. (ഫിരഔൻ)പറഞ്ഞു: നീ വല്ല ദ്രഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിങ്ങു കൊണ്ടു വാ. നീ സത്യവാന്മാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ.

﴿ 107 ﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿ 107 ﴾

107. അപ്പോൾ(മൂസാ)തന്റെ വടി നിലത്തിട്ടു. ഉടനെ അത് വ്യക്തമായ ഒരു സർപ്പമായി മാറി.

﴿ 108 ﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿ 108 ﴾

108. അദ്ദേഹം(കീഴയിൽ നിന്ന്) തന്റെ കൈ പുറത്തെടുത്തു. അപ്പോഴതാ അത് നോക്കുന്നവർക്കൊക്കെയും വെള്ളനിറമാർന്നതായിക്കാണുന്നു.

102-108: അറബികളുമായി ബന്ധമുള്ള ആദ്, സമൂദ്, ലൂത്വിന്റെ ജനത, മദ്യൻ വാസികൾ, തുടങ്ങിയ സമുദായങ്ങളിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകന്മാർക്ക് ശേഷം ഇസ്രായേൽ മക്കളിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകനാണ് മൂസാനബി(അ). മദ്യൻ വാസികളിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ശുഐബ് നബി(അ)ക്ക് ശേഷം ആഗതനായ പ്രവാചകനാണ് മൂസാ(അ). മിദ്യാനുമായി തൊട്ട് കിടക്കുന്ന മിസ്രയീം (ഈജിപ്) ദേശത്തേക്കാണ് മൂസാ(അ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. ഇബ്രാഹീം നബി(അ)യുടെ പൗത്രൻ യഅ്ഖൂബ് നബി(അ)യുടെ പൗത്രൻ യൂസൂഫ് നബി(അ) ഈജിപ്തിൽ ഭരണം നടത്തിയിരുന്ന കാലത്താണ് യഅ്ഖൂബ് നബി(അ)യും കുടുംബവും ഈജിപ്തിൽ കുടിയേറി പാർത്തത്. കാലക്രമത്തിൽ അവർ വലിയ ഒരു സമുദായമായി വളർന്നു. എന്നാൽ ആദ്യകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന പേരും പ്രശസ്തിയുമെല്ലാം കാലാന്തരത്തിൽ ഇസ്രായീലുകാർക്ക് നഷ്ടപ്പെടുകയും അവർ വിബ്തി(കോപ്റ്റിക്-ഈജിപ്തിലെ സ്വദേശികൾ)കളുടെ അടിമകളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

മൂസാ നബി(അ) ഫിർഔന്റെ രാജകൊട്ടാരത്തിലാണ് വളർന്നത്. മൂസായെ വളർത്തിയ ഫിർഔൻ റംസീസ് രണ്ടാമൻ ആയിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം പ്രബോധനം ചെയ്ത ഫിർഔന്റെ പേർ മുൻപത്ത ആയിരുന്നുവെന്നുമാണ് ചരിത്ര ഗവേഷകന്മാരുടെ പൊതുവായ അഭിപ്രായം. ചെങ്കടലിൽ മുങ്ങി മരിച്ചത് മുൻപത്ത ആയിരുന്നുവെന്നാണ് നിഗമനം.

മൂസാ(അ)യുടെ പ്രവാചകത്വം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന ദിവ്യാത്മതങ്ങൾ കണ്ടിട്ടും ആ മഹാധിക്കാരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് ചെവികൊടുക്കാൻ തയ്യാറായില്ല.

മുഹമ്മദ് നബിയോടുള്ള നിഷേധവും ധിക്കാരവും ഖുറൈശികൾ തുടരുകയാണെങ്കിൽ പ്രവാചകന്മാരെ നിഷേധിക്കുക വഴി മറ്റു സമുദായങ്ങൾക്കു സംഭവിച്ച അതേ ഗതി തന്നെയായിരിക്കും അവരെയും കാത്തിരിക്കുന്നത് എന്ന താക്കീതാണ് ഇതുകൊള്ളുന്നത്. ഫിർഔൻ ഇസ്രായീലുരെ പീഡിപ്പിച്ചതും അവരുടെ അന്ത്യവുമെല്ലാം അറബികൾക്കറിയാമായിരുന്നു.

﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿١٠٩﴾

109. ഫിർഔന്റെ ജനതയിലെ പ്രമാണിമാർ പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും ഇവനൊരു പഠിച്ച മാന്ത്രികൻ തന്നെ.

﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَأِذَا تَأْمُرُونَ﴾ ﴿١١٠﴾

110. നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽനിന്നു പുറത്താക്കാനാണ് ഇവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അതിനാൽ നിങ്ങൾക്കെന്താണ് നിർദ്ദേശിക്കാനുള്ളത്?

﴿قَالُوا أَرْجَاهُ وَأَخَاهُ وَأَرْسَلُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ ﴿١١١﴾

111. അവർ പറഞ്ഞു: അവനെയും അവന്റെ സഹോദരനെയും അവിടെ നിർത്തുക. എന്നിട്ടു വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ കഴിയുന്നവരെയെല്ലാം പട്ടണങ്ങളിലേക്കയക്കുക.

﴿يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ﴾ ﴿١١٢﴾

112. അവർ സമർഥരായ സകല മാന്ത്രികരെയും അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരട്ടെ.

﴿وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ ﴿١١٣﴾

113. അങ്ങനെ മാന്ത്രികർ ഫിർഔന്റെ സന്നിധിയിൽ വന്നെത്തി. അവർ ചോദിച്ചു: ഞങ്ങൾ വിജയിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് മികച്ച പ്രതിഫലമുണ്ടാകുമെന്ന് തീർച്ചയാണല്ലോ?

﴿قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ ﴿١١٤﴾

114. ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു: അതെ, തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ(നമ്മോട്) അടുപ്പിക്കപ്പെട്ടവരും ആയിരിക്കും.

﴿قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمَلِيقِينَ﴾ ﴿١١٥﴾

115. അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലയോ മൂസാ, ഒന്നുകിൽ നീ(ആദ്യം വടി)എറിയുക, അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളാകാം എറിയുന്നത്.

﴿قَالَ الْقَوْمَ فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ﴾ ﴿١١٦﴾

116. മൂസാ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾതന്നെ എറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ. അങ്ങനെ അവർ എറിഞ്ഞപ്പോൾ ജനത്തിന്റെ കണ്ണുകളെ വശീകരിക്കുകയും അവരെ ഭീതിദരാക്കുകയും ചെയ്തു. ഗംഭീരമായ ഒരു ജാലവിദ്യയാണ് അവർ കൊണ്ടുവന്നത്.

﴿ ١١٧ ﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

117. മൂസാക്ക് നാം ബോധനം നൽകി; നീ നിന്റെ വടിയെറിയുക. അപ്പോഴതാ അത് അവരുടെ മായാജാലത്തെ മുഴുവൻ വിഴുങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

﴿ ١١٨ ﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

118. അങ്ങനെ സത്യം പുലർന്നു. അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതെല്ലാം നിഷ്ഫലമാവുകയും ചെയ്തു.

﴿ ١١٩ ﴾ فَغُبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ

119. അങ്ങനെ അവിടെവെച്ച് അവർ പരാജിതരായി. അവർ നിന്ദ്യരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

﴿ ١٢٠ ﴾ وَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ

120. അതോടെ ആ മാന്ത്രികന്മാർ സാഷ്ടാംഗം ചെയ്തു വീണു.

﴿ ١٢١ ﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

121. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളിതാ പ്രപഞ്ചനാഥനിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.

﴿ ١٢٢ ﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

122. മൂസായുടെയും ഹാറൂന്റെയും നാഥനിൽ.

111-122: മാന്ത്രികവിദ്യയിൽ ഏറ്റവുമധികം പാണ്ഡിത്യവും നൈപുണ്യവുമുള്ള മാന്ത്രികരെയാണ് ഫിർഔൻ വിളിച്ചു കൂട്ടിയിരുന്നത്. മാന്ത്രികന്മാർ ഉപയോഗിച്ച മാന്ത്രികോപകരണങ്ങൾ വടികളും കയറുകളുമായിരുന്നുവെന്ന് അധ്യായം 26,44-ാം സൂക്തത്തിൽ വുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ജാലവിദ്യക്കാർ എറിഞ്ഞ കയറുകളും വടികളും അവരുടെ ആഭിചാരത്താൽ ഇഴയുന്ന പാമ്പുകളായി കാണിക്കുക തോന്നി. എന്നാൽ മൂസാ(അ)യുടെ സർപ്പത്തിനു മുന്നിൽ മന്ത്രവാദികൾ പടച്ചുണ്ടാക്കിയ കൃത്രിമ സർപ്പങ്ങൾ വെറും വടികളും കയറുകളുമായി ജനങ്ങൾക്ക് കാണപ്പെട്ടു. മൂസായുടെ സർപ്പം മന്ത്രവാദികളുടെ കൃത്രിമ സർപ്പങ്ങളെ ഓരോന്നായി വെട്ടിവിഴുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു എന്നും വ്യാഖ്യാനമുണ്ട്. മൂസാ(അ) കാണിച്ച അത്ഭുതകൃത്യം ഒരു തരത്തിലും മായാജാലമായിരുന്നില്ല. ദൈവിക ശക്തിയുടെ പ്രകാശനമായിരുന്നു അത്. മാന്ത്രികന്മാരുടെ ജാലവിദ്യയൊന്നും അതിനുമുമ്പിൽ വിലപ്പോയില്ല. മൂസാ(അ) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയത് ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തമാണെന്ന് മാന്ത്രികന്മാർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. മൂസാ(അ) ദൈവത്താൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകനാണെന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യമായി. അവർ ഒന്നടങ്കം അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും പ്രണാമത്തിൽ വീഴുകയും ചെയ്തു. ഫിർഔൻ വിളിച്ചുവരുത്തിയ ജാലവിദ്യക്കാർ മത്സരത്തിൽ തോറ്റതോടെ അവരുടെ അഹങ്കാരവും വമ്പുമെല്ലാം നിരാശയും നാണക്കേടുമായി മാറി. ഫിർഔന്റെയും പ്രമാണിമാരുടെയും മുന്നിൽ സത്യം വെളിപ്പെട്ടു. മൂസാ(അ) മാർഗ്ഗക്കാരനാണെന്ന് പൊതുജനത്തെ വിശ്വസിപ്പിക്കാൻ ഫിർഔനും സിൽബന്തികൾക്കും സാധ്യമായതുമില്ല. ജാലവിദ്യക്കാർ വിശ്വസിച്ചപോലെ ഇനി അവർക്ക് വേണമെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കാം.

ആഭിചാരം(സിഹ്റം) ഒരു മിഥ്യയണ്. ഏകദൈവത്തിന് പങ്കാളികൾ ഉണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നത് മിഥ്യയായതുപോലെ. ഏകദൈവത്തിന് പങ്കാളികളുണ്ടെന്ന് സങ്കല്പിച്ചു ദൈവിക ശക്തിയുടെ മുർത്തരൂപങ്ങളായി ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന പരദൈവങ്ങളെല്ലാം അവർ പേരിട്ട വെറും വിഗ്രഹനാമങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന് ഖുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എല്ലാ അർഥത്തിലും മിഥ്യയായ ശിർക്കിനെയാണ് (ബഹുദൈവത്വം) ഖുർആൻ ഏറ്റവും കഠിനമായി നിരോധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ബഹുദൈവത്വം മനുഷ്യനെ സത്യത്തിന്റെ പാതയിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിക്കുകയും അവസാനം അവനെ നരകാഗ്നിയിൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആഭിചാരം അസത്യമായിരുന്നിട്ടും മനുഷ്യൻ അത് സത്യമെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും കാര്യസാധ്യതകൾക്ക് അവലംബിക്കുകയും ചെയ്യുകവഴി മനുഷ്യനെ സത്യത്തിന്റെ പാതയിൽനിന്ന് അത് വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ ആഭിചാരം പലപ്പോഴും കൂടുംബ ബന്ധങ്ങൾ തകരാൻ ഇടയാക്കുന്നു. അതിനാൽ ഖുർആൻ സിഹ്റിനെയും (ആഭിചാരം) കഠിനമായി നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. ബഹുദൈവവിശ്വാസവും ആഭിചാരവും മിഥ്യയായിരുന്നിട്ടും അത് മനുഷ്യജീവിതത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഏതു സംഗതിയും സത്യമോ മിഥ്യയോ എന്നതുമാത്രമല്ല ആജ്ഞാനിരോധനങ്ങൾക്കായാ. അത് മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന സ്വാധീനം നല്ലതോ ചീത്തയോ എന്നു കൂടി പരിഗണിച്ചാണ് ഖുർആൻ അതിനോടുള്ള സമീപനം നിശ്ചയിക്കുന്നത്.

قَالَ فِرْعَوْنُ أَمْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرُومُهُ فِي الْمَدِينَةِ لَتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾

123. ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അനുവാദം നൽകുന്നതിനു മുമ്പ് നിങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ? ഈ പട്ടണത്തിലുള്ളവരെ ഇവിടെ നിന്ന് പുറത്താക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നിങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ച ഒരു ഗൂഢാലോചനയാണിത്, തീർച്ച. അതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾ പിന്നീട് അറിയുന്നതാകുന്നു.

لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾

124. നിങ്ങളുടെ കൈകളും കാലുകളും ഒന്നിനൊന്ന് വിപരീതമായി വെട്ടിമുറിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. പിന്നീട് നിങ്ങളെയെല്ലാവരെയും ഞാൻ ക്രൂശിക്കുകയും ചെയ്യും, തീർച്ച.

قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾

125. അവർ പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് തിരിച്ചുചെല്ലുന്നവരാണ് ഞങ്ങൾ.

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾

126. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചു എന്നതിന്റെ പേരിൽ മാത്രമാണല്ലോ നീ പ്രതികാരത്തിനൊരുങ്ങുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ; ഞങ്ങൾക്കു നീ ക്ഷമ ചൊരിഞ്ഞു തരണമേ. ഞങ്ങളെ നീ മുസ്ലിംകളായി (നിനക്ക് സമർപ്പിതരായി) മരിപ്പിക്കേണമേ!

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآهَتَكَ قَالَ سَنُقْتُلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾

127. ഫിർഔന്റെ ജനത്തിലെ പ്രമാണിമാർ പറഞ്ഞു: അങ്ങോടു മൂസായെയും അവന്റെ ജനത്തെയും നാട്ടിൽ കൂഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നതിനും അങ്ങയെയും അങ്ങയുടെ ദൈവങ്ങളെയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനും (വെറുതെയങ്ങോടു)വിട്ടയക്കുകയാണോ? ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു: നാം അവരുടെ ആൺകുട്ടികളെ കൊന്നുകളയുകയും, അവരുടെ സ്ത്രീകളെ ജീവിക്കാൻ വിടുകയും ചെയ്യും. തീർച്ചയായും നാം അവരുടെ മേൽ സർവാധിപതികളാണല്ലോ.

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾

128. മൂസാ തന്റെ ജനത്തോട് പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിനോട് സഹായം തേടുകയും ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. തീർച്ചയായും ഭൂമി അല്ലാഹുവിന്റേതാകുന്നു. തന്റെ ദാസന്മാരിൽ താനിടിക്കുന്നവരെ അവൻ അതിന്റെ അവകാശികളാക്കുന്നു. അന്തിമ വിജയം ദൈവഭക്തന്മാർക്കുള്ളതത്രെ.

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

129. അവർ പറഞ്ഞു: നീ ഞങ്ങളിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പും നീ ഞങ്ങളിൽ വന്നതിനു ശേഷവും ഞങ്ങൾ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയാണല്ലോ. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുകയും നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ പ്രതിനിധികളാക്കുകയും ചെയ്യേക്കാം. എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് അവൻ നോക്കുന്നതാണ്.

127-129: മൂസാ(അ)യുടെ ജനത്തിന് മുമ്പ് റംസീസും രണ്ടാമന്റെ കാലത്ത് ഇസ്രാഇലിലെ ആൺ കുട്ടികളെ കൊന്നൊടുക്കുകയും സ്ത്രീകളെ മാത്രം ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന അത്യാചാരം നടമാടിയിരുന്നു. മൂസാ(അ)യുടെ പ്രവാചക ലബ്ദിക്കുശേഷം ഇപ്പോൾ വീണ്ടും അത് തുടങ്ങാൻ പോകുന്നുവെന്ന ഫറവോന്റെ പ്രഖ്യാപനം ഇസ്രാഇലിലെ പരിഭ്രാന്തരാക്കി. ഫറവോന്റെ അക്രമത്തിനു മുന്നിൽ നിരാശരാവാതെ അല്ലാഹുവിനോട് സഹായം തേടാൻ തന്റെ ജനത്തെ ഉപദേശിക്കുകയാണ് മൂസാ(അ). ഒടുവിൽ ഇസ്രാഇലിലെ ഈജിപ്റ്റിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം മോചിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ഫലസ്ഥീൻ പ്രദേശം അല്ലാഹു അവർക്ക് അധീനപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും അവർ അവിടെ സ്വന്തമായ ഭരണകൂടം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

130. ഫറവോന്റെ ആൾക്കാരെ നാം (വരൾച്ചയുടെ) വർഷങ്ങളാലും വിളനാശത്താലും പിടികൂടി; അവർ ബോധവാന്മാരാകാൻ.

130: ഒരു വശത്ത് മൂസാ(അ) ഫിർഔനെയും അവന്റെ ജനത്തെയും വെളിപാടുകളിലൂടെ തനിക്കു ലഭിച്ച ആദർശങ്ങളിലേക്ക് പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. മറുവശത്ത് അവരിൽ ദൈവബോധമുണ്ടാക്കാൻ ക്ഷാമത്തിലൂടെയും തുടർച്ചയായ വിളനാശത്തിലൂടെയും അല്ലാഹു അവരെ പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുചിരുന്നില്ല.

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائَرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

131. വല്ല നന്മയും വന്നാൽ അവർ പറയും: ഇതു നാം അർഹിക്കുന്നതു തന്നെ. ഇനി വല്ല തിന്മയും ബാധിച്ചാൽ അതിനെ മൂസായുടെയും കൂടെയുള്ളവരുടെയും ദുശ്ശക്തനുമായി കരുതുകയും ചെയ്യും. അല്ല, അവരുടെ ശക്തനും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ തന്നെയാണ്. പക്ഷേ, അവരിലധികമാളുകളും അതറിയുന്നില്ല.

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

132. അവർ (മൂസായോട്) പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളെ മായാജാലത്തിലകപ്പെടുത്താനായി എന്തു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നാലും ഞങ്ങൾ നിന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدمَّ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾

133. അപ്പോൾ നാം അവരുടെ നേരെ പ്രളയം, വെട്ടുകിളി, ചെള്ള, തവള, ചോര എന്നീ വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളയച്ചു. എന്നിട്ടും അവർ അഹങ്കരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു അവർ.

وَمَا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾

134. അവർക്ക് വിപത്ത് വന്നു ഭവിക്കുമ്പോൾ അവർ പറയും: അല്ലയോ മൂസാ, നിന്റെ രക്ഷിതാവ് നിന്നോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത പ്രകാരം ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവനോട് നീ പ്രാർഥിക്കുക. നീ ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് ഈ വിപത്ത് നീക്കിക്കളയുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നിന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ഇസ്രായേൽ വംശത്തെ നിന്നോടൊപ്പം അയക്കുകയും ചെയ്യും.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِالْغُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾

135. എന്നാൽ, അവർ എത്തിച്ചേരേണ്ടിയിരുന്ന ഒരവധിവരെ, നാം അവരിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ ശിക്ഷ നീക്കിയപ്പോൾ, അവരതാ തങ്ങളുടെ വാക്ക് ലംഘിക്കുന്നു.

131-135: അവർക്ക് വല്ല സമൃദ്ധിയും കൈവന്നാൽ അത് തങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ മികവ് കൊണ്ടാണെന്ന് അവർ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടാണ് തങ്ങൾക്ക് കൈവന്നതെന്ന് അവർ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. വല്ല വിപത്തും പിടികൂടിയാൽ ഇത് ആഭിചാരത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നും അവർ ആരോപിച്ചിരുന്നു.

മൂസാ(അ)യുടെ പ്രവാചകത്വം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ അല്ലാഹു 9 ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകിയതായി 17:101-ൽ ഖുർആൻ പറയുന്നുണ്ട്. ഓരോ വിപത്തും അസഹ്യമാകുമ്പോൾ അവർ മൂസാ(അ)യെ സമീപിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർഥിച്ചു വിപത്ത് അകറ്റിത്തന്നാൽ നിന്റെ നാമനിൽ വിശ്വ

സിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വാക്കുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ മൂസാ(അ) പ്രാർഥിക്കുകയും ദുരിതമകലുകയും ചെയ്താൽ അവർ ചെയ്തിരുന്ന വാഗ്ദാനങ്ങൾ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് സ്വാർഥലാഭങ്ങളിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തിരുന്നത്.

﴿۱۳۶﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَيْدِيهِمْ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

136. അതിനാൽ നാം അവരോടു പ്രതികാരം ചെയ്തു. നാം അവരെ കടലിൽ മുക്കി നശിപ്പിച്ചു. അവർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും, അതിനെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമത്രെ അത്.

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

﴿۱۳۷﴾

137. അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരായിരുന്ന ആ ജനതയെ, നാം അനുഗ്രഹിച്ച കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളുടെ അവകാശികളാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇസ്രാഇലുകാരുടെ നിന്റെ നാമന്റെ ശുഭവാഗ്ദാനം ഈവിധം പൂർത്തിയായി; അവർ സഹനമവലംബിച്ചതിനാൽ. ഹറവോനും അവന്റെ ജനതയും നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതുമായ എല്ലാം നാം തകർത്തുകളയുകയും ചെയ്തു.

136, 137: ഫിരഔന്റെ സമ്മതമില്ലാതെ തന്നെ മൂസായും ഇസ്രാഇലുകാരും ഈജിപ്റ്റിൽ നിന്നു പലായനം ചെയ്യുകയും കടൽ പിളർന്നു വഴിയുണ്ടാക്കി സീനാ അർദ്ധദ്വീപിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു. ദൈവികദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിഷേധിച്ചതിന്റെയും വാഗ്ദാന ലംഘനത്തിന്റെയും ഫലമായി ഹറവോനികളെ അല്ലാഹു സമുദ്രത്തിൽ മുക്കി നശിപ്പിച്ചു. 40 കൊല്ലത്തോളം മൂസാനബിയുടെയും 28 കൊല്ലത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നാം ഖലീഫ യൂശബ്നു നൂനിന്റെയും ശിക്ഷണത്തിൽ ഇസ്രാഇലുകാർ ജീവിച്ചു. യൂശബ്നു നൂനിന്റെ കാലത്താണ് ഇസ്രാഇലുകാർ സീനായ് മരുഭൂമി താണ്ടി ഫലസ്തീനിൽ പ്രവേശിച്ചത്. ഹറവോൻ മുൻപത്തെയുടെ നാശത്തെ തുടർന്നു ഈജിപ്റ്റിൽ ഹറവോൻ ഭരണം അവസാനിക്കുകയും അമാലിഖ: ഭരണം നിലവിൽ വരികയും ചെയ്തുവെന്നാണ് ചരിത്ര പഠനങ്ങൾ പറയുന്നത്.

﴿۱۳۸﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامِهِمْ قَالُوا يَا مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

138. ഇസ്രാഇൽ മക്കളെ നാം കടൽ കടത്തി (രക്ഷപ്പെടുത്തി). അങ്ങനെ അവർ (തുടർന്നു സഞ്ചരിക്കവെ,) തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ ഭജനമിരിക്കുന്ന ഒരു ജനതയുടെ അടുത്തെത്തി. അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലയോ മൂസാ, ഇക്കൂട്ടർക്ക് ആരാധ്യരുള്ളതുപോലെ ഞങ്ങൾക്കും ഒരാധ്യനെ ഉണ്ടാക്കിത്തരിക. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും വിവരംകെട്ട ഒരു ജനതയാണ് നിങ്ങൾ.

﴿۱۳۹﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِفَاعِلُونَ

139. ഇക്കൂട്ടർ യാതൊരു മാർഗത്തിലാണോ നിലകൊള്ളുന്നത് അത് തീർച്ചയായും നശിക്കാനുള്ളതാണ്. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെല്ലാം തികച്ചും നിഷ്ഫലവുമാകുന്നു.

﴿ ١٤٠ ﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿ ١٤٠ ﴾

140. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി അല്ലാഹുവല്ലാത്ത മറ്റൊരു ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുകയോ? നിങ്ങളെ ലോകജനതകളിൽ ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയത് അവനായിരിക്കെ.

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿ ١٤١ ﴾

141. ഫറവോന്റെ ആൽക്കാരിൽ നിന്ന് നാം നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചതോർക്കുക. നിങ്ങളെ കഠിന മർദ്ദനങ്ങളേൽപ്പിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ആൺകുട്ടികളെ അറുകൊല ചെയ്യുകയും സ്ത്രീകളെ മാത്രം ജീവിക്കാൻ വിടുകയുമായിരുന്നുവല്ലോ. അതിൽ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ നിന്നുള്ള കടുത്ത പരീക്ഷണമുണ്ടായിരുന്നു.

138-141: ചെങ്കടൽ മുറിച്ചുകടന്ന മൂസാ(അ)യും സംഘവും സീനാ അർദ്ധദ്വീപിന്റെ തെക്കോട്ട് കടൽ കരകളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചിരിക്കാമെന്നാണ് ചരിത്രകാരന്മാർ അനുമാനിക്കുന്നത്. അവർ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന വഴിയിൽ ക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. അവിടത്തെ വർഗക്കാർ വിഗ്രഹങ്ങളെ പൂജിച്ചിരുന്നത് കണ്ടപ്പോഴായിരിക്കാം ഇസ്രാഇലുകൾക്കും ഒരു പൂജാവിഗ്രഹത്തിന്റെ ആവശ്യകത്ത് അനുഭവപ്പെട്ടത്. പലായനത്തിനു മുമ്പ് ഏകദേശം 30 കൊല്ലക്കാലം മൂസാ(അ) തന്റെ ജനതയെ ഏകദൈവ വിശ്വാസം പഠിപ്പിച്ചിട്ടും അവർക്കത് വേണ്ട രീതിയിൽ ഉറക്കൊള്ളാനായിരുന്നില്ല. നൂറ്റാണ്ടുകളോളം ഈജിപ്റ്റിൽ വിബ്ബ്ത്വങ്ങളുടെ അടിമകളായി ജീവിച്ച ഇസ്രാഇലുകൾക്ക് അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും അത്രമേൽ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. വിബ്ബ്ത്വങ്ങളുടെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും പീഡനങ്ങളിൽ നിന്നും അല്ലാഹു ഇസ്രാഇലുകൾക്കു മോചിപ്പിച്ചതെല്ലാം അവർ മറന്നുപോയി.

وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَّمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿ ١٤٢ ﴾

142. മൂസാക്ക് നാം മൂപ്പത് രാവുകൾ(സീനാ പർവതത്തിൽ താമസിക്കാൻ)നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്തു. പിന്നീട് പത്തു കൂടി ചേർത്ത് അത് പൂർത്തിയാക്കി. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്ഷിതാവ് നിശ്ചയിച്ച നാൽപ്പത് രാത്രിയുടേ പരിധി തികഞ്ഞു. മൂസാ തന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനോട് പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനതയുടെ കാര്യത്തിൽ നീ എന്റെ പ്രതിനിധിയായിരിക്കുകയും നല്ലതു പ്രവർത്തിക്കുകയും നാശകാരികളുടെ മാർഗം പിന്തുടരാതിരിക്കുകയും വേണം.

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرَايَ وَلَكِنْ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿ ١٤٣ ﴾

143. നമ്മുടെ നിശ്ചിത സമയത്ത് മൂസാ വരികയും തന്റെ നാഥൻ അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ നാഥാ, നീ എന്നിക്കൊന്ന് ദർശനമരുളിയാലും. ഞാൻ നിന്നെയൊന്ന് കണ്ടുകൊള്ളട്ടെ. അവൻ അരുളി: നിനക്ക് എന്നെ കാണാനാവില്ല. എങ്കിലും നീ ആ മലയിലേക്ക് നോക്കുക. അതു തൽസ്ഥാനത്തു നിലകൊള്ളുന്നൂവെങ്കിൽ നിനക്കെന്നെ കാണാനായേക്കാം. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാഥൻ ആ മലയിൽ പ്രഭാവിതനായപ്പോൾ അതിനെ ചിന്നഭിന്നമാക്കി. മൂസാ ബോധംകെട്ടു വീഴുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് ബോധമുണർന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നീയെത്ര പരിശുദ്ധൻ! ഞാനിതാ നിന്നിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നു. ഞാൻ വിശ്വാസികളിൽ ഒന്നാമനാകുന്നു.

142,143: വിബ്ബ്തികളുടെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് മോചിതരായ ഇസ്രാഇലുകൾക്ക് സീനായിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒരു സ്വതന്ത്ര ജനതയുടെ നിലപാട് കൈവന്നു. ഇസ്രാഇലുകൾക്ക് ജീവിതത്തിൽ പാലിക്കേണ്ട ശരീഅത്ത്(നിയമ വ്യവസ്ഥ) നൽകുന്നതിനായി 40 ദിവസത്തെ കാലയളവ് നിശ്ചയിച്ച് മൂസാ(അ) സീനാ പർവതത്തിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടു. സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്ന് 7359 അടി ഉയരമുള്ള ഈ പർവതത്തിന്റെ ശിഖരത്തിലുള്ള ഒരു ഗുഹയിലാണ് മൂസാനബി(അ) ഇത്രയും ദിവസങ്ങൾ ധ്യാനത്തിൽ കഴിഞ്ഞത്. ദൈവശിക്ഷയെ തുടർന്ന് സ്വാലിഹ്(അ) സമുദ്ര ജനതയുടെ ദേശം വിട്ട് പോന്ന് താമസമാക്കിയത് ഇതിനടുത്തുള്ള ഒരു കുന്നിൻ പ്രദേശത്തായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. മൂസാ(അ) സീനാ പർവതത്തിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ സഹോദരൻ ഹാറൂനെയായിരുന്നു ഇസ്രാഇലുകൾ നയിക്കാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്.

قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

144. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: അല്ലയോ മൂസാ, എന്റെ സന്ദേശങ്ങളാലും, എന്റെ സംഭാഷണങ്ങളാലും മറ്റൊരാൾ മനുഷ്യർക്കുമുപരി ഞാൻ നിന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഞാൻ നിനക്ക് നൽകുന്നത് സ്വീകരിക്കുകയും നന്ദിയുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَا أُخْدُودًا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾

145. സകല സംഗതികളെയും സംബന്ധിച്ച ഉപദേശങ്ങളും എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും വിശദാംശങ്ങളും നാം മൂസാക്ക് ഫലകങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. (പിന്നീട് നാം ആജ്ഞാപിച്ചു:) ഇതിനെ മുറുകെപിടിച്ചുകൊള്ളുക. അതിനെ ഏറ്റം നന്നായി കൈക്കൊള്ളാൻ നിന്റെ ജനത്തോട് കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക. ധിക്കാരികളുടെ ഗേഹം വൈകാരിതെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചു തരുന്നതാണ്.

145:അല്ലാഹു മൂസാ(അ)ക്ക് എഴുതിക്കൊടുത്തത് രണ്ട് ശിലാഫലകങ്ങളിലായിരുന്നു എന്നാണ് ബൈബിളിലുള്ളത്. ഫലകങ്ങളുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ച് വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങളാണുള്ളത്. ഫലകങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധമായ പത്തു കൽപനകൾ മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നതെന്നും മറ്റു നിയമങ്ങളെല്ലാം വേറെ വെളിപാടുകളിലൂടെ ലഭിച്ചതാണെന്നും കരുതപ്പെടുന്നു.

ബൈബിളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന പത്തു കൽപനകൾ ഇവയാകുന്നു: അടിമ വീടായ മിസ്രയീം ദേശത്തുനിന്നു നിന്നെ കൊണ്ടുവന്ന യഹോവയായ ഞാൻ നിന്റെ ദൈവമാകുന്നു. ഞാനല്ലാതെ അന്യദൈവങ്ങൾ നിനക്കു ഉണ്ടാകരുത്.

ഒരു വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കരുത്; മീതെ സ്വർഗത്തിൽ എങ്കിലും താഴെ ഭൂമിയിൽ എങ്കിലും ഭൂമിക്കു കീഴെ വെള്ളത്തിൽ എങ്കിലും ഉള്ള യാതൊന്നിന്റെ പ്രതിമയും അരുതു. അവയെ നമസ്കരിക്കുകയോ സേവിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയായ ഞാൻ തീക്ഷ്ണതയുള്ള ദൈവം ആകുന്നു; എന്നെ പകെക്കുന്നവരിൽ പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യം മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും തലമുറ വരെ മക്കളുടെ മേൽ സന്ദർശിക്കുകയും എന്നെ സ്നേഹിച്ചു എന്റെ കൽപനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നവർക്ക് ആയിരം തല മുറവരെ ദയ കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമം വൃഥാ എടുക്കരുത്; തന്റെ നാമം വൃഥാ എടുക്കുന്നവനെ യഹോവ ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുകയില്ല.

ശബ്ദം നാളിനെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ ഓർക്ക.

ആറുദിവസം അദ്ധ്വാനിച്ചു നിന്റെ വേല ഒക്കെയും ചെയ്തു. ഏഴാം ദിവസം നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ ശബ്ദം ആകുന്നു; അന്നു നീയും നിന്റെ പുത്രനും പുത്രിയും നിന്റെ വേലക്കാരനും വേലക്കാരത്തിയും നിന്റെ കന്നുകാലികളും നിന്റെ പടിവാതിൽക്കകത്തുള്ള പരദേശിയും ഒരു വേലയും ചെയ്യരുത്. ആറു ദിവസം കൊണ്ട് യഹോവ ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും അവയിലുള്ള തൊക്കെയും ഉണ്ടാക്കി, ഏഴാം ദിവസം സ്വസ്ഥമായിരുന്നു; അതുകൊണ്ട് യഹോവ ശബ്ദം നാളിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു ശുദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തരുന്ന ദേശത്തു നിനക്ക് ദീർഘായുസ്സുണ്ടാകുവാൻ നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക.

കൊല ചെയ്യരുത്

വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്.

മോഷ്ടിക്കരുത്.

കുട്ടുകാരന്റെ നേരെ കള്ളസാക്ഷ്യം പറയരുത്.

കുട്ടുകാരന്റെ ഭവനത്തെ മോഹിക്കരുത്; കുട്ടുകാരന്റെ ഭാര്യയെയും അവന്റെ ദാസനെയും ദാസിയെയും അവന്റെ കാളയെയും കഴുതയെയും കുട്ടുകാരനുള്ള യാതൊന്നിനെയും മോഹിക്കരുത്.

(പുറപ്പാട്ടു, 20: 2-17)

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغِيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾

146. ഭൂമിയിൽ അന്യായമായി അഹങ്കരിച്ചു നടക്കുന്നവരെ ഞാൻ എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് തെറ്റിച്ചുകളയുന്നതാണ്. ഏത് ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും അവരതിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. നേർവഴി കണ്ടാലും അവർ അതിനെ മാർഗമായി സ്വീകരിക്കുകയില്ല. ദുർമാർഗം കണ്ടാലോ അവർ ആ മാർഗം പിന്തുടരുകയും ചെയ്യും. അവർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ കള്ളമാക്കിത്തള്ളുകയും അവയോട് അവഗണന കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തതിനാലത്രെ അത്.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾

147. നമ്മുടെ വചനങ്ങളെയും, പരലോകത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുമെന്നതിനെയും തള്ളിപ്പറഞ്ഞവരുണ്ടല്ലോ, അവരുടെ കർമ്മങ്ങളൊക്കെയും നിഷ്ഫലമായിരിക്കുന്നു. അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനല്ലാതെ അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുമോ?

146,147: ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ തള്ളിക്കളയുന്നവരുടെ അഹങ്കാരമാണ് സത്യനിഷേധത്തിനവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം പ്രവർത്തിച്ചവർ പരലോക പ്രതിഫലത്തിന് അർഹരാകുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിയും പരലോകത്തെ പ്രതിഫലവും ആഗ്രഹിക്കുകയോ ലക്ഷ്യമാക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവരുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പോലും അവരുടെ പരലോക നിഷേധം മൂലം അവിടെ നിഷ്ഫലമായിത്തീരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിലേക്കുകൾ പൂർണ്ണമനസ്സോടെ അംഗീകരിക്കുകയും തന്റെ കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി പരലോകത്ത് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന ബോധത്തോടെ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന സൽക്കർമ്മങ്ങൾ മാത്രമേ പരലോകത്ത് പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളൂ.

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أُمَّ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾

148. മുസാ പോയ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനം തങ്ങളുടെ ആരേണങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മുക്രയിടുന്ന ഒരു പശുക്കിടാവിന്റെ സ്വരൂപത്തെ ആരാധനാമൂർത്തിയായി സ്വീകരിച്ചു. അത് തങ്ങളോട് സംസാരിക്കുന്നില്ലെന്നും യാതൊരു മാർഗത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നില്ലെന്നും അവർ കണ്ടില്ലേ? എന്നിട്ടും അവർ അതിനെ (ആരാധനാമൂർത്തിയായി) സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങനെ കടുത്ത ധിക്കാരികളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

149. പിന്നീട് അവർക്ക് വേദം തോന്നുകയും തങ്ങൾ വഴിതെറ്റിപ്പോയി എന്ന് കാണുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് ഞങ്ങളിൽ കരുണ കാണിക്കുകയും ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരികയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ടുപോകും.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾

150. മുസാ കുപിതനും ദുഃഖിതനുമായി തന്റെ ജനതയിലേക്ക് മടങ്ങി വന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എനിക്ക് ശേഷം എനിക്ക് പുറകെ നിങ്ങൾ ചെയ്ത കാര്യം വളരെ ചീത്ത തന്നെ. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ വിധി വരാൻ കാത്തിരിക്കാതെ നിങ്ങൾ ധൃതി കാട്ടിയോ. അദ്ദേഹം ഫലകങ്ങൾ താഴെയിട്ടു. തന്റെ സഹോദരന്റെ (ഹാറൂൻ) തല തന്റെ നേരെ പിടിച്ചു വലിച്ചു. സഹോദരൻ പറഞ്ഞു: എന്റെ മാതാവിന്റെ മകനേ, തീർച്ചയായും ഈ ജനം എന്നെ ദുർബലനായി കരുതി. അവരെനെ കൊന്നുകളയുമെന്നേടത്തോളം എത്തിയിരുന്നു. അതിനാൽ എതിരാളികൾക്ക് എന്റെ നേരെ ചിരിക്കാൻ അവസരമുണ്ടാക്കാതിരിക്കുക. ധിക്കാരികളായ ഈ ജനത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ നീ എന്നെ ഗണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

150: സാമിരി ജനങ്ങളെ വഴിതെറ്റിച്ചതായി സീനായിൽ നിന്നു പോരും മുമ്പുതന്നെ അല്ലാഹു മൂസാ (അ)യെ അറിയിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ വളരെ ദുഃഖിതനും കോപാകുലനുമായാണ് മൂസാ(അ) തിരിച്ചെത്തിയത്.

ഇസ്രായേലുകൾക്ക് പൂജാവിഗ്രഹമായി പശുക്കിടാവിനെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തത് ഹാറൂൻ നബിയാണെന്നു ബൈബിളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ യഹൂദരുടെ ഗുരുതരമായ ഈ ആരോപണത്തെ വൂർആൻ അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി നിഷേധിക്കുന്നു.

‘‘അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: എന്നാൽ അറിയുക, നീ പോന്ന ശേഷം നിന്റെ ജനതയെ നാം പരീക്ഷണ വിധേയമാക്കി. സാമിരി അവരെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (20:85.)’’

ഈ സംഭവം ബൈബിളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്.

‘‘എന്നാൽ മോശ പർവതത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവരാൻ താമസിക്കുന്നു എന്നു ജനം കണ്ടപ്പോൾ ജനം അഹരോന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി അവനോട്: നീ എഴുന്നേറ്റു ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നടക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു ദൈവത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തരിക; ഞങ്ങളെ മിസ്രയീം ദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന പുരുഷനായ ഈ മോശേക്കു എന്തു ഭവിച്ചു എന്ന് ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അഹരോൻ അവരോട്: നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരുടെയും പുത്രന്മാരുടെയും പുത്രിമാരുടെയും കാതിലെ പൊൻകുണ്ടുക്കു പഠിച്ചു എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ജനം ഒക്കെയും തങ്ങളുടെ കാതിൽ നിന്നു പൊൻകുണ്ടുക്കു പഠിച്ചു അഹരോന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ അതു അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങി, ഒരു കൊത്തുളികൊണ്ടു ഭാഷവരുത്തി ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ വാർത്തുണ്ടാക്കി.അപ്പോൾ അവർ:യിസ്രായേലേ, ഇതു നിന്നെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ ദൈവം ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അഹരോൻ അതു കണ്ടാറെ അതിനു മുമ്പാകെ ഒരു യാഗപീഠം പണിതു. നാളെ യഹോവെക്കു ഒരു ഉത്സവം എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. പിറ്റേന്നാൾ അവർ അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു ഹോമയാഗങ്ങൾ കഴിച്ചു. സമാധാന യാഗങ്ങളും അർപ്പിച്ചു; ജനം ഭക്ഷിപ്പാനും കുടിപ്പാനും ഇരുന്നു കളിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു. (പുറപ്പാട്ടു 32:1-6)

ബൈബിൾ പല പ്രവാചകന്മാരിലും അത്യന്തം ഹീനമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന പല കുറ്റകൃത്യങ്ങളും ആരോപിക്കുന്നുണ്ട്. ധർമ്മികമായും മതപരമായും അധഃപതിച്ച സമുദായത്തിലെ സാധാരണക്കാരും പുരോഹിതന്മാരും തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ചെന്തുകളെ ന്യായീകരിക്കാൻ കണ്ടുപിടിച്ച സൂത്രമായിരുന്നു അത്. മാനന്യനായ ഏതൊരാൾക്കും ലജ്ജാകരമായി തോന്നുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളാണ് ജനസമക്ഷം ഉന്നത മാതൃകകളായിരുന്ന ആ പുണ്യാത്മാക്കളുടെ മേൽ യഹൂദർ ആരോപിക്കുന്നത്. ബഹുദൈവത്വം, വ്യഭിചാരം, നൃഗ്ന, വഞ്ചന തുടങ്ങിയ ഹീന കൃത്യങ്ങൾ പോലും പ്രവാചകന്മാരിൽ ആരോപിച്ചു, ദൈവദൂതന്മാരുടെ ജീവിതചര്യ പോലും പാപപങ്കിലായിരുന്നുവെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുകയാണ് ബൈബിൾ ചെയ്യുന്നത്

ഏകദൈവത്വം പ്രബോധനം ചെയ്യാനും വിഗ്രഹാരാധന തുടച്ചുനീക്കാനും നിയുക്തനായ ഒരു പ്രവാചകൻ തന്റെ ജനതക്ക് ഒരു പൂജാവിഗ്രഹത്തെ നിർമ്മിച്ചു കൊടുത്തു എന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നതിലൂടെ മഹാനായ ആ പ്രവാചകനെ നിന്ദിക്കുകയും അവഹേളിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

﴿ ١٥١ ﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلَاخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

151: മൂസാ പ്രാർഥിച്ചു:എന്റെ രക്ഷിതാവേ, എനിക്കും എന്റെ സഹോദരനും നീ പൊറുത്തു തരണമേ. ഞങ്ങളെ നിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ. നീ പരമ കാരുണികനാണല്ലോ.

﴿ ١٥٢ ﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَاهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ

152. പശുക്കിടാവിനെ ആരാധനാമൂർത്തിയാക്കിയവരെ അവരുടെ നാഥന്റെ കോപം ബാധിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അവർ നിന്ദിതരായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടും കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്ക് നാം ഇപ്രകാരം തന്നെയാണ് പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

153. എന്നാൽ ദുർവൃത്തികൾ ചെയ്യുകയും അതിനു ശേഷം പശ്ചാത്തപിച്ചു സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തവർക്ക് തീർച്ചയായും നിന്റെ നാമൻ അതിനുശേഷം ഏറെ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനും കരുണകാണിക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ وَفِي نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

﴿١٥٤﴾

154. മൂസായുടെ കോപം ശമിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ ഫലകങ്ങൾ എടുത്തു. തങ്ങളുടെ നാമനെ ഭയപ്പെടുന്നവരാരോ അവർക്ക് അതിലെ രേഖകളിൽ മാർഗദർശനവും അനുഗ്രഹവുമുണ്ടായിരുന്നു.

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِئَاسَةً فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

155. നാം നിശ്ചയിച്ച സമയത്ത് (തന്റെ കൂടെ ഹാജരാകാൻ) മൂസാ തന്റെ ജനത്തിൽ നിന്ന് എഴുപതുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. എന്നാൽ ഭയങ്കരമായ ഒരു പ്രകമ്പനം അവരെ ബാധിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ നാഥാ, നീ ഇടിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മുമ്പുതന്നെ ഇവരെയും എന്നെയും നിനക്ക് നശിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. ഞങ്ങളിൽ പെട്ട ചില മൂഢന്മാർ പ്രവർത്തിച്ച(പാപ)ത്തിന്റെ പേരിൽ നീ ഞങ്ങളെയൊക്കെ നശിപ്പിക്കുകയാണോ? ഇതു നിന്റെ പരീക്ഷണമല്ലാതൊന്നുമല്ല. അതുവഴി നീ ഇടിക്കുന്നവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നു. നീ ഇടിക്കുന്നവരെ വഴികാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. നീ മാത്രമാകുന്നു ഞങ്ങളുടെ രക്ഷാധികാരി. അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു നീ പൊറുത്തു തരണമേ. ഞങ്ങളോട് കരുണ കാണിക്കേണമേ. പൊറുക്കുന്നവരിൽ അത്യന്തമൻ നീയാണല്ലോ.

وَاَكْتُبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدُنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ وَرَحْمَتِي

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكُنْهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾

156. ഞങ്ങൾക്കു നീ ഇഹലോകത്തും പരലോകത്തും നന്മ രേഖപ്പെടുത്തേണമേ. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നിന്നിലേക്ക് മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അരുൾചെയ്തു: എന്റെ ശിക്ഷ ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ബാധിക്കുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ കാരുണ്യം എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവഭക്തി പുലർത്തുകയും സകാത്ത് നൽകുകയും നമ്മുടെ ദുഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് നാം അത് രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾

157. അതായത് തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള തൗറാത്തിലും ഇഞ്ചീലിലും രേഖപ്പെടുത്തിയതായി അവർ കാണുന്ന നിരക്ഷരനായ പ്രവാചകഭൂതനെ(മുഹമ്മദ് നബിയെ)പിൻപറ്റുന്നവർക്ക്. (അവർക്കാണ് കാര്യം രേഖപ്പെടുത്തി വെക്കുന്നത്). അവരോട് അദ്ദേഹം നന്മ കൽപിക്കുകയും തിന്മ വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നല്ല വസ്തുക്കൾ അവർക്ക് അനുവദനീയമാക്കുകയും ചീത്ത വസ്തുക്കൾ അവർക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരെ (ഞെരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന) ഭാരങ്ങളും അവരുടെ മേലുണ്ടായിരുന്ന ചങ്ങലകളും അദ്ദേഹം ഇറക്കി വെക്കുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും സഹായിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അവതീർണ്ണമായ പ്രകാശത്തെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്നവരാരോ അവർ മാത്രമാണ് വിജയം വരിക്കുന്നവർ.

157: ഈസാ(അ)(യേശു) ഇസ്രാഇൽസഭയിലെ അവസാനത്തെ പ്രവാചകനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം ഇസ്രാഇൽസഭയിൽ പ്രവാചകന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.ബൈബിളിൽ വരാനിരിക്കുന്ന ഒരുപ്രവാചകനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വ്യക്തമായ പല വക്യങ്ങളുമുള്ളതായി കാണാം. യേശുവിനുശേഷം ആഗതനായ പ്രവാചകനാണ് മുഹമ്മദ് നബി(സ). അദ്ദേഹത്തിന് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥമാണ് ഖുർആൻ. ബൈബിളിലെ പ്രസ്തുത വക്യങ്ങൾ മുഹമ്മദീയ പ്രവാചകത്വത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് ഇസ്ലാമിക പണ്ഡിതന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഇഞ്ചീലിനുശേഷം അവതരിച്ച ദൈവിക ഗ്രന്ഥമാണ് ഖുർആൻ. അതിനാൽ മനുഷ്യരുടെ യഥാർഥ സന്മാർഗ്ഗലബ്ധി ഇനി ഈ വേദത്തിലും അതിന്റെ വാഹകനായ മുഹമ്മദ് നബി(സ)യിലുമാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. ഇനി ആരെങ്കിലും ഈ വേദത്തെയും പ്രവാചകനെയും തള്ളിപ്പറയുന്നുവെങ്കിൽ അതവരുടെ മൂഢതയാണ്. സത്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടും ആരെങ്കിലും അത് കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതവരുടെ മനഃപൂർവ്വമുള്ള സത്യനിഷേധവുമാണ്. തൗറാത്തിലും ഇഞ്ചീലിലും മുഹമ്മദ് നബി(സ)യുടെ ആഗമനത്തെ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില വക്യങ്ങൾ കാണുക.

കർത്താവ് മോശയോടു പറഞ്ഞതായി ആവർത്തന പുസ്തകം 18:15-19 ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു എന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നിന്റെ മദ്ധ്യേ നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽപ്പിച്ചുതരും; അവന്റെ വചനം നിങ്ങൾ കേൾക്കണം. ഞാൻ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു ഇനി എന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ ശബ്ദം കേൾപ്പാനും ഈ മഹത്തായ തീ കാണാനും എനിക്കു ഇടവരരുതേ എന്നിങ്ങനെ ഹാരോബിൽവെച്ചു മഹായോഗം കൂടിയ നാളിൽ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയോടു നീ അപേക്ഷിച്ചതുപോലെ തന്നെ. അന്ന് യഹോവ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: അവർ പറഞ്ഞതു ശരി. നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവർക്കു അവരുടെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു എന്റെ വചനങ്ങളെ അവന്റെ നാവിന്മേൽ ആക്കും; ഞാൻ അവനോടു കൽപിക്കുന്നതൊക്കെയും അവൻ അവരോടു പറയും. അവൻ എന്റെ നാമത്തിൽ പറയുന്ന എന്റെ വചനങ്ങൾ യാതൊരുത്തനെയെങ്കിലും കേൾക്കാതിരുന്നാൽ അവനോടു ഞാൻ ചോദിക്കും.'

ഇസ്ഹാഖിന്റെ സഹോദരൻ ഇസ്മാഇലിന്റെ സന്തതികളായ അറബികളാണ് ഇസ്രാഇൽസഭയുടെ 'സഹോദരന്മാർ'. അറബികളിൽനിന്ന് ആഗതനായ പ്രവാചകനാണ് മുഹമ്മദ് നബി(സ).

മത്തായി 21:42-44. യേശു അവരോടു ചോദിച്ചു: 'വീടു പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു മൂലക്കല്ലായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതു കർത്താവിനാൽ സംഭവിച്ചു. നമ്മുടെ ദ്രഷ്ടിയിൽ ആശ്ചര്യവുമായിരിക്കുന്നു.'

എന്നു നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ഒരിക്കലും വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? അതുകൊണ്ട് ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ പക്കൽ നിന്ന് എടുത്തു അതിന്റെ ഫലം കൊടുക്കുന്ന ജാതിക്കു കൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

'യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് പറയുന്നു: ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു അയച്ചാനുള്ള കാര്യസ്ഥനായി പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സത്യാത്മാവു വരുമ്പോൾ അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയും.' (യോഹന്നൻ 15:27)

'എന്നാൽ ഞാൻ പിതാവിനോടു ചോദിക്കും: അവൻ സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു എന്ന മറ്റൊരു കാര്യസ്ഥനെ എന്നേക്കും നിങ്ങളുടെ കൂടെ ഇരിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾക്കു തരും.' (യോഹന്നൻ 14:16)

'ഇതു ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും പിതാവു എന്റെ നാമത്തിൽ അയച്ചാനുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങൾക്കു സകലതും ഉപദേശിച്ചു തരികയും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു ഒക്കെയും നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.' (യോഹന്നൻ 14:26)

'സത്യം ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; ഞാൻ പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം; ഞാൻ പോകാത്താൽ കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയില്ല; ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കും. അവൻ വന്നു പാപത്തെക്കുറിച്ചും നീതിയെക്കുറിച്ചും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തിനു ബോധം വരുത്തും... ഇനിയും വളരെ നിങ്ങളോടു പറയാൻ ഉണ്ട്; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ വഹിപ്പാൻ കഴിവില്ല. സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു വരുമ്പോഴോ അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴി നടത്തും. സ്വന്തം അധികാരത്തിൽ ഒന്നും അവൻ പറയുകയില്ല. എന്നാൽ താൻ കേൾക്കുന്നതെന്തും അവൻ പറയും. വരാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവൻ നിങ്ങളോടു പ്രഖ്യാപിക്കും. അങ്ങനെ അവൻ എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും.' (യോഹന്നൻ 16:7-15)

മുഹമ്മദീയ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഇതുപോലുള്ള വചനങ്ങൾ ബൈബിളിൽ വേറെയുമുണ്ട്. ഇന്നും അവ ബൈബിളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

പണിക്കാർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു മൂലക്കല്ലായിത്തീർന്നത് ആരാണ്? ലോകത്തിന്റെ നായകനായ ആ കാര്യസ്ഥൻ ആരായിരിക്കും? ആ വരാനിരിക്കുന്നവൻ മുഹമ്മദ് നബി(സ)യല്ലാതെ മറ്റാരാണാവുക? പൂർവ്വവേദക്കാർക്ക് മുഹമ്മദീയ പ്രവാചകത്വത്തെ അഹന്തയുടെയും സത്യനിഷേധത്തിന്റെയും പ്രേരണ കൊണ്ട് നിഷേധിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ പ്രസ്തുത ബൈബിൾ വചനങ്ങളെ മറ്റു വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടി വരുന്നു. സൂക്ഷ്മമായി താരതമ്യം ചെയ്യുന്ന നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിമതികൾക്ക് ബൈബിൾ വചനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് മുഹമ്മദ് നബിയെ തന്നെയാണെന്നത് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടാവില്ല. സ്വന്തം വേദത്തെ യഥാർത്ഥത്തിൽ പിന്തുടരുന്നവരാകണമെങ്കിൽ യഥാർത്ഥ വേദവിശ്വാസികൾ അന്ത്യപ്രവാചകനെ സ്വാഗതം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യത്തെയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും തങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള വേദവചനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് വിമർശനങ്ങളെ വണയിക്കുകയും ജനങ്ങളെ അതിൽ വിശ്വസിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയുമാണ് അവർ ചെയ്യേണ്ടത്. അങ്ങനെയുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾ മാത്രമാണ് ഇനി ജീവിത വിജയത്തിന്റെ അവകാശികൾ.

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

158. (പ്രവാചകൻ) പ്രഖ്യാപിക്കുക: അല്ലയോ മനുഷ്യരേ, തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളെല്ലാവരിലേക്കുമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാകുന്നു. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും ആധിപത്യം ഏതൊരുവന്നാണോ അവന്റെ (ദൂതൻ). അവനല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല. അവൻ ജീവിപ്പി

ക്കുകയും മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അവൻ നിയോഗിച്ച അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത ഈ പ്രവാചകനിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ വചനങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരുവിൻ. നിങ്ങൾ നേർവഴിയിൽ ആയേക്കാം.

158: അന്ത്യപ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി(സ) അറബികൾക്ക് മാത്രമായി ആഗതനായ പ്രവാചകനല്ല. സകലമാന മനുഷ്യർക്കുമുള്ള സുവിശേഷകനും മുന്നറിയിപ്പുകാരനുമായദ്ദേഹം. തൗറത്തും ഇഞ്ചീലും പ്രവചിച്ച പ്രവാചകനുമായദ്ദേഹം. സകല മനുഷ്യരോടും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ് ഈ സൂക്തം. അതിനാൽ സന്മാർഗം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഈ പ്രവാചകനെയും അദ്ദേഹത്തിന് അവതീർണ്ണമായ വേദത്തെയും പിൻപറ്റിക്കൊള്ളട്ടെ.

﴿ ۱۵۹ ﴾ وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٍ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

159. മുസായുടെ ജനതയിൽതന്നെ സത്യമനുസരിച്ച് സന്മാർഗദർശനമേകുകയും അതനുസരിച്ച് നീതി നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമുദായമുണ്ട്.

وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ كُلًّا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿ ۱۶۰ ﴾

160. അവരെ നാം പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളായി അഥവാ സമൂഹങ്ങളായി വിഭജിച്ചു. മുസായോട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനം കുടിവെള്ളം ചോദിച്ചപ്പോൾ നാം അദ്ദേഹത്തോട് നിർദ്ദേശിച്ചു: നിന്റെ വടികൊണ്ട് ആ പാറയിൽ അടിക്കുക. അങ്ങനെ അതിൽനിന്ന് പന്ത്രണ്ട് ഉറവകൾ പൊട്ടിയൊഴുകി. ഓരോ വിഭാഗവും തങ്ങൾ കുടിക്കേണ്ട സ്ഥലമേതെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. നാം അവർക്കുമീതെ മേഘത്താൽ തണലിട്ടുകൊടുത്തു. (ആഹരിക്കാൻ) അവർക്ക് മനായും കാടപ്പക്ഷികളും ഇറക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നാം നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള ഉത്തമ വിഭവങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. (ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളോട് നന്ദികേട് അനുവർത്തിക്കുന്നതിലൂടെ) അവർ നമുക്ക് ഒരു ദ്രോഹവും വരുത്തിയിട്ടില്ല. പിന്നെയോ, അവർ അവരെത്തന്നെ ദ്രോഹിക്കുകയായിരുന്നു.

160:മുസാ(അ) അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം സീനാ മരുഭൂമിയിൽ വെച്ച് ഇസ്രായേലുകാരെ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളായി സംഘടിപ്പിച്ചു. യഅ്ഖൂബ് നബിക്ക് പന്ത്രണ്ട് മക്കളാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഈ പന്ത്രണ്ട് പേരിൽനിന്നുമായി പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളുണ്ടായി. ബൈബിൾ വിവരണപ്രകാരം യഅ്ഖൂബ് നബിയുടെ പുത്രന്മാരിൽ ലേവിയും യൂസുഫും കഴിച്ചുള്ള പത്ത് പുത്രന്മാരുടെ സന്തതികളെ പത്ത് സമൂഹങ്ങളായും, യൂസുഫിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും സന്തതികളെ ഓരോ സമൂഹമായും വിഭജിക്കുകയായിരുന്നു. അങ്ങനെ മൊത്തം പന്ത്രണ്ട് സമൂഹങ്ങൾ. യഅ്ഖൂബ് നബിയുടെ പന്ത്രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ ലേവിയുടെ സന്താന പരമ്പരയെ (മുസായും ഹാറൂനും അതിൽപെട്ടവരായിരുന്നു) ഒരു പ്രത്യേക സമൂഹമാക്കാതെ എല്ലാവരുടെയും ആത്മീയ മാർഗദർശകരും എല്ലാ ഗോത്രങ്ങളുടെയും ഭാഗവുമായി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ കണക്കെടുപ്പും വിഭജനവും നടന്നത് ഇസ്രായേലുകാർ ഈജിപ്റ്റിൽ നിന്ന് പലായനം ചെയ്ത രണ്ട് വർഷവും രണ്ടു മാസവും കഴിഞ്ഞാണെന്ന് സംഖ്യാപുസ്തകം 1-ൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

സീനാ മരുഭൂമിയിലെത്തിയ ഇരുപത് ലക്ഷത്തോളം വരുന്ന ഇസ്രാഇലുകൾക്ക് വലിയ അനുഗ്രഹങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ചെയ്തു കൊടുത്തത്. നിർജലമായ മരുഭൂമിയിൽ പത്രണ്ടു നീർച്ചാലുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. മരുഭൂമിയിൽ നാലു പതിറ്റാണ്ടുകളോളം വസിക്കേണ്ടിവന്ന ഇസ്രാഇലുകൾക്ക് വെയിൽ തടുക്കാൻ മേഘം കൊണ്ട് തണൽ വിരിച്ചു കൊടുത്തു. ലക്ഷങ്ങൾക്ക് ആഹരിക്കാനാവശ്യമായ മന്നയും സൽവായും വർഷിച്ചു കൊടുത്തു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ആ ജനത സീനായ് മരുഭൂമിയിൽ മരിച്ചൊടുങ്ങുമായിരുന്നു.

അല്ലാഹു നൽകിയ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അതിന് അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദി കാണിക്കാൻ ഇസ്രായേൽ മക്കൾ സന്നദ്ധരായില്ല. അവർ അനുസരണക്കേടും ധിക്കാരവും ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ തന്നെ ചരിത്രത്തിൽ ആ കൃതഘ്നരുടെ കഥകൾ നിറഞ്ഞു കിടക്കുന്നുണ്ട്.

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾

161. അവരോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതോർക്കുക: നിങ്ങൾ ഈ പട്ടണത്തിൽ പാർത്തുകൊള്ളുകയും അതിലെ വിഭവങ്ങൾ യഥേഷ്ടം ആഹരിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ പാപമോചനത്തിനായി പ്രാർഥിക്കുകയും പട്ടണ കവാടത്തിലൂടെ പ്രണമിക്കുന്നവരായി പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നാം പൊറുത്തു തരുന്നതാണ്. സജ്ജനങ്ങൾക്ക് നാം വഴിയെ കൂടുതൽ നൽകുന്നതുമാണ്.

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾

162. എന്നാൽ അവരിലെ ധിക്കാരികൾ, വചനത്തെ അവരോട് പറയപ്പെട്ടല്ലാത്ത (മറ്റൊന്നായി) മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ, അവരുടെ അക്രമത്തിനു പകരമായി നാം അവരുടെ നേരെ ആകാശത്തുനിന്ന് ശിക്ഷയയച്ചു.

وَأَسَاءَ لَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

163. സമുദ്ര തീരത്ത് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ആ പട്ടണത്തെക്കുറിച്ച് നീ അവരോടൊന്നു ചോദിച്ചു നോക്കുക. അവർ സബ്ബാത്തു(ശനി)നാളിലെ നിയമം ലംഘിച്ചത്; സബ്ബാത്തു നാളിൽ അവർക്കാവശ്യമായ മത്സ്യങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ജലപ്പരപ്പിൽ അവരുടെയടുത്ത് പൊതിവരിക്കുകയും സബ്ബാത്തു ആചരിക്കേണ്ടാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ അവരുടെ അടുത്ത് അവ വരാതിരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ. അവർ അധർമം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനാൽ നാം അപ്രകാരം അവരെ പരീക്ഷണത്തിലകപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു.

163: യഹൂദരുടെ വാരാന്ത പ്രാർഥനാ ദിനമാണ് ശനിയാഴ്ച(സബ്ബാത്തു). ശനിയാഴ്ച ഇസ്രാഇലുകൾ യാതൊരു പ്രവർത്തിയും ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നാണ് നിയമം. മൃഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഭൃത്യ ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടും വേലയെടുപ്പിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. ഈ നിയമത്തിന് എതിർ പ്രവർത്തിച്ചവരെ വധിച്ചു കളയണം. ഇസ്രാഇലുകൾ യഹോവയുമായി ചെയ്തിട്ടുള്ള സുദൃഢമായ ഈ കരാറിനെ പിൻകാലത്ത് അവർ

ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും ലംഘിക്കാൻ തുടങ്ങി. സബ്ബാത്തു നാളിൽ ചുമടുകളുമായി യരുശലം നഗരത്തിന്റെ കവാടങ്ങളിൽ കൂടി കടന്നുപോകുന്നവരെ യിരമ്യാ പ്രവാചകൻ താക്കീതു ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ശനിയാഴ്ചകളിൽ മത്സ്യങ്ങൾ ധാരാളമായി കടലിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുമില്ല. എന്നാൽ സബ്ബാത്തം ലംഘിക്കാൻ ഇത് ഇസ്രാഹ്വല്യരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ശനിയാഴ്ച മത്സ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നിടത്ത് അവയെ തടയ്ക്കട്ടെ എന്ന് അരുത്ത ദിവസം അവയെ പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവർ സബ്ബാത്തത്തിന്റെ പരിശുദ്ധി ലംഘിച്ചു. മനുഷ്യരുടെ അന്തരംഗങ്ങളിൽ നിയമലംഘനപ്രവണത വളർന്നു വരുമ്പോൾ അവരുടെ ഉള്ളിലിരിക്കുന്ന വാസനകൾ പൂർണ്ണമായും പുറത്തുവരാൻ അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിയ ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നു അത്.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾

164. അവരിൽ ഒരു കൂട്ടർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതോർക്കുക: അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയോ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യാനിരിക്കുന്ന ജനത്തെ നിങ്ങൾ സഭ്യപദേശം ചെയ്യുന്നതെന്തിന്? അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ നാഥന്റെ സന്നിധിയിൽ (കൃത്യവിലോപത്തിൽ നിന്ന്) ഒഴിവാകുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. ഒരുവേള അവർ ദൈവയേറ്റുള്ളവരായെങ്കിലോ.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِقَابٍ بَيِّنٍ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾

165. എന്നാൽ അവരെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരുന്നതും അവർ തീരെ വിസ്മരിച്ചു കളഞ്ഞപ്പോൾ തിന്മകൾ വിലക്കിയിരുന്നവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. അധർമ്മത്തിലേർപ്പെട്ടവരെ പാപവൃത്തിയുടെ പേരിൽ കഠിനമായ ശിക്ഷയാൽ നാം പിടികൂടുകയും ചെയ്തു.

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهِوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾

166. അങ്ങനെ അവരോട് വിലക്കിയിരുന്ന കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം അവർ ധിക്കാരം കാണിച്ചപ്പോൾ നാം അവരോട് പറഞ്ഞു: നിന്ദ്യരായ കുരങ്ങന്മാരായിത്തീരുവിൻ.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ
وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

167. നിന്റെ നാഥൻ പ്രഖ്യാപിച്ചതോർക്കുക: അവരുടെ(ഇസ്രാഹ്വല്യരുടെ) മേൽ, അവരെ ക്രൂരമായി ശിക്ഷ ഏൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ അന്ത്യനാൾ വരെയും അവൻ നിയോഗിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. നിശ്ചയമായും നിന്റെ നാഥൻ അതിവേഗം ശിക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു. നിശ്ചയമായും അവൻ ഏറെ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനും കാര്യണ്യമരുളുന്നവനും കൂടിയാകുന്നു.

167:ഇസ്രായേൽ സമുദായം അന്നുതൊട്ടിനോളം ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഖുർആന്റെ സത്യാവസ്ഥക്ക് ഒരു പ്രത്യക്ഷ സാക്ഷ്യമാകുന്നു. യൂസുഫ് നബിയുടെകാലത്ത് ഈജിപ്റ്റിൽ കൂടിയേറിപ്പാർത്ത ഇസ്രാഹ്വല്യർക്ക് ഭരണാധികളായ ഫറോ

വമാരുടെയും ഈജിപ്തിലെ സ്വദേശികളായ വിബ്ബ്തികളുടെയും അടിമത്തത്തിൽ ക്രൂരമർദ്ദനങ്ങൾ ഏൽക്കേണ്ടിവന്നു. ഈജിപ്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് ഫലസ്ഥീനിൽ അധിവാസമുറപ്പിച്ച ശേഷവും അവർ മറ്റു ജനതകളാൽ കീഴടക്കപ്പെടുകയും പാർപ്പിടങ്ങളിൽ നിന്ന് ആട്ടിയോടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. യവനന്മാർ, കൽദായർ, ബാബിലോണിയക്കാർ, റോമക്കാർ തുടങ്ങിയ ജനതകൾ അവരെ അക്രമിച്ചു കീഴടക്കുകയും ജറുസലം തകർക്കുകയും ഫലസ്ഥീനിൽ നിന്ന് അവരെ പുറംതള്ളുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈസാനബിയുടെ കാലത്ത് ഫലസ്ഥീൻ റോമിന്റെ അധീനത്തിലായിരുന്നു. പിന്നീട് പേർഷ്യയുടെയും താമസിയാതെ വീണ്ടും റോമിന്റെയും അധീനത്തിലായി. പിന്നീട് ഫലസ്ഥീൻ ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്നു. അതിനു ശേഷം കുരിശുയുദ്ധത്തിലൂടെ ഫലസ്ഥീൻ ക്രൈസ്തവർ പിടിച്ചടക്കി. വീണ്ടും ഫലസ്ഥീൻ മുസ്ലിംകളുടെ അധീനത്തിലായി.

ഈജിപ്തിലും ഫലസ്ഥീനിലും ഒരൊറ്റ സമുദായമായി ജീവിച്ചുവന്ന ഇസ്രായേലുകാർ ദൈവധിക്കാരത്തിന്റെയും അനാചാരങ്ങളുടെയും ഫലമായി ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലുമായി ചിന്നിച്ചിതറി. ഹിറ്റ്ലറുടെ കാലത്ത് ജർമ്മനിയിലും അവർക്ക് രക്ഷയില്ലാതായി. പിന്നീട് പാശ്ചാത്യ വൻശക്തികളുടെ സഹായത്തോടെ ഫലസ്ഥീനിലെ പൂർവ്വ നിവാസികളായ അറബികളെ കൊന്നൊടുക്കിയും ആട്ടിയോടിച്ചും ആ രാജ്യം പിടിച്ചടക്കി സ്വന്തമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ക്രൂരതയുടെയും പൈശാചികതയുടെയും ഭീകര രൂപമായിട്ടാണ് ഇസ്രായേൽ എന്ന രാഷ്ട്രം ഇന്ന് നിലനിൽക്കുന്നത്.

അധർമ്മത്തിലും അക്രമത്തിലും അസത്യത്തിലും ആണ്ടുപോകുന്ന സമൂഹങ്ങളെ മറ്റു ചില സമൂഹങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ച് ഒതുക്കുക എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിക്രമം യഹൂദ ചരിത്രത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുകയാണ് ഇവിടെ. അധർമ്മികമായി നടക്കുന്നവർക്കെതിരെ മറ്റു ചിലരെ നിയോഗിക്കുക എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ പൊതുതത്ത്വം എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും ബാധകമാണ്.

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَاَهُم بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾

168. നാം അവരെ ഭൂമിയിൽ പല സമൂഹങ്ങളായി പിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരിൽ സച്ചരിതരുണ്ട്. അതല്ലാത്തവരും അവരിലുണ്ട്. നാം അവരെ സുസ്ഥിതിയിലും ദുസ്ഥിതിയിലും പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ (സത്യത്തിലേക്ക്) മടങ്ങുന്നതിനുവേണ്ടി.

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِم مِّيثَاقُ الْكِتَابِ أَن لَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَّارُ الْأَخْرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾

169. അങ്ങനെ അവർക്കുപിറകെ അവരുടെ പിൻഗാമികളായി ഒരു തലമുറ വന്നു. അവർ വേദപുസ്തകത്തെ അനന്തരമെടുത്തു. ഈ അധമലോകത്തിന്റെ വിഭവങ്ങളാണ് അവർ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾക്ക് ഇതൊക്കെ പൊറുത്തുകിട്ടുമെന്ന് അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള (നശ്വര)വിഭവങ്ങൾ വീണ്ടും അവർക്ക് വന്നുകിട്ടിയാൽ അതും അവർ വാരിപ്പുണരും. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ സത്യമല്ലാത്തതൊന്നും പറയുകയില്ലെന്ന് വേദപുസ്തകത്തിലൂടെ അവരിൽനിന്ന് പ്രതിജ്ഞവാങ്ങുകയും അതിലുള്ളത് അവർ വായിച്ചറിയുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലേ? പാരത്രിക ഭവനമാണ് ദൈവഭക്തന്മാർക്ക് ഏറ്റവും ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങൾ ബുദ്ധിപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുന്നില്ലയോ?

168, 169: അധർമ്മങ്ങളിലും അനാചാരങ്ങളിലും വിഹരിച്ചിരുന്ന ഇസ്രാഹ്യാലയര സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും ഉത്തമധർമ്മങ്ങളിലേക്കും തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനു വേണ്ടി അല്ലാഹു സുഖത്തിന്റെയും ദുഃഖത്തിന്റെയും വിവിധ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് അവരെ വിധേയരാക്കി. എന്നാൽ പരീക്ഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് പാഠമൂലം കൈമാറ്റം ഇസ്രാഹ്യാലയർക്ക് പലപ്പോഴും സാധിച്ചില്ല. ഇസ്രാഹ്യാലയർ സന്തതികളായതിനാൽ തങ്ങളുടെ പാപകൃത്യങ്ങൾക്ക് മാപ്പു ലഭിക്കുമെന്നും തങ്ങളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലയക്കുമെന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇസ്രായേൽ മക്കളല്ലാത്തവരെ മർദ്ദിക്കാനും ചൂഷണം ചെയ്യാനും വഞ്ചിക്കാനുമെല്ലാം തങ്ങൾക്ക് അവകാശമുണ്ടെന്നും അവർ കരുതുന്നു. എന്നാൽ എന്തുപ്രവർത്തിച്ചാലും അവർക്ക് മാപ്പ് ലഭിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവോ പ്രവാചകന്മാരോ വേദപുസ്തകമോ അവരോട് പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇസ്രാഹ്യാലയരുടെ ആ വാദം മിഥ്യയാകുന്നു. ദൈവഭക്തിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമാണ് പരലോകത്ത് അനുഗ്രഹങ്ങളും സൗഭാഗ്യങ്ങളും ലഭിക്കുക.

ലോകത്ത് സത്യത്തിനും നീതിക്കും നേതൃത്വം വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു ജനതയുടെ ലക്ഷ്യം കേവലം ഭൗതിക നേട്ടങ്ങൾ മാത്രമായി. ഏത് അധർമ്മിക മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയായാലും കിട്ടാവുന്ന ലാഭങ്ങളൊക്കെയും അവർ വാരിക്കൂട്ടുന്നു. പരലോകത്തേക്കാൾ അവർക്ക് പ്രധാനം ഭൗതികലോകമാണ്. ഖുർആൻ അവതരിച്ച കാലത്തെപ്പോലെ ഇക്കാലത്തും യഹൂദരുടെ അവസ്ഥ ഇതുതന്നെയാണ്.

ഈ സൂക്തത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്ന ദുഷ്ടങ്ങളും വ്യാമോഹങ്ങളും ഇന്നു ഖുർആന്റെ അനുയായികളെയും കാർന്നുതിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഭൗതിക വിഭവങ്ങളോടുള്ള ആസക്തി, സ്ഥാനമാനങ്ങളോടുള്ള മോഹം അധർമ്മമായ തൗബകൊണ്ടും പുണ്യാത്മാക്കളുടെ ശിപാർശകൊണ്ടും പരലോകമോക്ഷം ലഭിക്കുമെന്ന വ്യാമോഹം മുതലായ ദുഷ്ടങ്ങൾ അവരിൽ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്.

﴿ ١٧٠ ﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

170. വേദഗ്രന്ഥം മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും നമസ്കാരം മുറുപ്രകാരം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരാരോ തീർച്ചയായും ആ സൽക്കർമ്മികൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം നാം പാഴാക്കിക്കളയുന്നതല്ല.

وَإِذْ تَنْتَقِنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظِلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿ ١٧١ ﴾

171. നാം പർവതത്തെ ഇളക്കി അവർക്കുമീതെ ഒരു കൂടയെന്നോണം പിടിക്കുകയും അത് തങ്ങളുടെ മേൽ വീഴുമെന്ന് അവർക്ക് തോന്നുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭം ഓർക്കുക. (അപ്പോൾ നാം പറഞ്ഞു:) നാം നിങ്ങൾക്കു നൽകിയ (വേദത്തെ) മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും, അതിലുള്ളത് ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ ദൈവഭക്തരായേക്കും.

171: ശിലാഫലകങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ ദൈവത്തിന്റെ കൽപനകൾ അഥവാ തോറ(തോറാത്ത്) സ്വീകരിക്കാൻ മോശ ജനങ്ങളെ സീനാ പർവതത്തിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശത്ത് കൊണ്ടുവന്ന സന്ദർഭമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രപഞ്ചനാഥനുമായുള്ള കരാറിന്റെ ഗൗരവം ഇസ്രാഹ്യാലയര ബോധ്യപ്പെടുത്താനുതകുന്ന ഒരന്തരീക്ഷം അവിടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. വേദത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിലൂടെ വേദകൽപനകൾ നിഷ്ഠയോടെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് അല്ലാഹുവുമായി ഉടമ്പടിയിലേർപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പ്രസ്തുത രംഗം ബൈബിൾ ഇപ്രകാരം വിവരിക്കുന്നു:

തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ ശുദ്ധിയാക്കി മൂന്നു ദിവസം കാത്തിരിക്കാൻ മോശ തന്റെ ജനതയോടു പറഞ്ഞു. മൂന്നാം ദിവസം നേരം വെളുത്തപ്പോൾ ഇടിമുഴക്കവും മിന്നലും പർവതത്തിൽ കാർമ്മേഘവും മഹാഗംഭീരമായ കാഹളധ്വനിയും ഉണ്ടായി. പാളയത്തിലുള്ള ജനം ഒക്കെയും നടുങ്ങി. ദൈവത്തെ എതിരേൽപാൻ മോശ ജനത്തെ പാളയത്തിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുവിച്ചു. അവർ പർവതത്തിന്റെ അടിവാരത്തു നിന്നു. യഹോവ തീയിൽ സീനാ പർവതത്തിൽ ഇറങ്ങുകയാൽ അതു മുഴുവൻ പുകകൊണ്ടുമൂടി. അതിന്റെ പുക തീച്ചുളയിലെ പുകപോലെ പൊങ്ങി. പർവതം ഒക്കെയും ഏറ്റവും കൂലുങ്ങി.

കാഹളധനി ദീർഘമായി ഉറച്ചുറച്ചു വന്നപ്പോൾ മോശെ സംസാരിച്ചു. ദൈവം ഉച്ചത്തിൽ അവനോടു ഉത്തരം അരുളി. (പുറപ്പാട്. 20:15-19)

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾

172. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് ആദം സന്തതികളിൽ നിന്ന് അവരുടെ മുതുകുകളിൽ നിന്ന് അവരുടെ സന്താന പരമ്പരകളെ പുറത്തെടുക്കുകയും അവരുടെ മേൽ അവരെത്തന്നെ സാക്ഷിയാക്കുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭം. (അവൻ ചോദിച്ചു:) ഞാൻ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവല്ലയോ? അവർ പറഞ്ഞു: അതെ; ഞങ്ങളതിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ ഇതെക്കുറിച്ചുജ്ഞരായിരുന്നെന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പനാളിൽ നിങ്ങൾ പറയാതിരിക്കാനാണിത്.

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾

173. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പറയും: ബഹുദൈവാരാധന മുമ്പു തന്നെ ഞങ്ങളുടെ പൂർവപിതാക്കൾ ആചരിച്ചുവന്നതാണ്. ഞങ്ങൾ അവർക്കുശേഷം വന്ന സന്തതികൾ മാത്രമാണ്. എന്നിട്ടും ആ ദുരാചാരികൾ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ഞങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുകയോ?

172,173: ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം വിവരിക്കുന്നതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഖുർആനിലും പ്രവാചക വചനങ്ങളിലും തികച്ചുമൊരു സംഭവമായിട്ടുതന്നെയാണ് ഇതു സംബന്ധമായ വിവരണങ്ങൾ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും അവനാണ് രക്ഷിതാവ് എന്ന സമ്മതവും മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ അല്ലാഹു നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ചിത്രം മനുഷ്യന്റെ ബോധത്തിലും സഹജാവബോധത്തിലും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നേരത്തെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന ഈ അറിവ് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രവാചകന്മാരും വീണ്ടും മനുഷ്യരുടെ ജ്ഞാനമണ്ഡലത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു. പ്രവാചകനെ 'അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നവൻ' എന്ന് ഖുർആൻ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് ഇത് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത് ഏകദേശം ഇപ്രകാരമായേക്കാമെന്ന് മനസ്സിലാവുന്നു. അല്ലാഹു ലോകാവസാനം വരെ സൃഷ്ടിക്കാനുദ്ദേശിച്ച മനുഷ്യരെയെല്ലാം തന്റെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാക്കി. അവർക്ക് ഒരേസമയത്ത് ജീവനും ബോധവും സംസാരശേഷിയും നൽകി. പരിശുദ്ധവും പരമോന്നതവുമായ തന്റെ അസ്തിത്വത്തിനുപുറമെ മറ്റൊരു ദൈവമോ യജമാനനോ ഇല്ലെന്നും തനിക്കുള്ള കീഴ്വണക്കം (ഇസ്ലാം) അല്ലാതെ ശരിയായ മറ്റൊരു ജീവിതരീതി ഇല്ലെന്നും അവരെ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും തങ്ങളുടെ പൂർവികരുടെ കാലത്ത് നിലവിൽ വന്നതാണെന്നും തങ്ങൾ അതിന് ഉത്തരവാദികളല്ലെന്നുമുള്ള വാദങ്ങളൊന്നും പരലോകത്ത് വിലപ്പോവുകയില്ല. സത്യപ്രബോധകന്മാരുടെ വിളിക്കുത്തരം നൽകാൻ തങ്ങളിലൊളിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന ആ ബോധം വെമ്പൽ കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ സ്വന്തം പക്ഷപാതങ്ങളും ദേഹോഹരകളും പല കുതന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു തങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ ശബ്ദത്തെ നിശ്ശബ്ദമാക്കി. ഈ രഹസ്യങ്ങളെല്ലാം പരസ്യമാക്കാൻ അന്നവർ നിർബന്ധിതരായിക്കൂം.

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾

174. ഈ വിധം തെളിവുകൾ നാം വിശദമായി വിവരിച്ചു തരുന്നു. അവർ മടങ്ങുന്നതിനു വേണ്ടി.

﴿ ١٧٥ ﴾ وَأْتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ

175. നാം നമ്മുടെ ദ്രഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരാളുടെ വൃത്താന്തം നീ അവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക: എന്നാൽ അയാൾ ആ (ദ്രഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ) നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി. അപ്പോൾ പിശാച് അയാളുടെ പിന്നാലെ കൂടി. അങ്ങനെ അയാൾ വഴിപിഴച്ചവരിൽ പെട്ടവനായിത്തീർന്നു.

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَرَكَهُ يَلْهَثَ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿ ١٧٦ ﴾

176. നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ(ദ്രഷ്ടാന്തങ്ങൾ) വഴി അയാളെ ഉന്നതിയിലേക്ക് നയിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അയാൾ ഭൂമിയിലേക്ക് ഒട്ടിക്കളയുകയും തന്നിഷ്ടത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അയാളുടെ ഉപമ ഒരു നായയുടേതു പോലെയാകുന്നു. നീ അതിനെ ദ്രോഹിച്ചാൽ അത് കിതച്ചു നാക്കു നീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. വെറുതെ വിട്ടാലും കിതച്ചു നാക്കു നീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇതാകുന്നു നമ്മുടെ ദ്രഷ്ടാന്തങ്ങളെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞ ജനത്തിന്റെ ഉപമ. ഈ കഥകൾ അവരെ കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. ഒരുവേള അവർ ചിന്തിച്ചേക്കാം.

﴿ ١٧٧ ﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ

177. നമ്മുടെ സൂക്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്ന ജനത്തിന്റെ ഉപമ വളരെ ചീത്ത തന്നെ. അവർ അവരോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാകുന്നു.

﴿ ١٧٨ ﴾ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

178. അല്ലാഹു മാർഗദർശനം നൽകുന്നവനാരോ അവൻ മാത്രമാകുന്നു സന്മാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവൻ. അവൻ ആരെ വഴിപിഴപ്പിലാക്കുന്നുവോ അവരാണ് നഷ്ടം പറ്റിയവർ.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَهُمْ أَذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿ ١٧٩ ﴾

179. ജിന്നുകളിൽ നിന്നും മനുഷ്യരിൽനിന്നും ധാരാളം പേരെ നരകത്തിനുവേണ്ടി നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ഹൃദയങ്ങളുണ്ട് അതുകൊണ്ടവർ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവർക്കു കണ്ണുകളുണ്ട്. അതുകൊണ്ടവർ കാണുന്നുമില്ല. അവർക്ക് കാതുകളുണ്ട്. അതുകൊണ്ടവർ കേൾക്കുന്നുമില്ല. അവർ കാലികളെപ്പോലെയാകുന്നു. അല്ല; അവയെക്കാളും പിഴച്ചവരാകുന്നു. അവർ ബോധമില്ലാത്തവർ തന്നെയാകുന്നു.

175-179: സ്വർഗത്തിലേക്കും നരകത്തിലേക്കുമുള്ള രണ്ടു വഴികൾ അല്ലാഹു മനുഷ്യനു കാണിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈ വഴികളിൽ ഇഷ്ടമുള്ളത് തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും മനുഷ്യന് നൽകി

യിരിക്കുന്നു. ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണാനുള്ള കണ്ണുകളും ഉപദേശങ്ങൾ കേട്ടറിയാനുള്ള കാതുകളും മനസ്സും മസ്കിഷ്കവും അല്ലാഹു മനുഷ്യനു പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ അതൊന്നും ഉപയോഗിക്കേണ്ടവിധം അവൻ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. പ്രപഞ്ചത്തിൽ പരന്നു കിടക്കുന്ന ദൈവികദൃഷ്ടാന്തങ്ങളൊന്നും കണ്ണുതുറന്നു കാണാൻ അവർ തയാറല്ല. പ്രബോധകരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാനവർക്ക് നേരമില്ല. ഭൗതിക പദാർഥങ്ങളിലും അവയുടെ ഉപയോഗങ്ങളിലും മാത്രം അവരുടെ ചിന്ത പരിമിതമാകുന്നു.

അന്ധമായ ദേഹോഘോഷങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഭാഗ്യേയം അർപ്പിക്കുന്ന ദുനിയാപൂജകനായ മനുഷ്യനെ ഒരിക്കലും ആർത്തി ശമിക്കാത്ത ശൂന്യനോടാണ് അല്ലാഹു ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശൂന്യനെന്നപ്പോലെ വയറും ഗുഹ്യവായവയും മാത്രമായിരിക്കും പിന്നീടവന്റെ ലോകം.

ബോധപൂർവ്വം സത്യത്തിൽനിന്ന് ഓടിയകലുന്ന മനുഷ്യനെ കാത്ത് പതിയിരിക്കുന്ന മഹാദ്രോഹിയായ പിശാച് അവനെ ഉടനെ പിടികൂടി തന്റെ വലയിൽ അകപ്പെടുത്തുന്നു. പിന്നീടവൻ ബുദ്ധിയും വിവേകവും പൂർണ്ണമായി നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരുടെ സംഘത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ സ്വന്തം ദുശ്ചെയ്തികൾ കാരണമായി അവസാനം നരകാഗ്നിക്കു വിറകായിത്തീരുന്നു.

﴿ ١٨٠ ﴾ وَاللَّهُ الْأَسْمَاءَ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾

180. അല്ലാഹുവിന് ഉൽകൃഷ്ടമായ നാമങ്ങളുണ്ട്. ആ നാമങ്ങളാൽ തന്നെ നിങ്ങളെവനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. അവന്റെ നാമങ്ങളിൽ കൃത്രിമം കാണിക്കുന്നവരെ അവഗണിക്കുവിൻ. തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെന്തോ, അതിന്റെ പ്രതിഫലം അവർക്കു ലഭിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

180: ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങളെന്നാൽ അവന്റെ മഹത്വത്തിനും പ്രതാപത്തിനും ഇണങ്ങുന്നതും അവന്റെ പരിശുദ്ധിയും പവിത്രതയും സൽഗുണസമ്പൂർണ്ണതയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതുമായ നാമങ്ങളെന്നർത്ഥം. പരിശുദ്ധവും പരമോന്നതവുമായ അവന്റെ സത്തയെ സംബന്ധിച്ച് വല്ല അബദ്ധ സങ്കല്പവും ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന നാമങ്ങളാൽ അവനെ വിളിച്ചുകൂടാ. ഉദാ:- പിതാവ്, പുത്രൻ, പങ്കാളി, അപ്പൻ, മുത്തപ്പൻ, അമ്മ തുടങ്ങിയ നാമങ്ങൾ. അല്ലാഹുവിന്റെ ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങൾ 99 എണ്ണമാണെന്ന് പ്രവാചക വചനങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

﴿ ١٨١ ﴾ وَمَنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾

181. സത്യപ്രകാരം മാർഗദർശനം നൽകുകയും അതനുസരിച്ചുതന്നെ നീതി പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമൂഹം നാം സൃഷ്ടിച്ചവരിലുണ്ട്.

181: ഒരു പ്രവാചക വചനത്തിൽ നബി(സ) പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഈ സമുദായത്തിൽ ഒരു വിഭാഗമാളുകൾ അന്ത്യനാൾവരെക്കും സത്യത്തിൽ അടിയുറച്ചു നിലകൊള്ളുന്നവരായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മറ്റുള്ളവർ അവരെ കൈവെയ്പ്പുകയോ അവരോട് ഭിന്നിച്ചു നിൽക്കുകയോ ചെയ്യാതെക്കൊണ്ട് അവർക്ക് തടസ്സം നേരിടുകയില്ല. (ബുഖാരി, മുസ്ലിം) ആ വിഭാഗത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ പ്രവാചകൻ(സ) ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച അടയാളം 'അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥവും എന്റെ ചര്യയും മുറുകെപ്പിടിച്ചവർ' എന്നാണ്.

﴿ ١٨٢ ﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾

182. നമ്മുടെ സൂക്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവരുണ്ടല്ലോ, അവരെ അവരറിയുകപോലും ചെയ്യാത്ത രീതിയിൽ ക്രമേണ നാശത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതാകുന്നു.

﴿ ۱۸۳ ﴾ وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

183. നാം അവർക്ക് അവസരം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാകുന്നു. തീർച്ചയായും നമ്മുടെ തന്ത്രം സുഗമമത്രെ.

﴿ ۱۸۴ ﴾ أَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ إِن هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

184. അവർ ഒട്ടും ചിന്തിച്ചു നോക്കിയിട്ടില്ലയോ? അവരുടെ കൂട്ടുകാരന്മാർ ഭ്രാന്തൊന്നുമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമായ താക്കീതു നൽകുന്ന മുന്നറിയിപ്പുകാരൻ മാത്രമാണ്.

أَوْ لَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿ ۱۸۵ ﴾

185. ആകാശഭൂമികളുടെ ഭരണ സംവിധാനത്തെക്കുറിച്ചും, അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ച (മറ്റു ഏതൊരു) വസ്തുവിനെക്കുറിച്ചും തങ്ങളുടെ ജീവിതാവധി അവസാനിക്കാറായി എന്നതിനെപ്പറ്റിയും അവർ ചിന്തിച്ചു നോക്കിയിട്ടില്ലേ? ഇനി ഈ (അന്തിമ വേദത്തിനു)ശേഷം ഏതൊരു സന്ദേശത്തിലാണ് അവർ വിശ്വസിക്കാൻ പോകുന്നത്?

184, 185: ഇവിടെ കൂട്ടുകാരൻ എന്നതുകൊണ്ട് നബി(സ)യാണുദ്ദേശ്യം. അദ്ദേഹം എല്ലാ മക്കാനിവാസികൾക്കും സുപരിചയനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ജനിച്ചുവളർന്നത് അവർക്കിടയിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൈശവവും ബാല്യവും യൗവനവുമൊക്കെ ആ ജനതയുടെ ഇടയിലായിരുന്നു. ഒരു കാലത്ത് അദ്ദേഹം അവർക്കെല്ലാം പ്രിയപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. 'അൽഅമീൻ'(വിശ്വസ്തൻ) എന്നാണ് അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നത്. അവരുടെ തർക്കങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നീതിമാനായ മധ്യസ്ഥനായിരുന്നു. പ്രവാചകൻ(സ) പ്രബോധനം ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾക്കെതിരെ യുക്തിസഹമായ ന്യായങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാതായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഭ്രാന്താണെന്ന് ബുറൈശികൾ പറയാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ എന്താണ് ഭ്രാന്തം? നിങ്ങൾക്ക് പരിചയമില്ലാത്ത ചില ആശയങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചതിന്റെ പേരിൽ അദ്ദേഹം ഭ്രാന്തനാകുന്നതെങ്ങനെ? അദ്ദേഹം പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക എന്നത് ഭ്രാന്തന്മാരുടെ കഴിവിൽ പെട്ടതല്ല. പ്രസ്തുത സന്ദേശങ്ങളാകട്ടെ നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിക്കോ യുക്തിക്കോ നിരക്കാത്തതുമല്ല. നിങ്ങൾ നേരിടാൻ പോകുന്ന ഒരു മഹാവിപത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പാണ് അദ്ദേഹം നൽകുന്നത്. ഭ്രാന്തന്മാർ ഇങ്ങനെ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാറില്ല. അത് അവരുടെ കഴിവിൽ പെട്ടതുമല്ല. ഈ പ്രപഞ്ച സംവിധാനത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്ന ആർക്കും സർവശക്തനും സർവജ്ഞനുമായ ഒരു നിർമാതാവില്ലാതെ അത് നിലവിൽ വരിക സാധ്യമല്ലെന്ന് ബോധ്യപ്പെടും. ആ സൃഷ്ടികർത്താവ് ഏകനായിരിക്കാതെ ഈ പ്രപഞ്ചം നിലനിൽക്കുകയുമില്ല. കാരണം പ്രപഞ്ചത്തിലെ സകല വസ്തുക്കളും പരസ്പര ബന്ധിതമാണ്. ഓരോന്നും അവയുടെ നിലനിൽപ്പിന് മറ്റു വസ്തുക്കളെ ആശ്രയിക്കുന്നു. ഓരോ വസ്തുവിനും വ്യത്യസ്ത സൃഷ്ടി കർത്താക്കളാണുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ അവയുടെ പരസ്പര ബന്ധവും അങ്ങനെ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പും അസാധ്യമാകുമായിരുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഒരണുതൊട്ട് മഹാഗോളങ്ങൾക്ക് വരെ ഓരോ ധർമ്മമുണ്ട്. സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ധർമ്മങ്ങൾ വളരെ കണിശമായി അവ നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തിലെ അതിസൂക്ഷ്മമായ ജീവികൾ പോലും അവയുടെ ധർമ്മം നിറവേറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിൽ അവയുടെയെല്ലാം ധർമ്മങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനുമത്രം ഒരു ധർമ്മവും നിറവേറ്റാനില്ലെന്നോ?

അതിനാൽ ബുദ്ധിയുപയോഗിച്ച് ചിന്തിക്കുക. ഈ പ്രപഞ്ചം ഒരു വൃഥാ വേലയോ യാത്രാശ്ചിക പ്രതിഭാസമോ അല്ല.യുക്തിപൂർണ്ണവും സന്തുലിതവുമായ ഈ സൃഷ്ടിപ്രപഞ്ചത്തിന് മഹത്തായ ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ട്. ആ ലക്ഷ്യമാണ് ദൈവിക വചനങ്ങളിലൂടെ പ്രവാചകൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ ഖുർആൻ അന്തിമവേദമാണ്.മുഹമ്മദ് നബി(സ) അന്ത്യപ്രവാചകനാണ്. ഇനി മറ്റൊരു വേദമോ പ്രവാചകനോ വരാനില്ല. അതിനാൽ ഈ പ്രവാചകനിലും വേദത്തിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ. ഓരോ വ്യക്തിയും മരിച്ചുപോകുന്നതുപോലെ ഒരുന്നാൾ ഈ ലോകം മുഴുവൻ മരിച്ചുപോകുന്നതാണ്. മനുഷ്യൻ ഓരോ നിമിഷവും മരണത്തോടടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ അവധി അവസാനിക്കുന്നതോടെ അവന്റെ കഥയും പൂർണ്ണമായി അവസാനിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെയോ അവിശ്വാസത്തിന്റെയോ ഫലം അനുഭവിക്കുക മാത്രമാണ് പിന്നെ മനുഷ്യന്റെ മുന്നിൽ അവശേഷിക്കുന്നത്.

﴿ ۱۸۶ ﴾ مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

186. അല്ലാഹു വഴികേടിലാക്കുന്നവനെ നേർവഴിയിലാക്കുന്ന ആരുമില്ല.അവരുടെ ധിക്കാരത്തിൽ (അന്ധമായി) വിഹരിക്കുന്നതിനായി അവരെ അവൻ വിട്ടുകളയുന്നു.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿ ۱۸۷ ﴾

187. അന്ത്യസമയത്തെപ്പറ്റി അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. അതെപ്പോഴാണ് വന്നെത്തുകയെന്നത്.പറയുക: അതിന്റെ അറിവ് എന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ മാത്രമാകുന്നു. അതിനെ, അതിന്റെ സമയത്ത് അവൻ തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തും.വാനലോകത്തും ഭൂമിയിലും അത് വളരെ ഭാരിച്ചതായിരിക്കും.പൊടുന്നനെയല്ലാതെ അത് നിങ്ങളിൽ വരികയില്ല.നീ അതെക്കുറിച്ച് ചുഴിഞ്ഞത് അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞവനാണെന്നപോലെ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: അതിന്റെ അറിവ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രമാകുന്നു. പക്ഷേ, അധിക ജനവും അറിയുന്നില്ല.

187:അന്ത്യനാൾ എപ്പോഴാണ് സംഭവിക്കുക എന്ന വിവരം അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രം സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട രഹസ്യമാണ്. അല്ലാഹു അതാർക്കും അറിയിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. മരണം ഉറപ്പാണെങ്കിലും അതെന്നാണെന്ന അജ്ഞതയാണ് ജീവിതത്തെ സദാ പ്രതീക്ഷാ നിർഭരവും കർമ്മനിരതവുമാക്കുന്നത്.തന്റെ മരണസമയം ജീവിതാരംഭത്തിലേ അറിയുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ വധശിക്ഷക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ടവന്റെതുപോലെ മരണമയമായിരിക്കും. മരണത്തിന്റെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെയും, സ്വർഗനരകങ്ങളുടെയുമൊക്കെ അദ്ദേശ്യത മനുഷ്യൻ നേരിടുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളാണ്. ലോകം പിന്നിടുന്ന ഓരോ നിമിഷവും ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലേക്ക് അടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿ ۱۸۸ ﴾

188. പറയുക: എനിക്കുതന്നെ ഗുണമോ ദോഷമോ വരുത്തൽ എന്റെ അധീനത്തിൽപെട്ടതല്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതു മാത്രം സംഭവിക്കുന്നു.എനിക്ക് അഭൗതിക കാര്യങ്ങൾ അറിയുമായി

രുണെങ്കിൽ ഞാൻ എനിക്കുതന്നെ ധാരാളം സൗഭാഗ്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുമായിരുന്നു. ദോഷങ്ങളൊന്നും എന്തെ ബാധിക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞാനൊരു മുന്നറിയിപ്പു കാരണം വിശ്വസിക്കുന്ന ജനത്തിന് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും മാത്രമാകുന്നു.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهَا لَبْنِ آتَيْنَا صَالِحًا لَنَكُونَ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾

189. ഒരൊറ്റ ശരീരത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവനാണവൻ. അതിൽ നിന്നുതന്നെ അതിന്റെ ഇണയെയും അവനുണ്ടാക്കി. അവളിൽ അവൻ ആശ്വാസം കൊള്ളുന്നതിനുവേണ്ടി. അങ്ങനെ അവൻ അവളെ പുണർന്നപ്പോൾ അവൾ ലഘുവായ ഒരു ഗർഭം ധരിച്ചു. അതുമായി അവൾ നടന്നു. പിന്നീട് അതു ഭാരമായപ്പോൾ അവരിരുവരും തങ്ങളുടെ നാഥനായ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർഥിച്ചു: ഞങ്ങൾക്ക് നീ നല്ലൊരു സന്താനത്തെ തരികയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കും.

189: ശരീരവും ജീവനും ആത്മാവുമുള്ള ആദിപിതാവിനെ ആദിയിൽ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചു. പിന്നെ അതിനെ വിഭജിച്ച് അതിന്റെ ഇണയെ ഉണ്ടാക്കി. ലോകത്ത് കാണുന്ന സകല മനുഷ്യരുടെയും ഉത്ഭവം ഒരൊറ്റ ആത്മാവിൽനിന്നാണെന്ന യാഥാർഥ്യം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ഈ വാക്യം. സ്ത്രീയുടെയും പുരുഷന്റെയും ധർമ്മങ്ങളിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങളുള്ളതിനാൽ അവരുടെ ധർമ്മം പൂർത്തിയാക്കാനാവശ്യമായ ഘടനാവിശേഷത്തോടെയാണ് അല്ലാഹു അവരെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. വിരുദ്ധമായ ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയ സ്ത്രീയെയും പുരുഷനെയും പ്രപഞ്ചാസൂത്രകൻ ഒന്നിനൊന്ന് ഔഷധമെന്നോണം എത്ര മനോഹരമായാണ് കൂട്ടിയിണക്കിയിരിക്കുന്നത്! ഇണകളിൽ കാണപ്പെടുന്ന അത്ഭുതകരമായ രഞ്ജിപ്പും സന്തുലിതവും വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത് ഈ പ്രപഞ്ചത്തിനു പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഒരേ യൊരു സർവജ്ഞന്റെയും സർവശക്തന്റെയും കരങ്ങളാണെന്ന യാഥാർഥ്യത്തിലേക്കത്രെ. സ്ത്രീയുടെ ഗർഭാശയത്തിൽ പുരുഷബീജത്തിന് ഇരിപ്പിടം നൽകുന്നതും പിന്നീട് ആ ഗർഭഭാരത്തെ ക്രമത്തിൽ ശിശുരൂപമാക്കി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതും ശിശുവിൽ പലവിധ യോഗ്യതകളും കഴിവുകളും നിക്ഷേപിക്കുന്നതും അങ്ങനെ പൂർണ്ണ വളർച്ചയെത്തിയ ഒരു മനുഷ്യശിശുവിന് ജന്മം നൽകുന്നതുമെല്ലാം ഏകദൈവത്തിന്റെ മാത്രം അധികാരത്തിൽ പെട്ട കാര്യങ്ങളാകുന്നു. ദൈവം ഇച്ഛിച്ചിരുന്നതുവെങ്കിൽ ഗർഭസ്ഥ ശിശുവിനെ മറ്റുവല്ല വികൃത ജന്തുവായോ അംഗവൈകല്യമുള്ളവനായോ സൃഷ്ടിക്കാം. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ഘടനയെ മാറ്റിമറിക്കാനോ അതിൽ കൈകടത്താനോ ലോകത്ത് ഒരു ശക്തിക്കും സാധ്യമല്ലതന്നെ.

فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلْنَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيهَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾

190. അങ്ങനെ അവൻ അവർക്കൊരു നല്ല(സന്താനത്തെ) നൽകിയപ്പോൾ അവൻ അവർക്ക് നൽകിയ(ഔദാര്യത്തിലും കാര്യങ്ങളിൽ) പങ്കാളികളെ ചേർത്തു. എന്നാൽ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നെല്ലാം അല്ലാഹു അത്യുന്നതനായിരിക്കുന്നു.

190: അവരുടെ പ്രാർഥന സ്വീകരിച്ച് അല്ലാഹു അവർക്ക് ഒരു നല്ല സന്താനത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു വിസ്മൃതനാവുകയും, സന്താന ലാഭത്തിന്റെ കൃതജ്ഞതാ സൂചകമായ നേർച്ചകളും വഴിപാടുകളുമായി വല്ല ദേവീ ദേവന്മാരുടെയോ സിദ്ധന്മാരുടെയോ തന്മാരുടെയോ സന്നിധാനത്തിലേക്ക് ഓടുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രമായ ഔദാര്യത്തിൽ അവനല്ലാത്തവരെ അവർ പങ്കുകാരാക്കുന്നു.

﴿ 191 ﴾ أَيَسِّرْ كُونَ مَا لَا يُخْلَقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

191. യാതൊന്നും സൃഷ്ടിക്കാത്തവരെയാണോ അവർ അവനിൽ പങ്കാളികളാക്കുന്നത്? അവർ(ആ ആരാധ്യർ) തന്നെയും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നവയത്രെ.

﴿ 192 ﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ هُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

192. അവർക്ക് ഇവരെ സഹായിക്കാനാവില്ല; തങ്ങളെത്തന്നെയും സഹായിക്കാനുള്ള കഴിവില്ല.

﴿ 193 ﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُكُمْ سَوَاءَ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ

193. നിങ്ങൾ സന്മാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചാൽ അവർ നിങ്ങളെ പിൻപറ്റുകയില്ല. നിങ്ങളുവരെ വിളിക്കുന്നതും അല്ലെങ്കിൽ (വിളിക്കാതെ) മൗനം പാലിക്കുന്നതും നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം സമമാണ്.

191-193: ബഹുദൈവവിശ്വാസത്തിന്റെയും വിഗ്രഹാരാധനയുടെയും അർത്ഥശൂന്യതയാണ് ഈ സൂക്തങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും മാർഗദർശനം ലഭിക്കുക എന്നതാണ് ആരാധ്യനെക്കൊണ്ടുള്ള ആരാധകന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യം. ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ ആരാധിക്കുന്ന വിഗ്രഹങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ആരാധകർക്ക് ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു മേഖലയിലും മാർഗദർശനം നൽകുന്നില്ല. ആരാധകർ മാർഗദർശനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർഥിച്ചാൽ അവരതു കേൾക്കുന്നുപോലുമില്ല. ഒരാളുടെ വിളിക്കുത്തരം നൽകാൻ പോലും ആ പാവങ്ങൾക്ക് കെൽപില്ല.

﴿ 194 ﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالِكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

194. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിനെ വെടിഞ്ഞു നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുന്നവർ, നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള അടിമകൾ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവരെ വിളിച്ചു നോക്കൂ. നിങ്ങൾക്കവർ ഉത്തരം നൽകട്ടെ; നിങ്ങൾ സത്യവാദികളാണെങ്കിൽ.

﴿ 195 ﴾ أَهْمٌ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ هُمْ أَيْدٍ يَبْتَاطُونَ بِهَا أَمْ هُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ هُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظَرُونَ

195. അവർക്ക് കാലുകളുണ്ടോ, നടക്കാൻ? കൈകളുണ്ടോ, പിടിക്കാൻ? കണ്ണുകളുണ്ടോ, കാണാൻ? കാതുകളുണ്ടോ, കേൾക്കാൻ? (നബിയെ) പറയുക: നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളെ വിളിക്കുവിൻ. എന്നിട്ട് എനിക്കെതിരെ തന്ത്രങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുവിൻ. എനിക്ക് ഒട്ടും അവധി തരേണ്ടതില്ല.

194, 195: വിഗ്രഹാരാധകരോടുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ് ഈ സൂക്തങ്ങൾ. നിങ്ങൾ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളും വഴിപാടുകളും മറ്റും അർപ്പിക്കുന്ന മുർത്തികൾ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള സൃഷ്ടികൾ മാത്രമാണ്. നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന ദൈവങ്ങളുടെ ദിവ്യത്വം പരസ്യമായി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ നിർണായക ഘട്ടത്തിൽ നിങ്ങളെ മാർഗദർശനം ചെയ്യാനും സഹായിക്കാനും അവർ മുന്നോട്ട് വരട്ടെ. ദൈവമോ ദൈവത്തിന്റെ പങ്കാളികളായോ കരുതി നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ ദൈവങ്ങളാണെങ്കിൽ അവർക്ക് കാണാനും കേൾക്കാനുമൊക്കെ കഴിയണം. ദൈവത്തിന്റെ ചൈതന്യം കൂടിക്കൊള്ളുന്നുവെന്നു സങ്കൽപ്പിച്ചു നിങ്ങൾ കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയ മുർത്തികളുടെ കൈകാലുകൾക്ക് നടക്കാനും പിടിക്കാനും ശക്തിയില്ല. നിവേദ്യങ്ങളും വഴിപാടുകളും പൂജാകർമ്മങ്ങളും അർപ്പിക്കുന്ന നിങ്ങളെ കാണാൻ പോലും

അവർക്ക് കഴിവില്ല. ആഗ്രഹസാഹചര്യത്തിനും ആപത്രക്ഷക്കും വേണ്ടി നിങ്ങൾ പ്രാർഥിക്കുന്നത് കേൾക്കാനവർക്ക് കഴിയുന്നില്ല. അവയുടെ കൈ കണ്ടാൽ നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കാൻ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച പോലെ നിങ്ങൾക്ക് തോന്നും. പാവം ആ വിഗ്രഹം ഇതൊന്നും അറിയുന്നേയില്ല. ഇതേപോലെ മിഥ്യ സങ്കല്പമാണ് അവയിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ദിവ്യത്വവും അവക്ക് അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആരാധനകളും വഴിപാടുകളുമെല്ലാം. ആ ശിലകളോ ലോഹക്കൂട്ടുകളോ മരക്കഷ്ണങ്ങളോ ഇതൊന്നും കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല എന്നതാണ് സത്യം. മരത്തിലും, കല്ലിലും, വെള്ളിയിലും സ്വർണത്തിലും കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയ നിങ്ങളുടെ പൂജാവിഗ്രഹങ്ങൾ മാത്രമാണവ.

പ്രവാചന്റെ ബഹുദൈവനിഷേധം കാരണം ദൈവങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോട് കോപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും അടുത്തുതന്നെ നബിയും കൂട്ടുകാരും ആ ദൈവങ്ങളുടെ കോപാഗ്നിയിൽ ദഹിച്ചുപോകുമെന്നും മക്കയിലെ വിഗ്രഹാരാധകർ ഭീഷണിമുഴക്കിയിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പങ്കാളികളെന്ന് കരുതി നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുന്ന സകല മുർത്തികളും ഒന്നിച്ചു ചേർന്ന് എന്നെ തോൽപ്പിക്കാനും നശിപ്പിക്കാനും ഭ്രമമായ തന്ത്രങ്ങൾ ആഗ്രഹം ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. എന്നിക്കൊട്ടും ഇടം തരികയും വേണ്ട. വിഗ്രഹാരാധകരുടെ ഭീഷണിയോട് പ്രതികരിക്കാൻ പ്രവാചകനോട് അല്ലാഹു ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വന്തമായി യാതൊരു കഴിവോ അധികാരമോ ഇല്ലാത്ത മനുഷ്യ സൃഷ്ടികളാണവ. അചേതനങ്ങളായ കല്ലുകളെയും മരങ്ങളെയും ദൈവങ്ങളായി ആരാധിക്കുക എന്നത് മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും വലിയ മൗഢ്യവും അവിവേകവുമാണ്.

﴿ 196 ﴾ إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

196. തീർച്ചയായും ഈ ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ച അല്ലാഹുവാകുന്നു എന്റെ രക്ഷിതാവ്. അവനാണ് നല്ലവരായ മനുഷ്യരെ സംരക്ഷിക്കുന്നവൻ.

﴿ 197 ﴾ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَضْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

197. അവനെക്കൂടാതെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുന്നവരോ, അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ കഴിവുള്ളവരല്ല. തങ്ങളെത്തന്നെ സഹായിക്കാൻ അവർക്കാവില്ല.

﴿ 198 ﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

198. നിങ്ങൾ അവരെ നേർവഴിയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയാണെങ്കിൽ, (നിങ്ങൾ പറയുന്നത്) കേൾക്കാൻ പോലും അവർക്ക് കഴിയില്ല. അവർ നിന്റെ നേരെ നോക്കുന്നതായി നിനക്ക് കാണാം. എന്നാൽ അവർ യാതൊന്നും കാണുന്നില്ല.

﴿ 199 ﴾ خُذِ الْعَقْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

199. നീ വിട്ടുവീഴ്ച കാണിക്കുക. സദാചാരം കൽപിക്കുക. അവിവേകികളെ അവഗണിക്കുക.

﴿ 200 ﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

200. പിശാചിൽ നിന്നുള്ള വല്ല ദുർബോധനവും നിന്നെ ബാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക. തീർച്ചയായും അവൻ എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാണ്.

200: ധർമ്മബോധവും ദുഷ്പ്രവണതയും അല്ലാഹു ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും പ്രകൃതിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നന്മയിലേക്കുള്ള പ്രചോദനമുണ്ടാകുമ്പോൾ അത് അല്ലാഹുവിൽനിന്നാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി അവനെ സ്തുതിക്കുക. ആ പ്രചോദനത്തെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുക. തിന്മയിലേക്കുള്ള പ്രചോദനമുണ്ടാകുമ്പോൾ അത് അല്ലാഹുവിൽനിന്നാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി അത് തിരസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

കുന്വോല അത് പൈശാചിക ദുർബോധനമായി മനസ്സിലാക്കി അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടുകയും അതിൽനിന്നകന്നു നിൽക്കുകയും ചെയ്യുക.

'ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ ശപിക്കപ്പെട്ട പിശാചിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവോട് ശരണം തേടുക. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും തങ്ങളുടെ നാമനിൽ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ പിശാചിന് സ്വാധീനിക്കാനാവില്ല.' (16:98,99)

﴿ ٢٠١ ﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ

201. ദൈവഭക്തരെ പിശാചിൽനിന്നുള്ള വല്ല ദുർബോധനവും ബാധിച്ചാൽ ഉടനെ അവർ ബോധവന്മാരായിത്തീരുന്നു. അപ്പോഴവർ(തങ്ങളുടെ ശരിയായ മാർഗം) വ്യക്തമായി കാണുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴿ ٢٠٢ ﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغِيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

202. എന്നാൽ അവരുടെ(ചെങ്കുത്താന്മാരുടെ) സഹോദരന്മാരോ, അവരെ അവർ ദുർമാർഗത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കുന്നു. പിന്നെ (അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതിൽ)അവർ ഒരു വീഴ്ചയും വരുത്തുന്നതല്ല.

﴿ ٢٠٣ ﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَأْيَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبَعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَآئِرٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

203. നീ അവർക്ക് ഒരു ദിവ്യാത്ഭുതവും കൊണ്ടുവരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ പറയും: എന്തുകൊണ്ട് ഒരു(ദൃഷ്ടാന്തം) നീ തെരഞ്ഞെടുത്തില്ല? പറയുക:എന്റെ നാമകൽ നിന്ന് ബോധനം നൽകപ്പെടുന്നതിനെ പിന്തുടരുക മാത്രമാകുന്നു ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്. ഇത്(ഖുർആൻ) നിങ്ങളുടെ നാമകൽനിന്നുള്ള ഉൾക്കാഴ്ചയും വിശ്വസിക്കുന്ന ജനത്തിന് മാർഗദർശനവും അനുഗ്രഹവുമാണ് ഇത്.

203: ഖുറൈശികൾക്ക് ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ അതെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ നീ പ്രവാചകനാണെങ്കിൽ മൂസായും ഈസായും ചെയ്തതുപോലെ അത്ഭുതദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാത്തത് എന്ത് എന്ന് പ്രവാചകനോട് ചോദിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. ഖുറൈശികളുടെ പരിഹാസോക്തികൾക്ക് പ്രവാചകൻ മറുപടി പറയുകയാണ്: എന്റെ ദൂത്യം നിങ്ങളാവശ്യപ്പെടുന്ന അത്ഭുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കാണിക്കുകയല്ല. ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് പ്രകാശമാനമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഖുർആനുമായാണ് എന്റെ നാമൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നത്. യാഥാർഥ്യം അംഗീകരിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഇതിൽ ജീവിതത്തിന്റെ നേർമാർഗം കണ്ടെത്തുന്നു.

﴿ ٢٠٤ ﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

204. ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ നിങ്ങളത് ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുകയും നിശ്ശബ്ദത പാലിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾക്ക് കാര്യം ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കാം.

﴿ ٢٠٥ ﴾ وَالْغَافِلِينَ

205. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും നീ നിന്റെ നാമനെ മനസ്സിൽ സ്മരിക്കുക- അത്യന്തം താഴ്മയോടും ഭയത്തോടും കൂടി; വാക്കുകൾ ഉച്ചത്തിലാക്കാതെയും. നീ അശ്രദ്ധരായവരിൽ പെട്ടുപോകരുത്.

205:അല്ലാഹുവാണ് മനുഷ്യന്റെ ഒരേയൊരു യജമാനൻ. പരീക്ഷണാർഥമാണ് അവൻ മനുഷ്യനെ ഭൂമിയിൽ അയച്ചിട്ടുള്ളത്. മരണശേഷം അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ തങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകേണ്ടതുണ്ട്. ഈ യാഥർഥ്യങ്ങൾ മനുഷ്യൻ സദാ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

206. നിന്റെ നാമന്റെ സന്നിധിയിലുള്ളവർ (മലക്കുകൾ) അവനെ ആരാധിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരിക്കലും അഹങ്കരിക്കാറില്ല. അവർ അവന്റെ വിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തുകയും അവന് അവർ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
